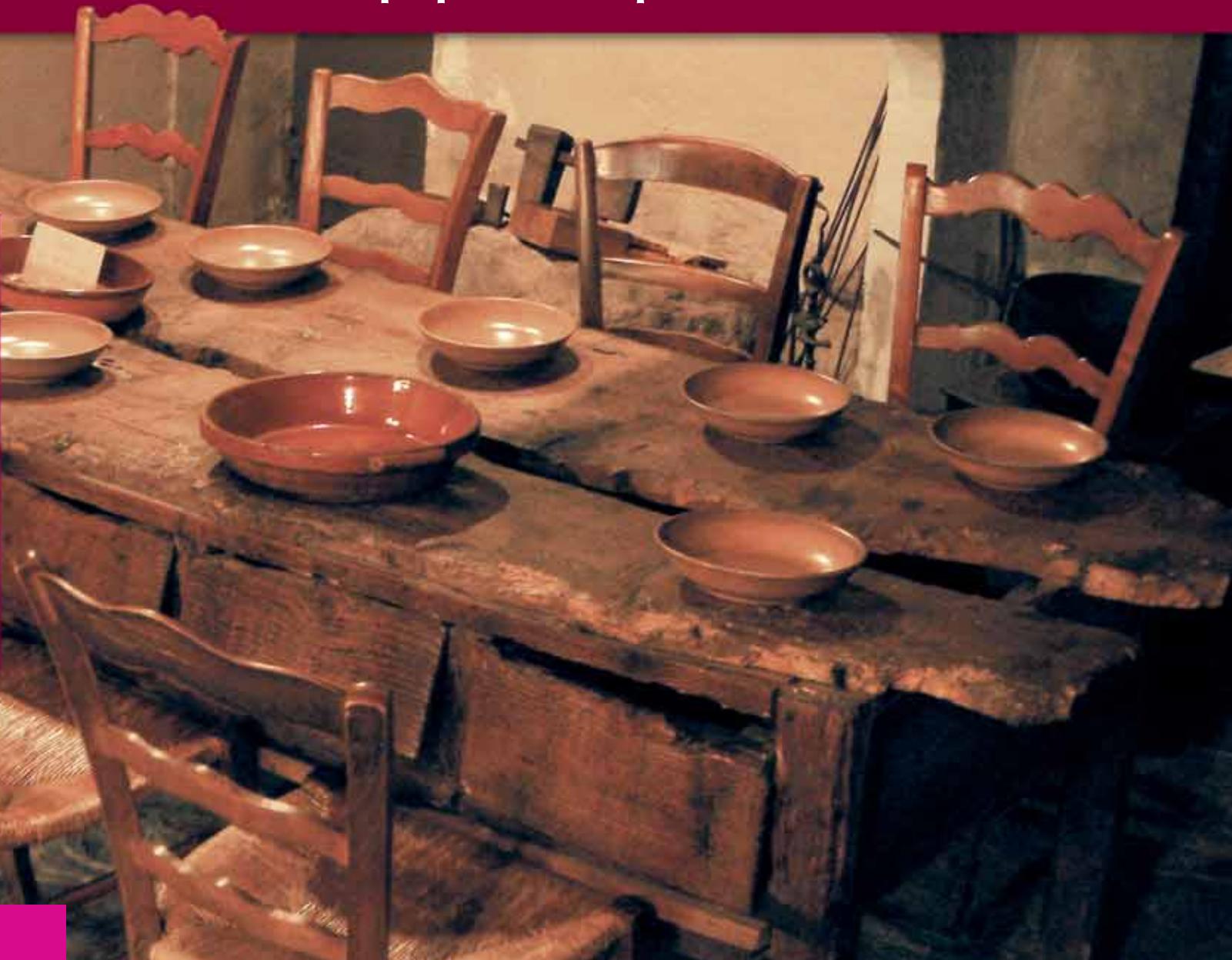
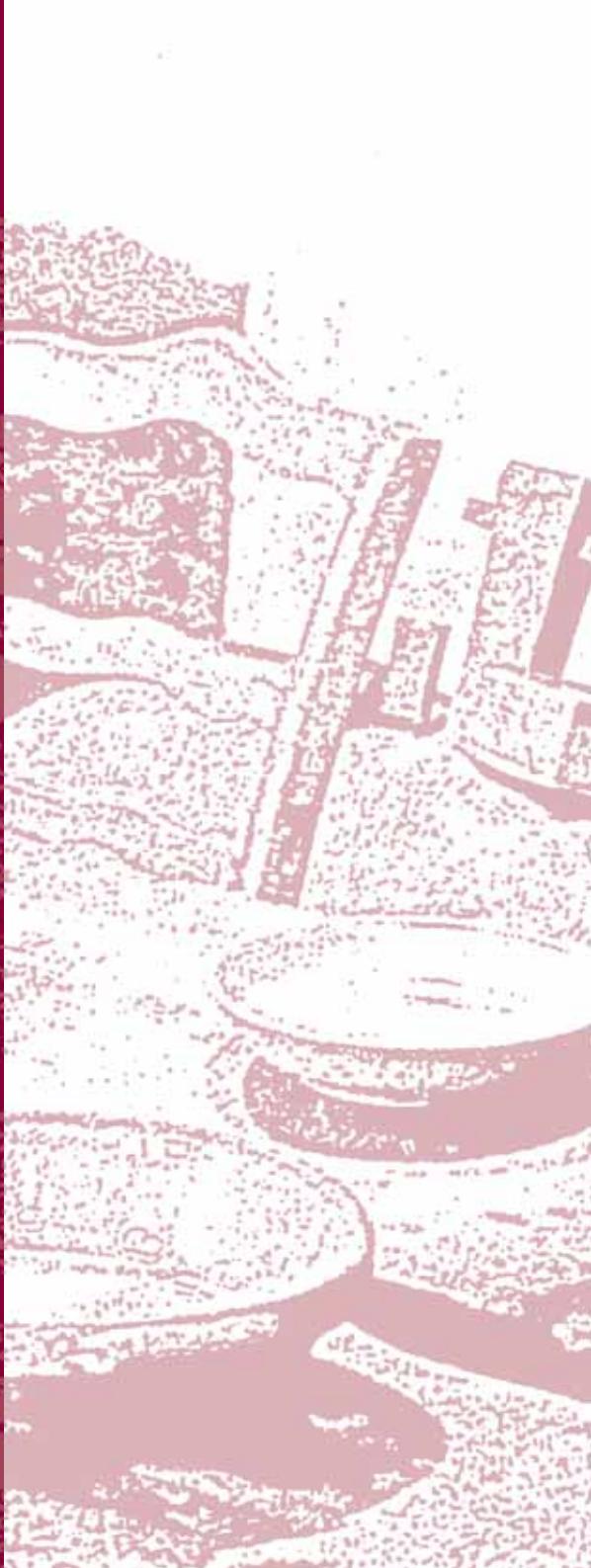
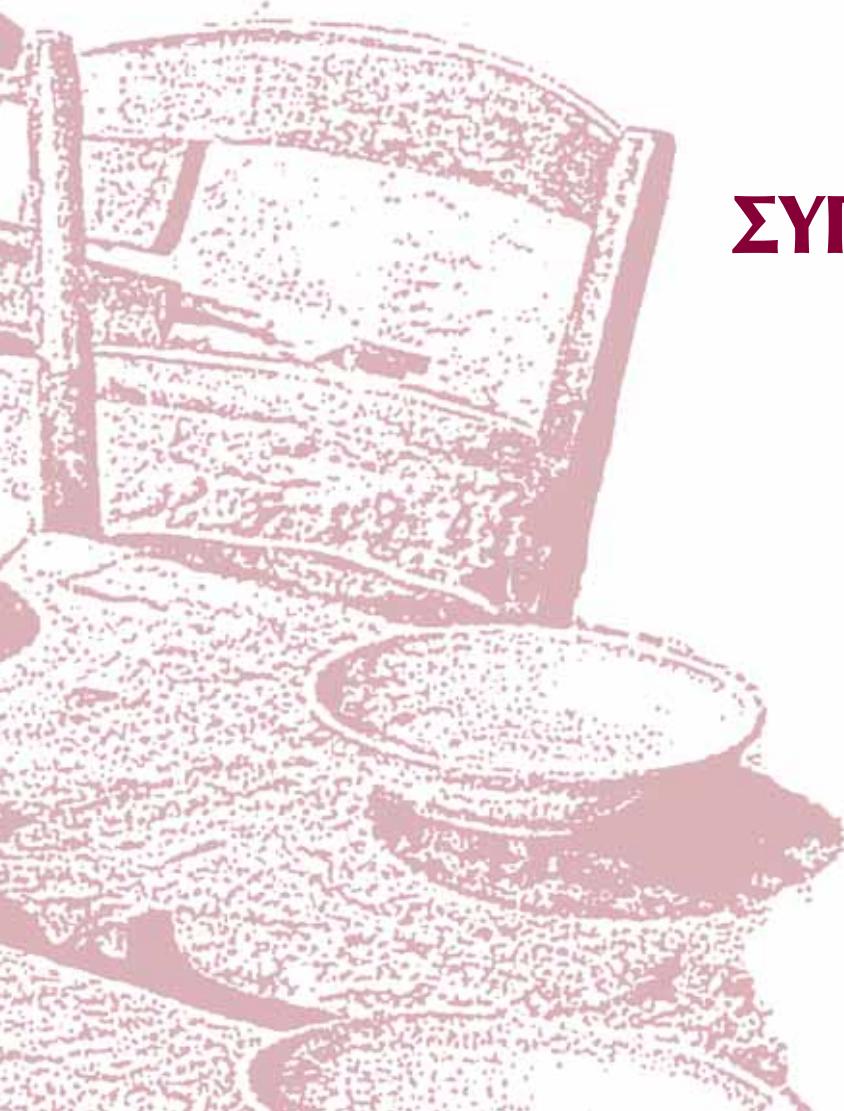

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ γύρω από το ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Η Κλήση των Μαριανών Λαϊκών

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ

το ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Διευθυντής Έκδοσης:

Αδ. AMEstaún

Επιτροπή Εκδόσεων:

Αδ. Emili Turú, Αδ. AMEstaún

Αδ. Onorino Rota και Luiz Da Rosa

Συντάκτες:

Διεθνής Επιτροπή Σύνταξης

Μετάφραση:

Αγγλικά: Αδ. John Allen

Γαλλικά: Αδ. Alain Delorme

Ελληνικά: Μαρία Κοκκαλάκη

Επιμέλεια Ελληνικής Μετάφρασης: Νικόλαος Δεσύπρης – Πιαντελής Ζούρας

Φωτογραφίες:

Αδ. AMEstaún

Φωτογραφικό Αρχείο του Τάγματος των Μαριανών Αδελφών

Μακέτα – Φωτολιθογραφία:

TIPOCROM, s.r.l.

Via A. Meucci, 28 – 00012 Guidonia (Roma)

Μακέτα για την ελληνική έκδοση:

MACART - M. Βαρουζής & ΣΙΑ Ο.Ε.

Σύνταξη και Διεύθυνση Έκδοσης:

Piazzale Marcellino Champagnat, 2

C.P. 10250 – 00144 ROMA

Tel. (39) 06 545 171

Fax (39) 06 54 517 217

E-mail: publica@fms.it

Web: www.champagnat.org

Έκδοση:

Τάγμα Μαριανών Αδελφών

Γενικό Ηγουμενείο – Ρόμη

Σεπτέμβριος 2009

Α' Έκδοση για την Ελλάδα:

Μαριανοί Αδελφοί

Δεκέμβριος 2010

Παραγωγή - Εκτύπωση:

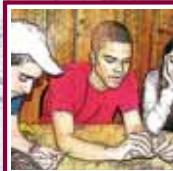
MACART - Τηλ.: 210 5157336

ISBN: 978-960-89535-8-1

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ
ΓΥΡΩ ΑΠΟ
ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Η Κλήση των Μαριανών Λαϊκών

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ 6

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 12

1. Η ΚΛΗΣΗ
ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ . . 20

2. Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ 38

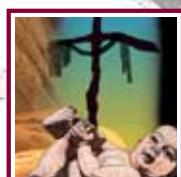
3. Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΖΩΗ 54

4. Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ 68

5. ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ
ΤΟ ΜΑΡΙΑΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ . . . 80

6. ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΤΗΣ ΚΛΗΣΗΣ 92

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ 102

ΟΔΗΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 113

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ρώμη, 6 Ιουνίου 2009
Εορτή του Αγίου Μαρκελλίνου

Αγαπητά μέλη της Μαριανής Οικογένειας,

* Ο μεσαιωνικός **Χαστιφόρος**, δηλαδή ευεβύθυμος (χαστίδ = ευσεβής), που συχνά αναφέρεται και ως βόρειος, άρχισε τον 12^ο αιώνα στη Γερμανία ως λαϊκή κίνηση στενά συνδεδέμενη με το νόμο (χαλακά). Χαρακτηρίζεται από ζωηρή εσχατολογική συναίσθηση, που γίνεται πιο έντονη στην εξέλιξη της, έμφαση στην απλότητα, την απάθεια, τις ψυχικές αξίες, την προσευχή, την πνευματική άσκηση και το βύθισμα στη θεία αγάπη.

Η Χασιδική θεολογία εμφανίζει μερικές κοινές γραμμές με το

Νεοπλατωνισμό και ασχολήθηκε στο διανοητικό επίπεδο με τη δόξα του Θεού (καμπόθ), τονίζοντας ότι η δόξα είναι διαφορετική από την ουσία, τη βασιλεία και την κεκρυμμένη παρουσία του Θεού.
(+Αναστασίου Γιαννουλάτου, “Ιχνη από την αναζήτηση του υπερβατικού”, εκδ. Ακρίτας, σελ. 334)

Το περιβάλλον του Πλανεπιστημίου “Columbia” της Νέας Υόρκης είναι ο τόπος που ο συγγραφέας Chaim Potok επέλεξε για το μυθιστόρημά του “Η Υπόσχεση”. Το βιβλίο διηγείται την ιστορία του Reuven Malter, ενός νέου με ανίσυχο και δημιουργικό πνεύμα, που σπουδάζει για να γίνει ραβίνος, και του φίλου του Danny Saunders, του οποίου οι αποφάσεις για τις σπουδές του και για τη ζωή του γενικά έχουν ως επακόλουθο την αποξένωσή του από τη Χασιδική ιουδαϊκή κοινότητα όπου ανήκει.

Καθώς η υπόθεση του μυθιστορήματος εξελίσσεται, ο Potok καλεί τους αναγνώστες του να ακολουθήσουν τον Reuven και τον Danny στον αγώνα και στις διενέξεις που αναπόφευκτα προκύπτουν, όταν οι παραδόσεις της πίστης τους έρχονται αντιμέτωπες με τις αξίες του κόσμου της δεκαετίας του '50. “Η Υπόσχεση” είναι μια ιστορία που αιφορά στην ταυτότητα, αν και ο συγγραφέας δεν αναφέρει πουθενά αυτή τη λέξη, και στο ταξίδι που ο καθένας μας πρέπει να κάνει για να την αποκτήσει.

Από τη στιγμή που έληξε η Β' Βατικανή Σύνοδος** το 1965, πολλοί λαϊκοί καθολικοί πραγματοποίησαν ένα ταξίδι παρόμοιο με αυτό που έκαναν οι βασικοί χαρακτήρες του βιβλίου του Potok, καθώς αγωνίζονταν να βρουν τη νέα τους θέση στους κόλπους της Εκκλησίας. Οι αιτίες είναι προιφανείς. Πριν από αυτή την ιστορική Σύνοδο της Εκκλησίας, μόνον οι ιερείς, οι μοναχοί και οι μοναχές θεωρούνταν ότι είχαν αυτό που αποκαλούμε “κλήση”***. επικρατούσε η άποψη πως οι λαϊκοί, άνδρες και γυναίκες, δεν είχαν δεχθεί μια πραγματικά δική τους κλήση. Ευτυχώς, πριν ακόμα λίγει στη Σύνοδος, αυτή η λανθασμένη αντίληψη είχε διορθωθεί και οι λαϊκοί, τουλάχιστον θεωρητικά, είχαν ξαναβρεί την ιδιαίτερη θέση τους μέσα στην Εκκλησία.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες από τότε για να διασαφηνιστεί η ταυτόπτητα των λαϊκών καθώς και η θέση και ο ρόλος τους μέσα στην Εκκλησία μας. Όποιο κι αν είναι το τίμημα, αυτό είναι ένα καθήκον που πρέπει να εκτελέσουμε σωστά, γιατί τα κείμενα της Β' Βατικανής Συνόδου αναφέρουν σαφέστατα ότι το κάλεσμα στην αγιότητα είναι παγκόσμιο· μέσω του βαπτίσματός του, ο καθένας από εμάς είναι υπεύθυνος της μοναδικής αποστολής της Εκκλησίας να αναγγέλλει τη Βασιλεία του Θεού και την έλευσή της.

Στα χρόνια που ακολούθησαν τη Σύνοδο, πολλοί λαϊκοί, καθώς αναζητούσαν το σαφές περιεχόμενο της ταυτόπτητάς τους, ανακάλυψαν στο χάρισμα^{****} κάποιου Μοναχικού Τάγματος ένα ασφαλές λιφάνι. Οι μοναχοί και οι μοναχές άρχισαν επίσης να συνειδοποιούν το γεγονός ότι το χάρισμα, που ενέπνεε το τάγμα τους τόσα χρόνια, ήταν στην πραγματικότητα δωρεά του Θεού προς την παγκόσμια Εκκλησία.

Πιστεύω ότι το βιβλίο: “Συγκεντρωμένοι γύρω από το ίδιο τραπέζι: Η Κλίση των Μαριανών Λαϊκών”, θα συμβάλει θετικά στην ανταλλαγή απόψεων για την κλίση των λαϊκών μέσα στην Εκκλησία σήμερα. Ακόμα περισσότερο, το κείμενο αυτό θα μας βοηθήσει όλους να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα προς μια βαθύτερη εκτίμηση του σημαντικού ρόλου που οι Μαριανοί Λαϊκοί διαδραματίζουν σήμερα στη ζωή του Τάγματος και της Εκκλησίας, καθώς μοιράζονται με τους Αδελφούς την ευθύνη να βιώνουν το χάρισμα και να εκτελούν την αποστολή που δόθηκαν στην Εκκλησία μέσω του Αγίου Μαρκελλίνου Champagnat.

Γραμμένο από μια ολιγομελή επιτροπή σύνταξης, το βιβλίο παρουσιάζει τους στοχασμούς μιας πολυάριθμης ομάδας Μαριανών Λαϊκών. Το περιεχόμενό του βασίζεται επίσης στην καθημερινή εμπειρία που βιώνουν οι Μαριανοί Λαϊκοί, άνδρες και γυναίκες, σε όλο τον κόσμο. Αυτά τα στοιχεία προσδίδουν στο κείμενο ένα πλούσιο και διεθνές άρωμα· οι πολυάριθμες προσωπικές μαρτυρίες, που διανθίζουν τις σελίδες του βιβλίου, βοηθούν τον αναγνώστη να ταυτιστεί περισσότερο με τα θέματα που αναπτύσσονται σε αυτό.

** **Η Β' Σύνοδος**
του Βατικανού ήταν μία εκκλησιαστική, θεολογική και οικουμενική Συνέλευση Επισκόπων από όλα τα μέρη του κόσμου, που πραγματοποιήθηκε τους φεντινοπορτνός μήνες επί τέσσερα συνεχή έτη, από το 1962 έως το 1965, και προσπάθησε να καθορίσει τη φύση, το πεδίο δράσης και την αποστολή της Καθολικής Εκκλησίας. Αποτέλεσε ένα θεμελιώδες βήμα προς μια σύγχρονη Εκκλησία. Εξέδωσε 16 διατάγματα, μερικά από τα οποία θεωρούνται ως η σημαντικότερη έκφραση της Κοινωνικής Διδασκαλίας της Καθολικής Εκκλησίας σε όλη την ιστορία της. Η αυξημένη συμμετοχή των λαϊκών χαρακτηρίζει τη χριστιανική ζωή των Καθολικών μετά τη Β' Βατικανή Σύνοδο. Ενώ τα βασικά δόγματα της Εκκλησίας δεν άλλαξαν με τη Σύνοδο, η επίδρασή της και τα κείμενά της επέφεραν πιο βαθιές αλλαγές στην Καθολική Εκκλησία από όλες εκείνες που είχαν γίνει κατά τη διάρκεια των πέντε προηγούμενων αιώνων.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

*** **Κλίση:** Η έννοια

της "κλίσης" είναι

ουσιαστική μέσα στη
χριστιανική πίστη. Ο Θεός
δημιούργησε κάθε άνθρωπο
δωρίζοντάς του χαρίσματα
και ικανόττες, που

εξιτηρετούν

συγκεκριμένους στόχους και
τρόπο ζωής. Στην Ορθόδοξην
και στην Καθολική
Εκκλησία ιδιαίτερα, η
έννοια της κλίσης
συνδέεται με το θεϊκό
κάλεσμα στην υπηρεσία της
Εκκλησίας και της
ανθρωπότητας μέσα από
ιδιαίτερες δεσμεύσεις στη
ζωή. Βρίσκουμε αυτές τις
δεσμεύσεις σε όλες τις
περιστάσεις της ζωής: στο
γάφο, στην αφέρωση στην
μοναχική ζωή, στην
χειροτονία, ακόμη και σε μια
χριστιανική ζωή ως λαϊκού.

Με πο ευρεία έννοια, η
χριστιανική κλήση
περιλαμβάνει την
αξιοποίηση των δωρεών που
έλαβε ο άνθρωπος από το

Θεό, μέσα στην
επαγγελματική και την
οικογενειακή ζωή, στην
στράτευση μέσα στην
Εκκλησία, καθώς και στην
στράτευση ως πολίτη στην
υπηρεσία του κοινού καλού.

Είναι προφανές ότι ο Θεός έφερε στις μέρες μας κλίσεις Μαριανών Λαϊκών. Το βιβλίο "Συγκεντρωμένοι γύρω από το ίδιο τραπέζι" θα αποτελέσει για τους αναγνώστες του έναν οδηγό που θα τους βοηθήσει να εκτιμήσουν βαθύτερα αυτή τη δωρεά του Θεού προς την Εκκλησία και το Τάγμα. Ταυτόχρονα, θα έχουν την ευκαιρία να αναλύσουν πληρέστερα τρία τουλάχιστον σημαντικά στοιχεία, που χαρακτηρίζουν αυτόν τον τρόπο ζωής: την αποστολή, την πνευματικότητα και την κοινοτική ζωή.

Σας καλώ να διαβάσετε και να μελετήσετε σε βάθος αυτό το βιβλίο είτε μόνοι σας είτε μαζί με άλλους. Ας είναι το πρώτο από πολλά άλλα πονήματα που θα ακολουθήσουν, γραμμένα από Μαριανούς Λαϊκούς από όλο τον κόσμο. Ας είναι επίσης μια υπενθύμιση της ζωτικότητας και της δύναμης του χαρίσματος που δόθηκε στην Εκκλησία μας και στον κόσμο μέσω του Μαρκελίνου Champagnat και το οπόιο διαμορφώνει την ταυτότητα του καθενός από εμάς ως Αδελφούς ή ως Μαριανού Λαϊκού.

Είμαι ευγνώμων προς τα μέλη της επιτροπής σύνταξης για την εξαίρετη εργασία τους: την Annie Girka (Hermitage), την Bernadette Ropa (Μελανσία), τον Carlos Navajas (Κεντρική Αμερική), τον José María Pérez Soba (Επαρχία Ιβηρικής), τον Sergio Schons (Ρίο Γκράντε) και τους Αδελφούς Afonso Murad (Βραζιλία) και Rémy Mbolipasiko (Κεντροανατολική Αφρική). Ευχαριστώ την Anne Dooley (Μελβούρνη), που ήταν μέλος της επιτροπής για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα και συνεισέφερε σημαντικά στις προσπάθειές της, και τον Noël Dabrera (Νότια Ασία), ο οποίος επίσης συνεργάστηκε στην εκπόνηση του βιβλίου αυτού, αλλά πέθανε πριν δει την ολοκλήρωσή του.

'Ενα ιδιαίτερο ευχαριστώ στον Αδελφό Pau Fornells, ο οποίος συντόνισε αυτή την εργασία από την αρχή μέχρι το τέλος. Χωρίς τις προσπάθειες τις δικές του και της επιτροπής σύνταξης αμφιβάλλω αν το βιβλίο αυτό θα είχε έλθει ποτέ στο φως. Εργάστηκαν με επιμονή και υπομονή για τη συγγραφή του κειμένου, την εκτύπωση και τη διόρθωσή του μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες. Δούλεψαν πραγματικά με πολλή αγάπη.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Ευχαριστώ επίσης τον Αδελφό Pedro Herreros και τα μέλη της Επιτροπής για τους Λαϊκούς του Γενικού Συμβουλίου, καθώς και τους Αδελφούς Emili Turú, Pedro Herreros, Juan Miguel Anaya και César Henríquez, μέλη της Επιτροπής για την Αποστολή και τους Λαϊκούς, για τις συμβουλές τους και για τη συνεχή υποστήριξη που προσέφεραν σε εκείνους που εργάζονταν για την εκπόνηση του Βιβλίου αυτού. Ευχαριστώ, τέλος, τον Αδελφό Antonio Martínez Estaún, Διευθυντή Επικοινωνιών του Τάγματος, ο οποίος αποτύπωσε σε εικόνες τις εργασίες της Επιτροπής, σχεδίασε και επιμελήθηκε τη σελιδοποίηση της έκδοσης.

Ο Reuven Malter και ο Danny Saunders, οι δύο νέοι φίλοι γύρω από τους οποίους ο Chaim Potok έστησε το μυθιστόρημά του, πραγματοποίησαν μία μακρά και γεμάτη προκλήσεις πορεία αναζητώντας την ταυτότητά τους. Το ταξίδι, το οποίο όλοι εμείς που αγαπάμε το Μαριανό τρόπο ζωής και τη Μαριανή Αποστολή κάναμε από την εποχή της Β' Βατικανής Συνόδου, για να διαμορφώσουμε τη δική μας ταυτότητα, μόλις τώρα αρχίζει να φέρνει καρπούς. Το βιβλίο “Συγκεντρωμένοι γύρω από το ίδιο τραπέζι: Η Κλίση των Μαριανών Λαϊκών” είναι ένα μόνον δείγμα αυτής της πραγματικότητας. Εύχομαι το περιεχόμενο αυτών των σελίδων να σας βοηθήσει να κατανοήσετε βαθύτερα τη Μαριανή ζωή και αποστολή και να σας ενισχύσει στην πίστη.

Με την ευλογία και την αγάπη μου,

Frère Seán D. Sammon, FMS
Τέως Γενικός Ηγούμενος

**** **Χάρισμα:** Στο πλαίσιο της πνευματικότητας, το χάρισμα είναι μια δωρεά ή μια χάρη που προσφέρεται από το Άγιο Πνεύμα σε ένα πρόσωπο προς δύναλος όχι μόνο του ιδίου, αλλά ολόκληρης της Εκκλησίας. Κάθε άνθρωπος, βαπτισμένος χριστιανός, έχει λάβει αυτήν την ιδιαίτερη χάρη και συμμετέχει έτσι στην οικοδόμηση μιας πιο πνευματικής Εκκλησίας και ενός καλύτερου κόσμου. Μπορούμε αστόσια να μιλήσουμε και για το χάρισμα μιας ομάδας ανθρώπων ή ενός Μοναχικού Τάγματος. Ο Αδ. Seán Sammon δίνει μια ερμηνεία με το κείμενο που ακολουθεί:
«Το χάρισμα που δόθηκε στην Εκκλησία και στον κόσμο μέσω του Μαρκελλίνου Champagnat είναι κάτι πολύ περισσότερο από ορισμένα έργα που θεωρούνται ότι είναι σύμφωνα με το αρχικό του δραμα, πολύ περισσότερο από έναν τρόπο προσευχής ή από μια ιδιαίτερη πνευματικότητα – όσο σπουδαϊκά κι αν είναι όλα αυτά – και πολύ περισσότερο από μια σύνθεση των αρετών και των αξιών που χαρακτηρίσαν τη ζωή του Ιερυτή μας. Το χάρισμα του Τάγματός μας δεν είναι τίποτα λιγότερο από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Επιτρέποντας στο Άγιο Πνεύμα να δράσει “ἐν ἡμῖν καὶ δι’ ἡμῶν”, δίνουμε τη δυνατότητα να προκύψουν εκπληκτικά αποτελέσματα... Σήμερα το Άγιο Πνεύμα, το οποίο έδρασε τόσο δυνατικά στην καρδιά του Ιερυτή μας, λαχταρά να δώσει πνοή σ’ εσάς και σ’ εμένα.»

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Tο βιβλίο αυτό γεννήθηκε μέσα από τη ζωή, από τις προσωπικές μας εμπειρίες.

Η δύναμη που του έδωσε πνοή και η πρωτοβουλία απ' την οποία προήλθε ήταν η εμπειρία πολλών Λαϊκών, ανδρών και γυναικών, απ' όλο τον κόσμο, οι οποίοι νιώθουν ότι ο Θεός τους καλεί να είναι Μαριανοί.

Είναι ο καρπός μιας μακράς πορείας συζητήσεων και σκέψεων που ο Μαριανός κόσμος ακολουθεί εδώ και δεκαετίες.

Τα ερωτήματα των Ενώσεων των Αποφοίτων μας, που αναζητούσαν την ταυτότητά τους μέσα σε μια ανανεωμένη Εκκλησία, η πνευματική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και των γονέων των μαθητών, η

ποιμαντική των νέων και η κοινωνική αλληλεγγύη, το Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας, η εμβάθυνση στην κοινή μας Αποστολή, η αγιωνυμία του Ιερυτή μας Μαρκελλίνου Champagnat – μια δωρεά για ολόκληρη την Εκκλησία –, η διεξαγωγή της Διεθνούς Συνέλευσης για τη Μαριανή Αποστολή, που ολοκληρώθηκε στο Mendes της Βραζιλίας, όλα αυτά ήταν μερικά από τα σημαντικότερα γεγονότα, που μας βοήθησαν να κατανοήσουμε σαφέστερα αυτό που το Άγιο Πνεύμα καλλιεργούσε στην καρδιά πολλών Λαϊκών.

Το Γενικό Συμβούλιο, ακολουθώντας τις κατευθυντήριες γραμμές της 20^{ης} Γενικής Σύναξης, θέλησε να δώσει

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

μορφή σε αυτί την εμπειρία με ένα βιβλίο το οποίο, από τη μια πλευρά, να επιβεβαιώνει την πραγματικότητα της κλήσης του Μαριανού Λαϊκού και, από την άλλη, να ενθαρρύνει τη συνεχή ανάπτυξή της. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, το Γενικό

Συμβούλιο συγκρότησε μια Διεθνή Επιτροπή αποτελούμενη από επτά Λαϊκούς και τρεις Αδελφούς, που διέφεραν ως προς τη γλώσσα, την κουλτούρα και την προσωπική τους ιστορία και οι οποίοι εργάστηκαν επί τρία χρόνια για να εκπονήσουν αυτό το κείμενο.

Το πόνημα αυτό ανταποκρίνεται στην ζωή των Λαϊκών του Κινήματος Champagnat. Γι' αυτό δημιουργήθηκε με βάση τη δική τους εμπειρία:

ενενέντα δύο μαρτυρίες Λαϊκών απ' όλο τον κόσμο, μερικές από τις οποίες παρουσιάζονται στο βιβλίο, σχημάτισαν το βασικό υλικό που μας χροσίμευσε για να περιγράψουμε την κλήση του Μαριανού Λαϊκού και τα στοιχεία που την συνθέτουν. Οι παραπρήσεις άλλων Λαϊκών από κάθε διοικητική περιφέρεια, καθώς και όλα όσα διδαχθήκαμε στη Διεθνή Συνέλευση για τη Μαριανή Αποστολή και σε πρόσφατες συναντήσεις κοινής επιμόρφωσης πάνω στη ζωτικότητα του χαρίσματος, μας βοήθησαν να βελτιώσουμε το κείμενο.

Επιθυμία μας ήταν να συγκεντρώσουμε αυτά που ήδη συμβαίνουν στην καρδιά πολλών Λαϊκών και να τα παρουσιάσουμε στο

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Μαριανό κόσμο, ενθαρρύνοντάς τον έτσι να οικοδομήσει το μέλλον.
Γι' αυτό η διατύπωση που χρησιμοποιήσαμε δεν ήταν αυτή που συνίθως βρίσκουμε στα έντυπα του Τάγματος. Το κείμενο συντάχθηκε στο πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, δηλαδή με αφετηρία το “εμείς”, γιατί πρόκειται για μια εξομολόγηση, για μια κοινή εμπειρία. Για τον ίδιο λόγο, η γλώσσα δεν είναι αυστηρά ακριβής αλλά μάλλον υπαινικτική, απευθυνόμενη περισσότερο στην καρδιά παρά στη λογική. Ορισμένες φορές θα χρειαστεί να κοιτάξουμε πέρα από τις λέξεις, που πάντα μας περιορίζουν, για να ανακαλύψουμε τη ζωντάνια που θέλουν να εκφράσουν.

Το βιβλίο αυτό, αν και επικεντρώνεται

στην κλήση του Μαριανού Λαϊκού, απευθύνεται σε όλους, Αδελφούς και Λαϊκούς. Δεν έχει σημασία αν αναζητούν, αν γνωρίζουν λίγο ή αν ήδη θιώνουν εδώ και χρόνια το Μαριανό τρόπο ζωής. Εμείς θέλουμε να προσφέρουμε ένα εργαλείο, που θα επιτρέψει στους αναγνώστες να ζήσουν μια εμπειρία, να αναφωτηθούν, να εμβαθύνουν στα θιώματα, ώστε να πάρουν αποφάσεις και να συνεχίσουν την πορεία τους.

Η δομή του κειμένου είναι απλή. Ξεκινούμε από τη διαπίστωση που αποτελεί τη βάση του βιβλίου: ο Θεός έφερε την κλήση Μαριανών Λαϊκών (Κεφάλαιο 1). Αυτή η κλήση εκφράζεται μέσω των τριών στοιχείων του χαρίσματός μας: της αποστολής, της

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

πνευματικότητας και της κοινοτικής ζωής, τα οποία εντάσσονται στο μοναδικό τρόπο ζωής του Μαριανού Λαϊκού (Κεφάλαια 2, 3 και 4).

Η κλίση του Μαριανού Λαϊκού σήμερα συνδέεται με το Τάγμα των Αδελφών με διάφορους τρόπους, οι οποίοι διαφυλάσσουν το ιδρυτικό μας χάρισμα (Κεφάλαιο 5) και, όπως κάθε κλίση, πρέπει να προωθείται, να καλλιεργείται και να υποστηρίζεται σε όλη τη διάρκεια της ζωής (Κεφάλαιο 6).

Αυτές οι σελίδες δεν έχουν την πρόθεση, ούτε και τη δυνατότητα, να αναφερθούν στην πορεία της ανάπτυξης της κλίσης του Μαριανού Λαϊκού με τρόπο οριστικό και τετελεσμένο. Αποστολή τους είναι να συμβάλουν, ώστε το Άγιο Πνεύμα, που

“ὅπου θέλει πνεῖ”¹, να συνεχίσει να μας καθοδηγεί, ως άτομα και ως Τάγμα, στην πραγματοποίηση του θελήματος του Θεού.

Για το λόγο αυτό πιστεύουμε ότι ο καλύτερος τρόπος για να εκτιμήσουμε το κείμενο είναι να το επεξεργαστούμε σε ομάδες Λαϊκών ή Αδελφών.

Πράγματι, αυτή μπορεί να είναι μια πολύ καλή ευκαιρία και για τους δύο να συναντηθούν και να ανταλλάξουν απόψεις και εμπειρίες. Στο τέλος κάθε κεφαλαίου παραθέτουμε μερικές απλές ερωτήσεις, που μπορούν να μας κατευθύνουν στη διάρκεια αυτών των συναντήσεων.

Το Βιβλίο έχει τον τίτλο:

“Συγκεντρωμένοι γύρω από το ίδιο

¹ Βλ. Κατά Ιωάννη 3: 8

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

τραπέζι”. Η εικόνα της κοινής τράπεζας είναι το σημαντικότερο σύμβολο που χρησιμοποιίσε ο Ιησούς για να παρουσιάσει τη Βασιλεία του Θεού. Η Αγία Τράπεζα της Θείας Ευχαριστίας μάς συγκεντρώνει γύρω από Εκείνον και Τον καθιστά παρόντα ανάμεσά μας, ακόμα και σήμερα, μετά από δύο χιλιάδες χρόνια. Με παρόμοιο τρόπο, το απλό τραπέζι του La Valla αποτελεί για εμάς τους Μαριανούς την αφετηρία της κλήσης μας. Αδέλφια γύρω από το ίδιο τραπέζι, μοιραζόμαστε την εργασία, την προσευχή και την αδελφοσύνη. Όπως και στο οικογενειακό τραπέζι, συγκεντρωνόμαστε για να εορτάσουμε την κοινή μας ζωή. Αυτές οι σελίδες εκφράζουν την επιθυμία μας να καλέσουμε περισσότερους ανθρώπους

να καθίσουν σε αυτό το τραπέζι και να πάρουν τη θέση τους σε αυτή τη Μαριανή οικογένεια, που ο Θεός συνεχίζει να ευλογεί.

Εμείς, τα μέλη της Επιτροπής Σύνταξης, δημιουργήσαμε μια πραγματική κοινότητα πίστης, αποστολής και ζωής αυτά τα τρία τελευταία χρόνια. Αναμφισβήτητα ήταν μια περίοδος χάριτος για μας. Η αποστολή που μας εμπιστεύθηκαν μας μεταμόρφωσε: η δύναμη και το παράδειγμα της μαρτυρίας ανθρώπων απ' όλο τον κόσμο, ο πλούτος της διαφορετικότητας και, ταυτόχρονα, των κοινών βιωμάτων, η πανίσχυρη ζωντάνια του Μαριανού χαρίσματος σε όλο τον κόσμο, άλλαξαν την καρδιά μας. Επιθυμία μας είναι ο καρπός

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

αυτής της εργασίας να βοηθήσει και άλλους να ζήσουν την ίδια εμπειρία, να συμβάλει στην ενίσχυση και στο άνοιγμα του Μαριανού χαρίσματος προς νέους ορίζοντες, να φέρει μια νέα αισιοδοξία στο Μαριανό κόσμο και να πολλαπλασιάσει τους αδελφικούς δεσμούς ανάμεσά μας.

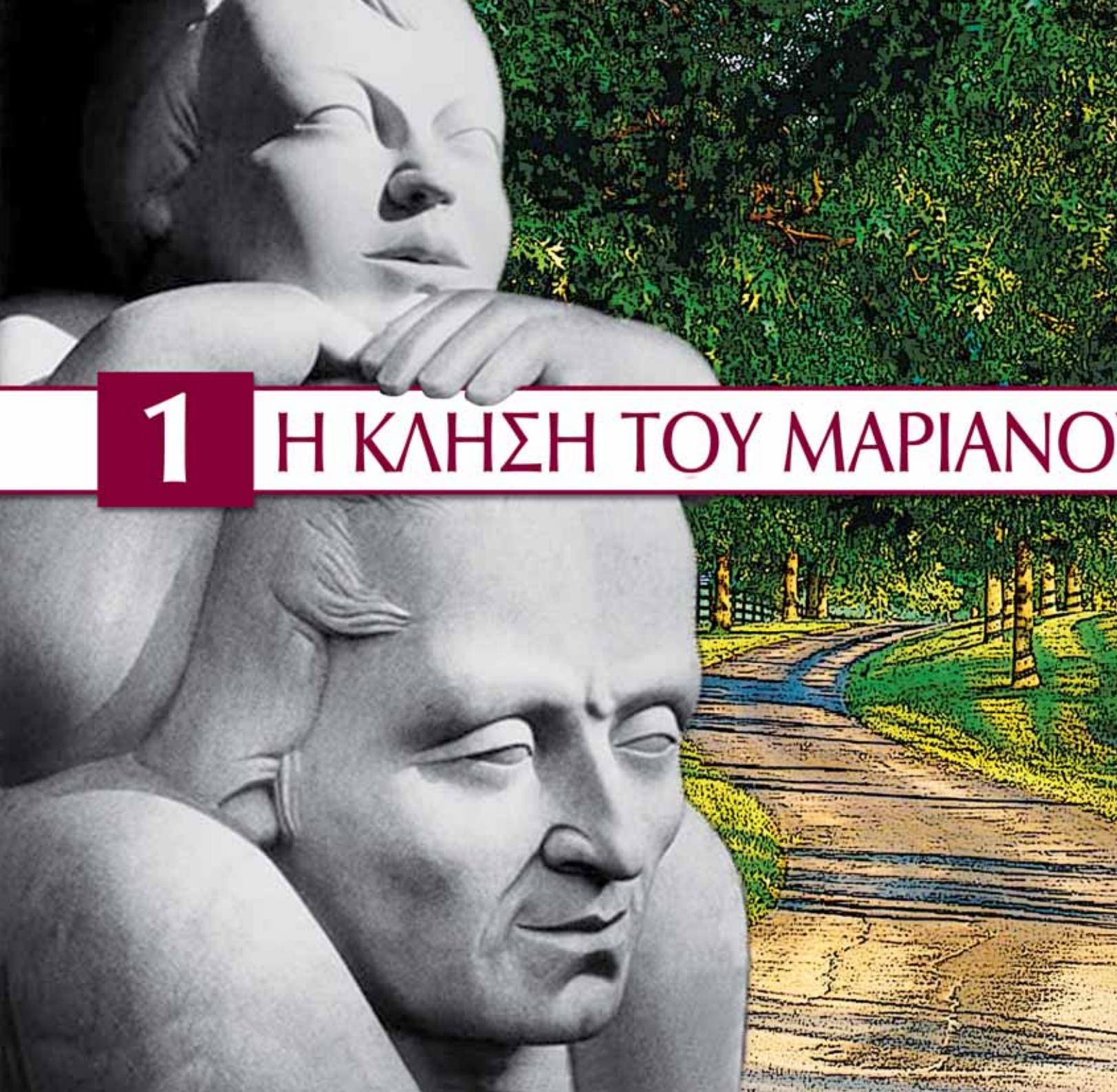
Τέλος, συνειδητοποιούμε τα όριά μας και αναγνωρίζουμε ότι δεν μπορέσαμε να ανταποκριθούμε απόλυτα στις προσδοκίες που προέκυψαν. Ζητούμε

την επείκειά σας και παρακαλούμε τον Κύριο, παρά τις αδυναμίες μας, να είναι Εκείνος που θα μιλήσει, πέρα από τις λέξεις, στην καρδιά μας και θα την κάνει να φλέγεται από την ισχυρή επιθυμία να θιώσουμε και να μεταδώσουμε το πολύτιμο δώρο του Μαριανού χαρίσματος. Είθε η Πλαναγία, η Καλή μας Μπτέρα, να σας συνοδεύει στην ανάγνωση, στην περισυλλογή και στην προσευχή σας.

Ta Mέλη της Επιτροπής

To Βιβλίο αυτό είναι εξαιρετικά αφιερωμένο στον Noël Dabrera, Μαριανό Λαϊκό από τη Σρι Λάνκα, μέλος αυτής της Επιτροπής, άνθρωπο καλό, που μας περιμένει ήδη στην τράπεζα του Κυρίου.

1

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ MAPIANO

YΛAΪKOY

A graphic design featuring a stylized portrait of a person's face and shoulders against a red gradient background. The name "YΛAΪKOY" is prominently displayed in large, white, serif capital letters across the top left. Below the name, the portrait is composed of numerous names arranged in concentric, swirling layers, resembling the iris and pupil of an eye. The names are in various fonts and colors (white, black, yellow) and are written in a mix of languages, including Spanish, French, and English. Some names are clearly legible, while others are partially obscured by the swirling effect.

- Τέκνα της εποχής μας
- Οι Λαϊκοί μέσα στην Εκκλησία,
ο Λαός του Θεού
- Οι Μαριανοί Λαϊκοί
 - Διαφορετικοί τρόποι,
με τους οποίους οι Μαριανοί Λαϊκοί
τοποθετούνται απέναντι στο χάρισμα
 - Μαριανοί Λαϊκοί:
μια Χριστιανική Κλίση
- Η κλίση του Μαριανού Λαϊκού
και η κλίση του Αδελφού
- Η μετάδοση μιας δωρεάς:
το Μαριανό χάρισμα
- Ο Άγιος Μαρκελλίνος Champagnat,
ο οδηγός μας για να ακολουθήσουμε
τον Ιησού
- Τρεις διαστάσεις μιας και μόνης ζωής:
αποστολή, κοινωνική ζωή, πνευματικότητα

“ Ένας Αδελφός με πλησίασε και με ρώτησε: «Είσαι κι εσύ Μαριανός;»
 (Υποθέτω ότι ήθελε να μάθει αν ήμουν Μαριανός Αδελφός). Του
 απάντησα: «Ναι, είμαι Μαριανός.» Η φράση αυτή ξεπίδησε από τα βάθη
 της ύπαρξής μου και ένιωσα ότι αναγνώρισα τον εαυτό μου λέγοντάς την με
 αυτό τον τρόπο.

(Ισπανία) ”

Τέκνα της εποχής μας

- 1.** Η εποχή μας, όπως όλες οι εποχές της ιστορίας, είναι ένα μίγμα φωτός και σκότους. Παρόλο που αυξήθηκε η ευαισθητοποίηση για την ειρήνη, τη δικαιοσύνη, την οικολογία, την πνευματικότητα, πρέπει από την άλλη πλευρά να αναγνωρίσουμε και ότι τα αποθέματα της Γης εξαντλούνται, ότι εκατομμύρια άνθρωποι υποφέρουν από τη φτώχεια, ότι εκατομμύρια άλλοι ζουν επιφανειακά, με μόνη επιδίωξη την απόκτηση δύναμης.
- 2.** Εμείς, οι Χριστιανοί Λαϊκοί, μοιραζόμαστε τις χαρές και τις ελπίδες, τις θλίψεις και τις αγωνίες² των ανθρώπων της εποχής μας και, συνεπαρμένοι από το Θεό, επιθυμούμε να ενσαρκώσουμε σήμερα το Καλό Άγγελμα του Ευαγγελίου. Τέκνα του πνεύματος ανανέωσης της Β' Βατικανής Συνόδου³, ανακαλύψαμε ξανά την κλήση μας ως βαπτισμένων και αισθανόμαστε την ώθηση του Αγίου Πνεύματος να μεταμορφώσουμε αυτή τη Γη σε έναν κόσμο περισσότερο δίκαιο και ανθρώπινο, ακολούθωντας τον Ιησού.
- 3.** Η αιφύπνιση της κλίσης μας ως Λαϊκών βοήθησε μερικούς από εμάς να ανακαλύψουμε ότι η ταυτόπτη μας έβρισκε την ολοκλήρωσή της στο χάρισμα κάποιων Μοναχικών Ταγμάτων ή Αδελφοτήτων⁴. Μας συνεπήραν η πνευματικότητα και η αποστολή τους και αισθανόμαστε ότι ο Θεός μάς καλεί να μοιραστούμε την πλούσια

² Βλ. *Gaudium et Spes*
 (Ποιμαντική Διάταξη της Β' Βατικανής Συνόδου για την Εκκλησία μέσα στο σύγχρονο κόσμο – εκδόθηκε από τον Πάπα Πιαύλο VI – Ρώμη, 7 Δεκεμβρίου 1965), n° 1.

³ Βλ. *Lumen Gentium*
 (Δογματική Διάταξη της Β' Βατικανής Συνόδου περί Εκκλησίας – εκδόθηκε από τον Πάπα Πιαύλο VI – Ρώμη, 21 Νοεμβρίου 1964), n° 4.

⁴ Βλ. *Vita Consecrata*
 (Μετασυνοδική Αποστολική Παραίτεση του Πάπα Ιωάννη-Πιαύλου II προς τους Επισκόπους, τον Κλήρο, τα Μοναχικά Τάγματα, τις Κοινότητες Αποστολικής Δράσεως, τα Κινήματα Λαϊκών και προς όλους τους λαϊκούς πιστούς της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας, πάνω στην Αφιερωμένη Ζωή και την Αποστολή της μέσα στην Εκκλησία και στον κόσμο – Ρώμη, 25 Μαρτίου 1996), n° 54-55.

1

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ

κληρονομιά τους και να την μεταδώσουμε στις επόμενες γενιές. Πολλές Μοναχικές Κοινότητες υποδέχτηκαν με χαρά αυτή τη δωρεά.

4. Αυτό ακριβώς συνέβη και σ' εμάς, τους Μαριανούς. Το χάρισμα του Αγίου Μαρκελίνου Champagnat, που ενσαρκώνεται στο Τάγμα των Αδελφών, άπλωσε τις ρίζες του ανάμεσα στους Λαϊκούς. Ο Θεός άγγιξε ορισμένους από εμάς δίνοντάς μας μια μαριανή καρδιά. Πράγματι, αυτό ήταν κάτι περισσότερο από μια δική μας απόφαση: πρωτοβουλία ήρθε από το Θεό. Δεν μπορούμε να ζήσουμε πλέον με διαφορετικό τρόπο: είμαστε Μαριανοί.

“ Μπορώ να πω ότι αισθάνομαι ολοκληρωμένη και περήφανη που είμαι μια Λαϊκή με μαριανή καρδιά. Το γεγονός αυτό μου αποκαλύψθηκε σταδιακά, καθώς ο Θεός φανερώθηκε σε μένα με νέες προσκλήσεις, πρωτοβουλίες και όνειρα: μια ιστορία γεμάτη ζωή, που δεν σταματά να γράφεται.

(Βραζιλία) **”**

Οι Λαϊκοί μέσα στην Εκκλησία, ο Λαός του Θεού

“ Όταν γνώρισα το Τάγμα των Μαριανών Αδελφών, βρισκόμουν σε αναζήτηση εργασίας. Άλλα π φωνή του Θεού φώλιασε μέσα μου και ανακάλυψα την πχώ της έμπνευσης του Μαρκελλίνου στο βάθος της

καρδιάς μου. Με κάποιο τρόπο κατάλαβα ότι αυτό το κάλεσμα απευθύνοταν και σε μένα, ότι η εργασία με τα παιδιά με ολοκλήρωνε, με γέμιζε ενθουσιασμό, επηρέαζε τη ζωή μου... Νιώθω ότι μπορώ να συνεχίσω αυτή την εργασία για την υπόλοιπη ζωή μου και ότι πρέπει να την κάνω καλά.

(Ελ Σαλβαδόρ) „

5. Η ζωή του Λαϊκού, όπως και κάθε χριστιανική κλίση, αποτελεί απάντηση στο κάλεσμα του Θεού και στην άπειρη αγάπη Του. Είναι ο καρπός του βαπτίσματός μας, που μας οδηγεί όλους σε μια αποστολή, τη μοναδική αποστολή του χριστιανού: να δώσουμε ζωντανή μαρτυρία της Βασιλείας του Θεού σε αυτό τον κόσμο.
6. Ο Χριστός μάς συνενώνει όλους ως Λαό του Θεού. Είμαστε ίσοι σε αξιοπρέπεια και διαφορετικοί ανάλογα με τις συνθήκες της ζωής μας και τον τρόπο της προσφοράς μας. Ο καθένας από εμάς και όλοι μαζί εργαζόμαστε στον ένα και μοναδικό αμπελώνα του Θεού, έχοντας χαρίσματα και αποστολές που διαφέρουν και αλληλοσυμπληρώνονται⁵. Αποτελούμε ένα Λαό, ενωμένοι σαν αδέλφια, γιατί είμαστε παιδιά του ίδιου Πατέρα.
7. Μέσα σε αυτή την Εκκλησιαστική κοινωνία, το Άγιο Πνεύμα έκανε να αναβλύσουν ανάμεσα στους Λαϊκούς χαρίσματα, τα οποία αρχικά υπήρχαν μόνο σε Μοναχικές Αδελφότητες. Το χάρισμα που μοιραζόμαστε με τους Μοναχούς και τις Μοναχές ανοίγει ένα νέο ελπιδοφόρο κεφάλαιο⁶ στην πορεία της Εκκλησίας. Το χάρισμα του Αγίου Μαρκελλίνου Champagnat εκφράζεται μέσα από νέες μορφές Μαριανής ζωής. Μια από αυτές είναι η ζωή του Μαριανού Λαϊκού.

⁵ Βλ. *Christi fideles Laici* (Μετασυνοδική Αποστολική Παραίτεση του Πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ, που αναφέρεται στην κλίση και στην αποστολή των λαϊκών πιστών μέσα στην Εκκλησία και στον κόσμο – Ρώμη, 30 Δεκεμβρίου 1988), n° 55.

⁶ Βλ. *Vita Consecrata*, n° 54.

Οι Μαριανοί Λαϊκοί

“Μπορώ να ακούσω πολύ καθαρά το κάλεσμα του Θεού στη ζωή μου, σαν να προοριζόταν αυτή η κλήση ειδικά για μένα. Μιλάω για μια κλήση που ξεπερνά τα όρια ενός “Μαριανού έργου”, για ένα κάλεσμα που διαποτίζει ολόκληρη τη ζωή μου, μια κλήση που με βοηθά να είμαι ένας άνθρωπος πιο ευτυχισμένος και ολοκληρωμένος. Είναι μια κλήση που οποία αποτελεί μια διαρκή πρόκληση και, κάθε φορά που απαντώ “Ναι”, με κάνει καλύτερο στις διάφορες καταστάσεις που ως Λαϊκός καλούμαι να ζήσω.” (Βραζιλία) ”

Διαφορετικοί τρόποι, με τους οποίους οι Μαριανοί Λαϊκοί τοποθετούνται απέναντι στο χάρισμα

8. Ο κόσμος των Λαϊκών συνδέεται με τον Μαριανό με διάφορους τρόπους. Πολλοί άνθρωποι έρχονται σε επιαφή με τη ζωή και την αποστολή των Μαριανών Αδελφών μέσα από ποικίλες σχέσεις. Μαθητές, εκπαιδευτικοί, κατηχητές, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό, παλαιοί

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

μαθητές, γονείς, φίλοι..., óλοι γνωρίζουν τους Αδελφούς και έχουν ακούσει να μιλούν για το Μαριανό χάρισμα.

Από αυτή τη σχέση με τους Αδελφούς προκύπτουν διαφορετικές στάσεις και απόψεις:

9. Ορισμένοι δεν ταυτίζονται με το Μαριανό τρόπο ζωής: κάποιοι, γιατί έχουν κάνει επιλογές που διαφέρουν από τη χριστιανική ζωή· άλλοι, γιατί έχουν ίδη βρει τη θέση τους μέσα στην Εκκλησία. Αποδεχόμαστε και σεβόμαστε τις επιλογές και την πορεία του καθενός, μοιραζόμενοι με όλους τις πανανθρώπινες και χριστιανικές αξίες. Ενώνουμε τις δυνάμεις μας για να εργαστούμε στην οικοδόμηση ενός καλύτερου κόσμου και ευχαριστούμε το Θεό για όλα όσα δεχόμαστε από τους άλλους.

10. Άλλοι Λαϊκοί ένιωσαν να ελκύονται από τη μαρτυρία των Αδελφών: θαυμάζουν τη ζωή τους και επιθυμούν να συνδεθούν με κάποιο τρόπο με την πνευματικότητα ή την αποστολή τους, χωρίς να διαβλέπουν μια κοινή κλίση. Είναι πιθανό κάποιοι να μην έχουν εμβαθύνει επαρκώς στη σημασία αυτού του δεσμού και να χρειάζονται χρόνο και πνευματική καθοδήγηση για να μπορέσουν να ανακαλύψουν αυτό που ο Θεός περιμένει από τους ίδιους.

11. Υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία ανθρώπων, οι οποίοι, έχοντας διανύσει μια πορεία προσωπικής περισυλλογής, αποφάσισαν να θιώσουν την πνευματικότητά τους και τη χριστιανική αποστολή τους με τον τρόπο της Πλαναγίας, σύμφωνα με την έμπνευση του Μαρκελλίνου Champagnat. Αυτοί είναι οι Μαριανοί Λαϊκοί.

Μαριανοί Λαϊκοί: μια Χριστιανική Κλήση

*Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών άρχισα να αισθάνομαι την παρουσία του Ιησού που με συνόδευε, μου έδινε δύναμη κι ελπίδα και με περίμενε. Κατάλαβα ότι έπρεπε να αφιερώσω χρόνο για να είμαι μαζί *Tου*, για να μπορέσω να *Tου* συναντήσω. Και πράγματι *Tου* συνάντησα! Εδώ και πολύ καιρό μου μιλούσε μέσω των παιδιών, των νέων και κυρίως των πιο αδύναμων, αλλά εγώ δεν *Tου* καταλάβαινα. Γι' αυτό “με οδήγησε στην έρημο και μίλησε στην καρδιά μου”, κάνοντάς με να καταλάβω ότι με ήθελε κοντά *Tου*, για να συνεχίσω να οικοδομώ τη Βασιλεία *Tου* με όλη μου την ύπαρξη.*

(Ισπανία)

”

12. Εμείς οι Μαριανοί Λαϊκοί, άνδρες και γυναίκες, είμαστε χριστιανοί που, στην πορεία της ζωής μας, ακούσαμε το κάλεσμα του Θεού να βιώσουμε το χάρισμα του Μαρκελλίνου Champagnat. Ανταποκρινόμαστε σε αυτό το κάλεσμα σύμφωνα με την ταυτόπτα μας ως Λαϊκών.

13. Η πρωτοβουλία της κλήσης μας προέρχεται από το Θεό που μας αγαπά και θέλει την ευτυχία και την ολοκλήρωσή μας. Γι' αυτό καλεί τον καθένα από εμάς να διατρέξει μια πορεία μοναδική. Επομένως, η κλήση του Μαριανού Λαϊκού δεν προκύπτει από ανάγκη σε καιρούς κρίσης των Μοναχικών κλήσεων ούτε αποτελεί τρόπο εκδήλωσης της αγάπης μας στους Αδελφούς. Πρόκειται για ένα προσωπικό κάλεσμα σε έναν ιδιαίτερο τρόπο να είμαστε μαθητές του Ιησού.

14. Η κλήση του Μαριανού Λαϊκού, όπως κάθε κλήση, γεννιέται και αναπτύσσεται όταν αντικρίζουμε τη ζωή μας υπό το φως του Αγίου Πνεύματος. Αυτή η διάκριση περιλαμβάνει διάφορα στάδια· γι' αυτό κάθε άνθρωπος πρέπει να καθοδηγείται πνευματικά, με σεβασμό στον προσωπικό του ρυθμό.

15. Εμείς οι χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες, με ιστορίες και πολιτισμούς πολύ διαφορετικούς, μοιραζόμαστε το κάλεσμα να βιώσουμε το Μαριανό χάρισμα ως Λαϊκοί. Ευχαριστούμε το Θεό για τη δωρεά που μας πρόσφερε, να είμαστε μέλη μιας οικογένειας που μιλά πολλές γλώσσες αλλά έχει μονάχα μια καρδιά.

Η κλήση του Μαριανού Λαϊκού και η κλήση του Αδελφού

16. Λαϊκοί και Αδελφοί, έχουμε πολύ περισσότερα κοινά σημεία παρά διαφορές στην κλήση μας. Μοιραζόμαστε την ομορφιά και τα όρια της ανθρώπινης ζωής σε αυτή τη στιγμή της Ιστορίας. Βιώνουμε την ίδια χριστιανική κλήση μέσω του βαπτίσματός μας και έχουμε νιώσει το κάλεσμα του Θεού που μας οδηγεί στο Μαριανό χάρισμα.

17. Έχουμε τη βεβαιότητα ότι οι αντίστοιχες κλήσεις μας φωτίζονται αμοιβαία. Όπως ανακαλύπτουμε ποιοι είμαστε μέσα από τη σχέση μας με τους άλλους, έτσι η ιδιαίτερη ταυτότητα του Μαριανού Αδελφού και του Λαϊκού γίνεται σαφέστερη

1

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ

⁷ Βλ. Μήνυμα της 20^{ης} Γενικάς Σύναξης: „Ἄς επιλέξουμε τη ζωή”, σελ. 26.

“ Υπήρχε κάπι περισσότερο σε αυτόν τον Αδελφό:
η αφοσίωσή του, η διαθεσιμότητά του απέναντι σε όλους,
ο τρόπος που απευθυνόταν στους ασθενείς,
το αναπτερωμένο πθικό που διέκρινα σε κάθε άρρωστο
μετά την παροχή της φροντίδας του, ο αυθορμητισμός του
στην υπεράσπιση των αδύναμων...
Όλες αυτές οι στάσεις ξεπερνούσαν την απλή εκτέλεση του επαγγελματικού
του καθήκοντος. Ήταν πραγματικά διαφορετικός.

(Βραζλία) ”

18. Απαντώντας στο κάλεσμα του Θεού, οι Αδελφοί είναι άνθρωποι που επιλέγουν έναν τρόπο ζωής αναγνωρισμένο από την Εκκλησία ως μοναχική ζωή ή αφιερωμένη ζωή. Μας προσφέρουν τη μαρτυρία τους ακολουθώντας τον Ιησού μέσω της δημόσιας στράτευσής τους.

19. Η επιλογή της αγαμίας, που βιώνεται στα πλαίσια της Αδελφότητας, εκφράζει την αγάπη του Θεού με τη μορφή μιας Κοινότητας Αδελφών ανοιχτής σε όλο τον κόσμο. Η ζωή με πνεύμα πτωχείας, δηλαδή η άρνηση ιδιοκτησίας προσωπικών υλικών αγαθών, φανερώνει την ευαγγελική ελευθερία, που ξεπερνά την επιθυμία του κατέχειν και ανοίγει την καρδιά στην υπηρεσία των άλλων. Η δέσμευση για υπακοή

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

στο Θεό, μέσω της ανθρώπινης μεσολάβησης⁸, δίνει νόημα στη στράτευση για την οικοδόμηση της Βασιλείας.

20. Οι Αδελφοί μάς προσφέρουν το δικό τους ιδιαίτερο τρόπο καλλιέργειας της πνευματικότητας, και αυτό μας ωθεί να ωριμάσουμε μαζί τους στην πίστη. Η ζωή των Αδελφών αποτελεί προφητικό σημείο για τον κόσμο και για τους άλλους χριστιανούς. Θυμίζει στον καθένα από εμάς το προσωπικό του κάλεσμα να ακολουθήσει το Χριστό, με πάθος και χωρίς συμβιβασμούς.

⁸ “Η αγάπη που νιάθουμε για το θέλημα του Θεού και η επιθυμία μας να το εκπληρώσουμε καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής μας, μας οδηγούν να δεχτούμε ένα σύννολο από μεσολαβήσεις.”
(Καταστατικό, π. 40)

“ Ορισμένες φορές, σε συγκεντρώσεις ή σε ομιλίες, ακούω την έκφραση “συνεργάτες”, όταν γίνεται αναφορά στους Λαϊκούς, και βλέπω επίσης τη λέξη αυτή γραμμένη σε κάποια κείμενα. Αυτό μου δίνει την εντύπωση ότι οι Λαϊκοί θεωρούνται άνθρωποι που προσφέρουν από το περίσσευμά τους, που βοηθούν όταν έχουν χρόνο, που βρίσκονται σε τόπους όπου οι Αδελφοί απουσιάζουν, που κάνουν τη δουλειά που οι Αδελφοί δεν μπορούν πια να κάνουν... Πόσο πληγώνται η καρδιά μου όταν ακούω τη λέξη “συνεργάτης”, γιατί νιώθω ότι με αποκλείουν! Εγώ θεωρώ ότι έχω την κλίση ενός Μαριανού Λαϊκού· θεωρώ ότι είμαι μέλος της οικογένειας.

(Βενεζουέλα) ”

21. Εμείς, οι Μαριανοί Λαϊκοί, έχουμε το δικό μας ιδιαίτερο τρόπο να βιώνουμε το Μαριανό χάρισμα. Η ταυτότητά μας δεν περιορίζεται στο ρόλο του συνεργάτη των Αδελφών.

1

Η ΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΛΑΪΚΟΥ

⁹ Βλ. Βιβλίο του Προφήτη Οσπέ 2: 16-25 («Θα σου προσφέρω υποστήριξη και προστασία, αγάπη και συμπόνια. Θα σε κερδίσω με την αταλάντευτη πιστότητά μου και θα με αναγνωρίσεις για Κύριο σου.») και όλο το Άσμα Ασμάτων.

¹⁰ Βλ. Κατά Λουκάν 15: 11-32

(Η παραβολή του Σπλαχνικού Πατέρα του Ασώτου Υιού).

22. Η αγάπη που βιώνουν οι σύζυγοι μας βοηθά να αντιληφθούμε την αφοσίωση και την αγάπη του Θεού και υπενθυμίζει το πάθος και τη δημιουργικότητα που πρέπει να εμψυχώνει κάθε χριστιανική κλίση⁹. Με παρόμοιο τρόπο, η αγάπη των γονέων για τα παιδιά τους είναι η ζωντανή εικόνα της άπειρης του Θεού για μας¹⁰.

23. Η δέσμευσή μας στην πραγματικότητα της ζωής μάς κάνει σημεία του Θεού στο ιδιαίτερο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό περιβάλλον όπου ζούμε και αναπτυσσόμαστε. Ταυτόχρονα, η δέσμευση αυτή μας καθιστά ικανούς να ανακαλύπτουμε το κάλεσμα του Θεού σε αυτές τις καταστάσεις.

24. Το επάγγελμά μας είναι ένας τρόπος προσωπικής ολοκλήρωσης και προσφοράς στη Βασιλεία του Θεού. Η ανάγκη να κερδίζουμε τα προς το ζήν, καθώς και η αστάθεια και η αθεβαιότητα που ενυπάρχουν στις συνθήκες της ζωής μας ως Λαϊκών, μας επιτρέπουν να έχουμε μια πιο άμεση επαφή με την πραγματικότητα.

25. Το Μαριανό χάρισμα, βιωμένο σύμφωνα με την προοπτική μιας γυναίκας, μας προσκαλεί να υιοθετήσουμε στη ζωή μας στοιχεία Θεομπορικά όπως την επιμονή, την αντοχή, τη μιτρική αγάπη, την τρυφερότητα, την προσοχή στη λεπτομέρεια και τη διαίσθηση στις καθημερινές μας εμπειρίες.

26. Λαϊκοί και Αδελφοί, εμβαθύνουμε στην ιδιαίτερη κλίση μας όσο συναντούμε ο ένας τον άλλο στο δρόμο που ανοίγεται μπροστά μας και του οποίου έχουμε ήδη ανακαλύψει μερικά χαρακτηριστικά σημάδια.

Η μετάδοση μιας δωρεάς: το Μαριανό χάρισμα

“ Το να καταφέρω να γνωρίσω το Μαρκελλίνο Champagnat, πέρα από τη μορφή του γοντευτικού νέου άνδρα τον οποίο έβλεπα στην εικόνα που κρεμόταν στον τοίχο, ήταν δύσκολο για μένα: μέχρι που αντιλίψθηκα ότι εμείς εδώ, στη Νέα Ζηλανδία, έχουμε το δικό μας Μαρκελλίνο που ακούει στο όνομα Fr. N. Εργάζεται ακούραστα, έχει γενναιόδωρη καρδιά και καλή αίσθηση του χιούμορ. Είναι προσπνής και υπομονετικός. Όταν σου μιλάει, σε κάνει να νιώθεις σαν να είσαι ο μοναδικός άνθρωπος μέσα σε μια αίθουσα γεμάτη κόσμο. Κάνει παρέα με ανθρώπους κάθε πλικίας, του αρέσει η απλότητα, είναι πάντα διαθέσιμος όπου μπορεί να προσφέρει και ξέρει πώς να κάνει όποιον συναντά να εξωτερικεύσει τον καλύτερο εαυτό του.

(Νέα Ζηλανδία) ”

27. Η μοναχική κλήση των Αδελφών ενέπνευσε τη δική μας κλήση ως Λαϊκών. Η εμπειρία από τον τρόπο που αποδέχονται τους πάντες, από την απλότητα και την παρουσία τους ανάμεσα στους νέους, μας γοντεύει και μας ενθαρρύνει να είμαστε μάρτυρες της παρουσίας του Χριστού στον κόσμο σήμερα.

28. Παρόμοια, το παράδειγμα πολλών Λαϊκών, που έχουν βιώσει και βιώνουν το Μαριανό χάρισμα με απλότητα, μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε τη δική μας κλήση. Έχουν γράψει με τη ζωή τους αυτό που εμείς σήμερα εκφράζουμε με λέξεις.

29. Η ζωντάνια ενός χαρίσματος είναι φανερή όταν αυτό λαμβάνεται, ξαναδημιουργείται στο φως των σημείων των καιρών και μεταδίδεται σε άλλους. Μαζί με τους Αδελφούς, έχουμε την ευθύνη να προωθήσουμε και να απλώσουμε αυτή τη δωρεά του Θεού ατενίζοντας το μέλλον.

Ο Άγιος Μαρκελλίνος Champagnat, ο οδηγός μας για να ακολουθήσουμε τον Ιησού

“ Σκέψομαι ότι αυτό που πάντα με εντυπωσίαζε στο Μαρκελλίνο ήταν το γεγονός ότι, παρόλα τα εμπόδια, συνέχιζε να είναι καρτερικός χάρη στην πίστη του.

Ο Θεός πρέπει αναμφίβολα να είχε σημαδέψει βαθιά τη ζωή του και, όπως η Παναγία, είχε απαντήσει “Ναι”.

Θαυμάζω την προσήνεια και την αποφασιστικότητά του, την ευθύτητα, την εμπιστοσύνη, τη σταθερότητα και το όραμα ενός καλύτερου κόσμου για τους νέους.

(Αυστραλία) ”

30. Ο Άγιος Μαρκελλίνος μάς εμπνέει να ακολουθήσουμε τον Ιησού. Βρίσκουμε σ' αυτόν ένα πρότυπο χριστιανικής ζωής που μας συγκινεί, μας συνεπάρνει

και μας ωθεί να ξεπερνούμε καθημερινά τον εαυτό μας ακολουθώντας το μόνο πραγματικό Διδάσκαλο.

31. Το τραπέζι του La Valla και το κτήριο του Hermitage αποτελούν σύμβολα που ενσαρκώνουν τη δωρεά του Θεού, η οποία μεταδόθηκε σ' εμάς μέσω του Αγίου Μαρκελλίνου. Εξακολουθούν να είναι για μας πηγή έμπνευσης στην αναδιαμόρφωση του Μαριανού χαρίσματος στις μέρες μας. Μοιράζοντας το ψωμί και οικοδομώντας το σπίτι, ο Άγιος Μαρκελλίνος καλεί κι εμάς σήμερα να είμαστε ενωμένοι ως κοινότητα στην Αποστολή.

32. Ο Άγιος Μαρκελλίνος, που αντιμετώπισε δυσκολίες στις σπουδές του, που πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του σε αγροτικούς οικισμούς, που εξάντλησε τον εαυτό του μέχρι θανάτου ώστε τα παιδιά και οι νέοι να βιώσουν την αγάπη του Θεού, αποτελεί σήμερα υπόδειγμα που δεν εμπνέει μόνο τη Μαριανή οικογένεια. Ανακηρύσσοντάς τον “Άγιο”, η Εκκλησία τον ανέδειξε σε πρότυπο για όλους τους χριστιανούς.

33. Η Εκκλησία αναγνωρίζει ότι το όραμα του Αγίου Μαρκελλίνου παραμένει ζωντανό σ' εμάς σήμερα και αποτελεί δωρεά του Θεού για τον κόσμο. Η Μαριανή Αποστολή καλείται να εξαπλωθεί σε όλες τις Εκκλησιαστικές Διοικήσεις του κόσμου, μέχρι τα παιδιά και οι νέοι να γευθούν την αγάπη του Θεού¹¹. Εμείς, οι Μαριανοί Λαϊκοί, πιστεύουμε ότι ο Θεός μάς καλεί να συνεχίσουμε την υλοποίηση αυτού του οράματος στην ιστορία, ως μαθητές του Χριστού, με τον τρόπο του Αγίου Μαρκελλίνου Champagnat.

¹¹ Βλ. Τετράδιο 4
του π. Champagnat.
AFM 132.4, σελ. 33, π. 6.

Τρεις διαστάσεις μιας και μόνης ζωής: αποστολή, κοινοτική ζωή, πνευματικότητα

“ Το πρώτο πράγμα που με εντυπωσίασε στο χάρισμα πάνταν ο παιδαγωγικός του στόχος, το αίσθημα ότι το να είσαι “Μαριανός” αποτελεί έναν τρόπο να είσαι χριστιανός μέσα στον κόσμο και για τον κόσμο, πράγμα σπάνιο στα θρησκευτικά κινήματα. Άλλα αυτό που με έκανε να επιλέξω να γίνω Μαριανή, πάνταν ότι έβλεπα τον εαυτό μου να επιβεβαιώνεται ως γυναίκα, ως εκπαιδευτικός, ως μέλος της Εκκλησίας, μέσα σε μια κοινότητα όπου αναπινέεις τον αέρα της οικογένειας. Αυτό διακρίνεται στο βάθος και στην απλότητα των δεσμών, στη συντροφικότητα, στη σταθερή και απελευθερωτική παρουσία των άλλων, στις δυσκολίες και στις διαφωνίες, όπως και σε κάθε οικογένεια.

(Ουρουγουάν) **”**

34. Το να ακολουθούμε το Χριστό σήμερα, όπως ο Άγιος Μαρκελλίνος Champagnat, σημαίνει ότι αναλαμβάνουμε τη δέσμευση να βιώσουμε τις τρεις θεμελιώδεις διαστάσεις της χριστιανικής και Μαριανής ζωής: την αποστολή, την κοινοτική ζωή και την πνευματικότητα. Θεωρούμε αυτές τις τρεις διαστάσεις αδιαίρετες: η πνευματικότητα βιώνεται μέσα από την αποστολή και για χάρη της· η αποστολή δημιουργεί και ενισχύει την κοινοτική ζωή· η κοινοτική ζωή είναι, με τη σειρά της, η πηγή της πνευματικότητας και της αποστολής.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

35. Οι δράσεις μπορεί να είναι διαφορετικές μέσα στο πλαίσιο της αποστολής· οι τόνοι να ποικίλουν στην πνευματικότητα· η κοινωνική όψη να εκφράζεται με πολλές μορφές. Ωστόσο, η Αποστολή, η Πνευματικότητα και η Κοινωνία είναι τρία χρώματα που σχηματίζουν μια μοναδική αχτίδα φωτός: το Μαριανό Χάρισμα. Ανάλογα με το περιβάλλον και τη χρονική στιγμή, το ένα ή το άλλο από αυτά τα χρώματα μπορεί να γίνει πιο έντονο, αλλά είναι αδύνατο να διαλέξει κανείς το ένα χωρίς να θρει και τα άλλα δύο.

2

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

CHAMPAGNAT

MONTAGNE

MELBOURNE

MÉXICO CENTRAL

MÉXICO OCCIDENTAL

NEW-ZEALAND

NIGERIA

NORANDINA

RIO GRANDE DO SUL

S^A. MARIA DE LOS ANDES

SOUTH ASIA

SOUTHERN AFRICA

SYDNEY

UNITED STATES OF AMERICA

LA VALLA

FRANÇOIS

BASILIO

2 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

- Ο Χριστός μάς αποστέλλει:
η Αποστολή των Λαϊκών**
- Με το πάθος του Αγίου Μαρκελλίνου:
η Αποστολή των Μαριανών Λαϊκών**
- Συνυπεύθυνοι
στην κοινή Αποστολή**
 - Μαζί στην Αποστολή**
 - Η σχέση στην εργασία**
 - Η σχέση στον εθελοντισμό**
 - Διοίκηση και συνυπευθυνότητα**
- Πάθος για τη διάδοση της Αποστολής**

¹² **Άδ. Basilio Rueda (1924-1996):** Γέννημένος στο Μεξικό, έδωσε τους πρώτους μοναχικούς του όρκους σε ηλικία 20 ετών και ξεκίνησε την αποστολή του ως Μαριανός Αδελφός πρότα στη Νότια Αμερική και κατόπιν στην Ισπανία. Το 1967 εκλέχθηκε Γενικός Ηγούμενος του Τάγματος, γεγονός που αποτέλεσε έκπληξη, καθώς δεν είχε προηγούμενη θητεία ούτε καν ως Έπαρχος. Οι αρετές όμως και τα προτερήματά του ήταν ιψανέρα σε όλους: άνθρωπος εξαφρετικά καλλιεργημένος, με πνεύμα ανοιχτό, με βαθιά πίστη στο Θεό, αφιερωμένος στην αποστολή του, προσπνής, αισιόδοξος και έτοιμος να θυσιάσει τη ζωή του για το Χριστό. Μέχρι το 1985, οπότε πήθη του έληξε, οδήγησε το Τάγμα στην ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό, σε καιρούς δύσκολους, στα πλαίσια μιας κοινωνίας που εξελίσσοταν με ταχείς ρυθμούς. Ακολουθόντας τις αποφάσεις της Β' Βατικανής Συνόδου, ανέλαβε προσωπικά την πνευματικά καθοδήγηση των Μαριανών Αδελφών, ταξίδευοντας σε όλες τις Κοινότητες του κόσμου. Για την εποχή του υπήρξε προφητικός, πρωτοπόρος και πρότυπο αυτοθυσίας και ένωσης με το Χριστό.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

“ Στο μυαλό μου υπάρχουν δύο συμβολικές εικόνες: αυτή του άρτου που τεμαχίζεται και μοιράζεται για να τραφούν όλοι και αυτή του κεριού το οποίο προσφέροντας το καλύτερο μέρος του εαυτού του – το φως – καίγεται, όπως ο Αδελφός Basilio Rueda¹², που το ιδανικό της ζωής του ήταν ν φράση: «να δαπανήσω τη ζωή μου για το Χριστό», ιδανικό για το οποίο, πραγματικά, ανάλωσε τη ζωή του.

(Βενεζουέλα) ”

Ο Χριστός μάς αποστέλλει: η Αποστολή των Λαϊκών

36. Ως βαπτισμένοι, είμαστε απεσταλμένοι από το Χριστό να εκπληρώσουμε τη μοναδική αποστολή της Εκκλησίας: να αναγγείλουμε το Χαρούμουνο Μήνυμα, να είμαστε το καθαγίασμα και το προξύμι της Βασιλείας του Θεού μέσα την ανθρωπότητα.

37. Ευαγγελίζουμε¹³ τον κόσμο, ζώντας μέσα στον κόσμο. Όπως το αλάτι στην τρόφι, έτσι κι εμείς, βυθισμένοι στην πραγματικότητα της καθημερινής ζωής, φανερώνουμε την ουσία που κρύβεται εκεί και δίνουμε μαρτυρία των τριών διαστάσεων της αποστολής του Χριστού: οδηγούμε τον κόσμο στο Θεό εξαγιάζοντάς τον, είμαστε προφήτες ενός διαφορετικού μέλλοντος και δρούμε στην υπηρεσία των άλλων.

38. Μέσω των δεσμεύσεων του βαπτίσματός μας:

- Αποτελούμε για τους άλλους σημεία της παρουσίας του Θεού. «Ντυμένοι» το Χριστό¹⁴ που «τα πάντα καινά ποιεῖ», βιώνουμε την ενσάρκωση στην καθημερινή πραγματικότητα και βοηθάμε στη σύνδεση της πραγματικότητας αυτής με την αληθινή της ρίζα που είναι η αγάπη. Έτσι οδηγούμε τον κόσμο στο Θεό εξαγιάζοντάς τον.

¹³ Ευαγγελίζω: Οι πιστοί – είτε είναι ιερείς ή μοναχοί είτε λαϊκοί – εκπληρώνουν την αποστολή τους μέσα στον κόσμο ευαγγελίζοντας, δηλαδή κηρύσσοντας το Χριστό, με τη μαρτυρία της ζωής τους και με το λόγο τους. Είναι σημαντικό να καταλάθουμε ότι η αποστολή του χριστιανού δεν περιορίζεται μόνο στη μαρτυρία της ζωής. Ο αληθινός απόστολος αναζητεί ευκαιρίες για να κηρύξει το Χριστό με το λόγο του σε όσους είναι γύρω του, είτε αυτοί πιστεύουν είτε όχι.

¹⁴ Βλ. Προς Γαλάτας 3: 27: «Οσοι γάρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε...».

2 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

¹⁵ Τίτλος του τελικού κεφαλέντος του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ, που διεξήχθη στο Porto Alegre (Βραζιλία, 2001).

¹⁶ Βλ. Κατά Μάρκον 9: 35: «Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.»

– Ως προφήτες, αναγγέλλουμε ἐναν κόσμο ειρηνικό, βασισμένο στη δικαιοσύνη, και καταγγέλλουμε τις αιτίες εκμετάλλευσης και αποκλεισμού που βιώνουν εκατομμύρια ἀνθρωποι, καλλιεργώντας ἐτσι την ελπίδα ότι “ένας κόσμος διαφορετικός είναι δυνατόν να υπάρξει”¹⁵.

– Μέσω της εργασίας και των ανθρώπινων σχέσεων, οικοδομούμε ἐναν κόσμο αδελφικής αγάπης και συμφιλίωσης, όπου ανώτερος είναι εκείνος που κάνει τον εαυτό του υπηρέτη των ἄλλων¹⁶.

39. Ως Χριστιανοί Λαϊκοί, είμαστε ανοικτοί στα σημεία των καιρών, δεχόμενοι ό, τι το Άγιο Πνεύμα μάς φανερώνει μέσω της ιστορίας, της κοινωνίας και των ανθρώπων. Ζόντας στην πραγματικότητα, είμαστε σε συνεχή διάλογο με τον κόσμο, αποκαλύπτοντάς του το πρόσωπο του Θεού, ενός Θεού που είναι Αγάπη.

40. Αυτή η τριπλή διάσταση της αποστολής των Λαϊκών υπογραμμίζει την παγκοσμιότητα του καλέσματος όλων των χριστιανών στην αγιότητα. Η αφιέρωσή μας στο θέλημα του Θεού μέσω του βαπτίσματός μας γεννά μια κοινωνία αδελφών, ισότιμων και υπεύθυνων για την αποστολή της Εκκλησίας.

Με το πάθος του Αγίου Μαρκελλίνου: η Αποστολή των Μαριανών Λαϊκών

“ Η Πλαναγία και ο Άγιος Μαρκελλίνος με ενθαρρύνουν και με ενισχύουν ώστε να είμαι πλήρως αφιερωμένος στην αποστολή που μου ανατέθηκε και η οποία συνίσταται στο να δέχομαι, να ακούω και να καθοδηγώ τους νέους, πέρα από τα όρια τα δικά μου και εκείνων που έχουν δεσμευθεί μαζί με

εμένα στην ίδια αποστολή. Στις στιγμές της αμφιθολίας, όταν αισθάνομαι την επιθυμία να τα παρατίσω, στρέφομαι προς αυτούς. Μου δίνουν τη δύναμη να εκπληρώσω το «Ναι» που πρόφερα ένα βράδυ στο παρεκκλήσι του *Hermitage*.

(Γαλλία) „

41. Η καρδιά μας πάλλεται στο ρυθμό της καρδιάς του Αγίου Μαρκελλίνου, που φλεγόταν από το πάθος για την εκπλήρωση της Αποστολής. Ένα πάθος που σήμερα εκφράζεται με τα λόγια που ο Αδ. Seán Sammon απευθύνει στους Αδελφούς: *να ζούμε και να εργάζμαστε ανάμεσα στους νέους, να τους ευαγγελίζουμε πρωτίστως μέσω της εκπαίδευσης και ενίστε χρησιμοποιώντας άλλα μέσα, να εκδηλώνουμε μια ιδιαίτερη ψροντίδα για τα παιδιά και τους νέους που είναι ψτωχοί, εκείνους που ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας*¹⁷.

42. Αυτή είναι η Αποστολή μας: να αγωνιστούμε ώστε οι νέες γενιές να ανακαλύψουν το πρόσωπο του Θεού για να έχουν ζωή και μάλιστα ζωή περίσσει¹⁸. Ακολουθώντας τα βήματα του Αγίου Μαρκελλίνου, πρέπει κι εμείς με τη σειρά μας να απαντήσουμε στην κραυγή των νέων *Montagne*¹⁹ που μας περιβάλλουν. Δεν μπορούμε να δούμε ένα παιδί χωρίς να το αγαπίσουμε και χωρίς να του πούμε πόσο ο Θεός το αγαπάει²⁰.

- Οδηγούμε τον κόσμο στην αγιότητα, καθώς βοηθάμε τους νέους να ανακαλύψουν το νόημα της ύπαρξής τους και τους καθιστούμε ικανούς να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους αντικρίζοντάς την στο φως της πίστης.
- Ως προφήτες ανάμεσα στους νέους, τους αναγγέλλουμε ότι η ζωή είναι ένα θαύμα και ότι αξίζει τον κόπο να αγωνιστούμε για να χτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο. Τους ενθαρρύνουμε να τηρούν κριτική στάση απέναντι στην κοινωνία που τους περιβάλλει και τους καλούμε να δεσμευτούν ώστε το όνειρο για έναν καλύτερο κόσμο να γίνει πραγματικότητα.

¹⁷ Βλ. Αδ. Seán Sammon, τέως Γενικός Ηγούμενος: *“Να κάνουμε τους άλλους να γνωρίσουν και να αγαπήσουν τον Ιησού: π Μαριανή Αποστολική ζωή σήμερα.”* – Εγκύλιος του Γενικού Ηγουμένου των Μαριανών Αδελφών, τόμος XXXI, (3), 6 Ιουνίου 2006, σελ. 72.

¹⁸ Βλ. Κατά Ιωάννην 10: 10: *«Ἐγώ ήλθον ἵνα ζωντίωσι καὶ περισσόν εχωσι καὶ περισσόν εχωσιν.»*

¹⁹ Ο Jean-Baptiste Montagne ήταν ένα ψτωχός έφηβος που αγνοούσε πλάρος το Θεό και τα μυστήρια της πίστης μας. Ζούσε στο Palais, οικισμό της ενορίας του La Valla, κατ., καθώς ήταν βαριά άρρωστος, δέχθηκε την επίσκεψη του Αγίου Μαρκελλίνου λίγες ώρες πριν από το θάνατό του. Ήγει το σύρβιλο όλων των παιδιών και των νέων στους οποίους απευθύνεται η Μαριανή Αποστολή (βλ. Jean Coste, SM, *“Μαριανή Καταγωγή”*, IV, σελ. 120).

²⁰ Βλ. Αδ. Jean-Baptiste: *“Ο βίος του Ιωσήφ Βενέδικτου Μαρκελλίνου Champagnat”* – Έκδοση με αφορμή την επέτειο των 200 χρόνων από τη γέννησή του, Ρόμη 1989, σελ. 504.

2 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

– Είμαστε στην υπηρεσία των νέων, καθώς βρισκόμαστε κοντά τους και η ζωή μας χρησιμεύει ως σημείο αναφοράς για τη δική τους ζωή. Πάντα προσεκτικοί στις ανάγκες τους, τους συνοδεύουμε στις επιτυχίες, στα λάθη, στις αμφιβολίες και στις επιδιώξεις τους.

43. Η Μαριανή Αποστολή είναι μοναδική και εκπληρώνεται μέσα από μια πληθώρα δράσεων: στο επάγγελμα, στον εθελοντισμό, στην οικογένεια ή στην προσευχή. Ο πλουραλισμός των Λαϊκών διευκολύνει την ποικιλία των δράσεων. Μπορούμε να μοιραζόμαστε τη Μαριανή Αποστολή, απ' όποια θέση κι αν βρισκόμαστε, αν εκτελούμε με πίστη το καθήκον μας.

44. Κάθε πράξη ατομική, κοινοτική ή θεσμική είναι σαν ένα νήμα με το οποίο υφαίνουμε το μεγάλο δίχτυ της Μαριανής Αποστολής. Το πιο σπουδαίο είναι ότι η καρδιά μας πάλλεται γι' αυτή τη μοναδική Αποστολή και ότι παραμένουμε ενώμένοι κατά την εκπλήρωσή της, με τη δύναμη της προσευχής.

Συνυπεύθυνοι στην κοινή Αποστολή

Μαζί στην Αποστολή

“ Να είμαι μαζί, να δουλεύω μαζί, να προσέχω ιδιαίτερα τα λιγότερο προκισμένα παιδιά, αυτή την πραγματικότητα βιώνω μαζί με τους εκπαιδευτικούς και τους Αδελφούς. Είμαστε εκεί ο ένας για τον άλλο και όλοι μαζί για τα παιδιά, σαν μια μεγάλη οικογένεια.

(Καναδάς) **”**

45. Μαριανοί Αδελφοί και Λαϊκοί, έχουμε λάβει ως δωρεά το χάρισμα του Αγίου Μαρκελλίνου. Συνεπώς, είμαστε σύντροφοι στη Μαριανή Αποστολή και συνυπεύθυνοι μπροστά στο Θεό για την εκπλήρωσή της.

46. Η συνυπευθυνότητα αφορά σε όλα τα επίπεδα: στη λίψη των αποφάσεων, στο σχεδιασμό, στην ειφαρμογή, στην αξιολόγηση. Μοιραζόμαστε τον πλούτο, που τα προσέντα του καθενός από εμάς και οι διαφορετικές καταστάσεις της ζωής μας συνεισφέρουν στην κοινή Αποστολή.

47. Το πεδίο δράσης των Λαϊκών σε ό,τι αφορά στην Αποστολή είναι πολύ ευρύτερο από τα έργα²¹ των Αδελφών. Μερικοί Λαϊκοί αισθάνονται ότι, σε αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή της ζωής τους, οφείλουν να αφιερωθούν περισσότερο στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους. Άλλοι βιώνουν την Αποστολή εργαζόμενοι σε εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανήκουν στο κράτος ή εξαρτώνται από άλλους εκκλησιαστικούς θεσμούς. Και υπάρχουν και κάποιοι που μοιράζουν τη ζωή και το χρόνο τους και σε άλλες δραστηριότητες. Μέσα σε όλη αυτή τη διαφορετικότητα, χαρακτηριστική της ζωής των Λαϊκών, παραμένουμε ενωμένοι σε κοινωνία μεταξύ μας και αναζητούμε μαζί νέους δρόμους έκφρασης της Μαριανής Αποστολής.

Η σχέση στην εργασία

“ Το σχολείο έχει γίνει το δεύτερο σπίτι μου
και τη Μαριανή Κοινότητα
η δεύτερη οικογένειά μου.
Αν και ο μισθός μας είναι μικρός,
δεν υπολογίζουμε
το τίμημα αυτού που κάνουμε.
”

(Φιλιππίνες)

²¹ Οι εκφράσεις “έργα των Αδελφών” ή “έργα των Τάγματος”, εννοούν γενικά τα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, τα Κέντρα Παροχής Κοινωνικής Βοήθειας και τις Οργανώσεις Κοινωνικής Δράσης και Αλληλεγγύης, που ανήκουν στο Τάγμα των Μαριανών Αδελφών και διοικούνται και εμψυχόνονται από τους Μαριανούς Αδελφούς και τους Λαϊκούς.

2 Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ

48. Πολλοί Μαριανοί Λαϊκοί βιώνουν την Αποστολή εργαζόμενοι ως επαγγελματίες σε κάποιο από τα έργα του Τάγματος. Αυτή η σχέση εργασίας αποτελεί πηγή παραγωγικότητας και μέσο προσωπικής ολοκλήρωσης, αλλά μπορεί επίσης, σε κάποιες περιπτώσεις, να γίνει αιτία εντάσεων.

49. Είναι πηγή παραγωγικότητας:

- για το έργο, αφού μαζί μπορούμε να εμβαθύνουμε στη Μαριανή του ταυτότητα και να εμψυχώσουμε την ευαγγελική του δράση με περισσότερη ενέργεια και δημιουργικότητα.
- για τους Αδελφούς, οι οποίοι μέσα από τη σχέση αυτή θρίσκουν στήριγμα και εμπλουτίζουν την κλίση και τη δράση τους.
- για εμάς τους Λαϊκούς, που εκπληρώνουμε τη Μαριανή Αποστολή μας σε ένα περιβάλλον που το νιώθουμε σαν δικό μας και εμπλουτίζουμε επίσης την κλίση μας μέσα από τη σχέση μας με τους Αδελφούς.
- για τα παιδιά και τους νέους, που βιώνουν τη ζωτικότητα της Μαριανής παρουσίας μέσα από διάφορες κλίσεις.

50. Εντάσεις μπορούν να προκύψουν:

- λόγω διαφορετικών προσεγγίσεων ή μιας ατομικιστικής αντίληψης της διοίκησης, που, ενίοτε, μπορούν να προξενίσουν αδικίες, πικρίες, μέχρι και τον αποκλεισμό Λαϊκών, οι οποίοι είναι εντούτοις ταυτισμένοι με το χάρισμα.
- λόγω της στάσης επαγγελματιών, οι οποίοι δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους με την απαιτούμενη δεξιότητα και τιμιότητα ή εκμεταλλεύονται τη

Θέση τους στο έργο για να αποκομίσουν προσωπικά οφέλη.

- λόγω ελλιπούς θεσμοθέτησης των σχέσεων εργασίας. Μια επαρκής και αρμόδιουσα σχέση μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου απαιτεί δίκαιες και σαφείς συνθήκες εργασίας, οι οποίες δεν είναι απλώς σύμφωνες με την ισχύουσα νομοθεσία αλλά εμπνέονται από το Ευαγγέλιο και από την Κοινωνική Διδασκαλία της Εκκλησίας.

Η σχέση στον εθελοντισμό

“*Βλέποντας την απλότητα του βίου τόσων και τόσων Αδελφών και Λαϊκών, κατάλαβα ότι ο Μαριανός τρόπος ζωής δεν είναι μόνο για τους παιδαγωγούς. Ο καθένας από εμάς, μέσα από το επάγγελμά του, μέσα από την απασχόλησή του, όποια κι αν είναι αυτή, είναι ικανός να δώσει αγάπη στους ανθρώπους που την έχουν ανάγκη, κυρίως στα παιδιά, και έτσι να τα διαπαιδαγωγήσει, για να γίνουν καλοί χριστιανοί και ενάρετοι πολίτες.*”

(Κολομβία)

51. Άλλοι Μαριανοί Λαϊκοί συμμετέχουν στα έργα του Τάγματος ως εθελοντές στον κοινωνικό ή στον ποιμαντικό τομέα. Αυτή η σχέση μπορεί επίσης να αποτελέσει πηγή παραγωγικότητας.

- Η παραγωγικότητά της είναι η ίδια με εκείνη που υπάρχει στη σχέση εργασίας, τόσο για το ίδιο το έργο όσο και για τους Αδελφούς ή τους Λαϊκούς. Η μιοναδικότητά της έγκειται στη δύναμη της χριστιανικής μαρτυρίας, η οποία περιέχεται στη ψράση: «δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε»²². Η προσφορά χρόνου και κόπου αποτελεί μια προνομιακή εικόνα της αγάπης του Θεού.

²² Βλ. Κατά Ματθαίον 10: 8

- Αυτή η αγάπη εκδηλώνεται με ιδιαίτερο τρόπο στο πρόσωπο εκείνων που εγκαταλείπουν τη χώρα και την οικογένειά τους για να υπηρετήσουν ως θελοντές σε άλλα μέρη του κόσμου, με μια αγάπη χωρίς σύνορα.

52. Η σχέση στον εθελοντισμό μπορεί επίσης να γίνει ενίστε αιτία εντάσεων. Στους λόγους που ήδη αναφέρθηκαν προσθέτουμε και τα ακόλουθα:

- Δεν είναι πάντα εύκολο να βρεθεί η σωστή ισορροπία ανάμεσα στην εθελοντική εργασία και στις απαιτήσεις της επαγγελματικής ή της οικογενειακής ζωής.
- Η εθελοντική προσφορά δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως υποκατάστατο της επαγγελματικής εργασίας όταν αυτή είναι απαραίτητη.
- Μπορεί να εμφανισθεί ο πειρασμός να χρησιμοποιηθεί αυτή η ελεύθερα προσφερόμενη εθελοντική εργασία για την ικανοποίηση προσωπικών ή οικογενειακών συμφερόντων, για την αναζήτηση εξουσίας και κύρους ή για άλλα κίνητρα.

Διοίκηση και συνυπευθυνότητα

“ Ξέρουμε ότι έχουμε να διανύσουμε πολύ δρόμο ακόμα, ότι πρέπει να περάσουμε πολλά στάδια για να καταλήξουμε στο στόχο μας που είναι η αυτονομία και η αλληλοσυμπλήρωση. Συμμετέχω σημαίνει μπορώ: μπορώ να μιλήσω, μπορώ να δράσω, μπορώ να αποφασίσω, μπορώ να υπάρχω και να είμαι μαζί με τους άλλους, μπορώ να είμαι άξιο τέκνο του Θεού όπου κι αν βρίσκομαι, μπορώ να γνωρίζω, μπορώ να είμαι ευτυχισμένος.

(Αργεντινή) **”**

53. Η διοίκηση ενός έργου πρέπει να αντανακλά την πνευματικότητα για την οποία δίνουμε μαρτυρία. Όταν το οικογενειακό πνεύμα κυριαρχεί στις σχέσεις εργασίας και εθελοντισμού και εμπνέει ένα πρότυπο συνυπεύθυνης διαχείρισης, οι εσωτερικές εντάσεις μειώνονται και η παραγωγικότητα αυξάνεται.

54. Οι Λαϊκοί και οι Αδελφοί που μοιράζονται την ευθύνη ενός έργου πρέπει να έχουν τα απαραίτητα επαγγελματικά προσόντα και να συμπληρώνουν διαρκώς την επιμόρφωσή τους. Πρέπει επίσης να διακρίνονται για το σεβασμό και την αλληλεγγύη τους προς τους άλλους, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο θιώνουν σε βάθος την πνευματικότητά τους²³.

55. Όλοι μας πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν ώστε να ξεπερνιούνται οι εντάσεις και να εξαλείφονται οι αδικίες που ενίστε προκύπτουν. Αυτό απαιτεί τη δημιουργία ή την ανάπτυξη δομών διοίκησης περισσότερο συμμετοχικών, το σαφή καθορισμό της φυσιογνωμίας και των αρμοδιοτήτων κάθε θέσης, τη συστηματική αξιολόγηση με βάση διαφανή κριτήρια και την εγγύηση των κοινών διαδικασιών και των πολιτικών μεθόδων, πέρα από τις αλλαγές των προσώπων στις ομάδες εμψύχωσης και διοίκησης των έργων ή της Επαρχίας.

56. Έχοντας συνειδητοποιήσει ότι είμαστε συνυπεύθυνοι στην Αποστολή, επιδεικνύουμε ετοιμότητα και διαθεσμότητα να αναλάβουμε τα καθήκοντα που μας αναθέτουν, ανάλογα με τις ικανότητές μας και τις συνθήκες της ζωής μας, θεωρώντας τα ως υπηρεσία και χωρίς τη στείρα προσκόλληση σε αυτά.

57. Από αγάπη για την Αποστολή, οι Μαριανοί Λαϊκοί δεσμευόμαστε σε μια διαρκή επιμόρφωση, η οποία συμβάλλει στη βελτίωση της εκπαιδευτικής και της ποιμαντικής μας δράσης. Κάθε Μαριανό έργο – εκπαιδευτικό ίδρυμα ή κέντρο κοινωνικής αρωγής – δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην παροχή των κατάλληλων μέσων ώστε αυτή η επιμόρφωση να προσφέρεται αποτελεσματικά σε όλους.

²³ Βλ. “*Μαριανή Παιδαγωγική Αποστολή*”, § 51β και 165.

Πάθος για τη διάδοση της Αποστολής

“*Σκέψτομαι να σταματήσω να διδάσκω του χρόνου λόγω συνταξιοδότησης. Ελπίζω, με τη βούθεια του Θεού, να αφιερωθώ ενεργά στον επανευαγγελισμό. Ο στρατευμένος Μαριανός δεν πάρνει ποτέ σύνταξη.*

(Νυηρία) ”

58. Η αγάπη του Θεού κάνει την καρδιά μας να φλέγεται από το πάθος να προσεγγίσουμε περισσότερα παιδιά και νέους ανθρώπους και να τους βοηθήσουμε να ζήσουν τη ζωή τους με πληρότητα. Αφουγκραζόμαστε ιδιαίτερα τις φωνές εκείνων που σήμερα μας ζητούν:

- να αναγγείλουμε το Χαρμόσυνο Μήνυμα του Ιησού, κυρίως εκεί όπου είναι άγνωστο, με θαθιά αγάπη, αποστολικό ζήλο και ανανεωμένες μεθόδους!
- να καταγγείλουμε τις νέες μορφές της φτώχειας και να στρατευθούμε στον αγώνα εναντίον τους!
- να διαπαιδαγωγήσουμε τις νέες γενιές στην αγάπη και στο σεβασμό για τη Δημιουργία!
- να διαπαιδαγωγήσουμε στην ισότητα των φύλων, στην πολιτισμική, θρησκευτική και εθνική διαφορετικότητα, όπως αυτές υπάρχουν στον κόσμο των νέων!
- να ξεριζώσουμε τις αιτίες αποκλεισμού και εκμετάλλευσης των παιδιών και των νέων, μέσω της κοινωνικοπολιτικής μας στράτευσης!

- να είμαστε αλληλέγγυοι με τους λαούς που βιώνουν μια δύσκολη καθημερινότητα.

59. Αυτές οι φωνές ζητούν από εμάς όχι μόνο να αναλάβουμε περισσότερες δράσεις, αλλά και να ανοιχτούμε σε νέες μορφές παρουσίας και σε νέους τόπους, εκεί όπου δεν έχουμε βρεθεί ποτέ μέχρι τώρα. Η επιθυμία να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των παιδιών και των νέων μάς καθιστά δημιουργικούς και καινοτόμους και μας βοηθά να θυγόυμε από την αδράνεια και την άνεσή μας. Σήμερα έχουμε στη διάθεσή μας περισσότερες ευκαιρίες για επιμόρφωση και περισσότερους ανθρώπινους και υλικούς πόρους από αυτούς που διέθετε ο Άγιος Μαρκελλίνος. Η τόλμη του εμπνέει τη δημιουργικότητά μας ώστε να χρησιμοποιήσουμε αυτά τα μέσα με τρόπο προφητικό.

60. Οι Λαϊκοί έχουμε τη δυνατότητα να προσφέρουμε νέους τρόπους εμψύχωσης της Μαριανής ζωής μέσα στα έργα του Τάγματος. Μαζί με τους Αδελφούς, μπορούμε να συγκροτήσουμε τοπικές κοινότητες, που να αποτελούν τον πυρήνα της Αποστολής και την εγγύηση της Μαριανής της ταυτότητας. Αυτές οι κοινότητες μπορούν να γίνουν ο σπόρος μιας νέας ζωής για την Αποστολή, η οποία δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το πλήθος ή από την παρουσία των Αδελφών σε οποιονδήποτε τόπο.

61. Η Μαριανή μας κλήση ως Λαϊκών μας ωθεί να συνεργαστούμε στον επανευαγγελισμό, αντικρίζοντας τα νέα σύνορα της παγκόσμιας Αποστολής μας: τα υποβαθμισμένα προάστια των πόλεων, τα θύματα του κοινωνικού αποκλεισμού, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, την προώθηση της ειρήνης, τον αγώνα για τη δικαιοσύνη και για την προστασία της Δημιουργίας²⁴.

62. Η Διεθνής Συνέλευση για τη Μαριανή Αποστολή, που πραγματοποιήθηκε το Σεπτέμβριο του 2007 στο Mendes της Βραζιλίας, αποτέλεσε για πολλούς από εμάς το σύμβολο της μακράς πορείας που διανύσαμε και τους ορίζοντα προς τον οποίο πορευόμαστε μαζί, Αδελφοί και Λαϊκοί, με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος.

²⁴ Βλ. *Redemptoris Missio* (Εγκόλπιος του Πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ πάνω στη λυτρωτική αποστολή της Εκκλησίας – Ρόμη, 7 Δεκεμβρίου 1990), π. 37.

²⁵ Διεθνής Συνέλευση για τη Μαριανή Αποστολή (Mendes, Βραζιλία – Σεπτέμβριος 2007): Τελικό κείμενο – 4^ο πόρισμα.

²⁶ Βλ. *Ad gentes* (Διάταγμα της Β' Βατικανής Συνόδου πάνω στην Ιεραποστολική

Δραστηριότητα της

Εκκλησίας προς όλα τα έθνη
– εκδόθηκε από τον Πάπα

Παύλο VI – Ρώμη, 7
Δεκεμβρίου 1965).

“Αποστολή Ad gentes”: το 2006 το Τάγμα των Μαριανών Αδελφών,
θέλοντας να συνεχίσει να ανταποκρίνεται στο κάλεσμα της Εκκλησίας για ιεραποστολική δράση προς όλα τα έθνη, έθεσε σε εφαρμογή μια νέα πρωτοβουλία με τίτλο:

“Αποστολή Ad gentes”.

Σκοπός είναι να ιδρυθούν νέες Κοινότητες σε χώρες κυρίως της Ασίας από Μαριανούς Αδελφούς που θα εκδηλώσουν εθελοντικά το ενδιαφέρον τους και θα λάβουν την κατάλληλη επιμόρφωση. Μέχρι τώρα

130 Αδελφοί έχουν προσφερθεί και έχουν συγκροτήσει Κοινότητες στην Ασία.

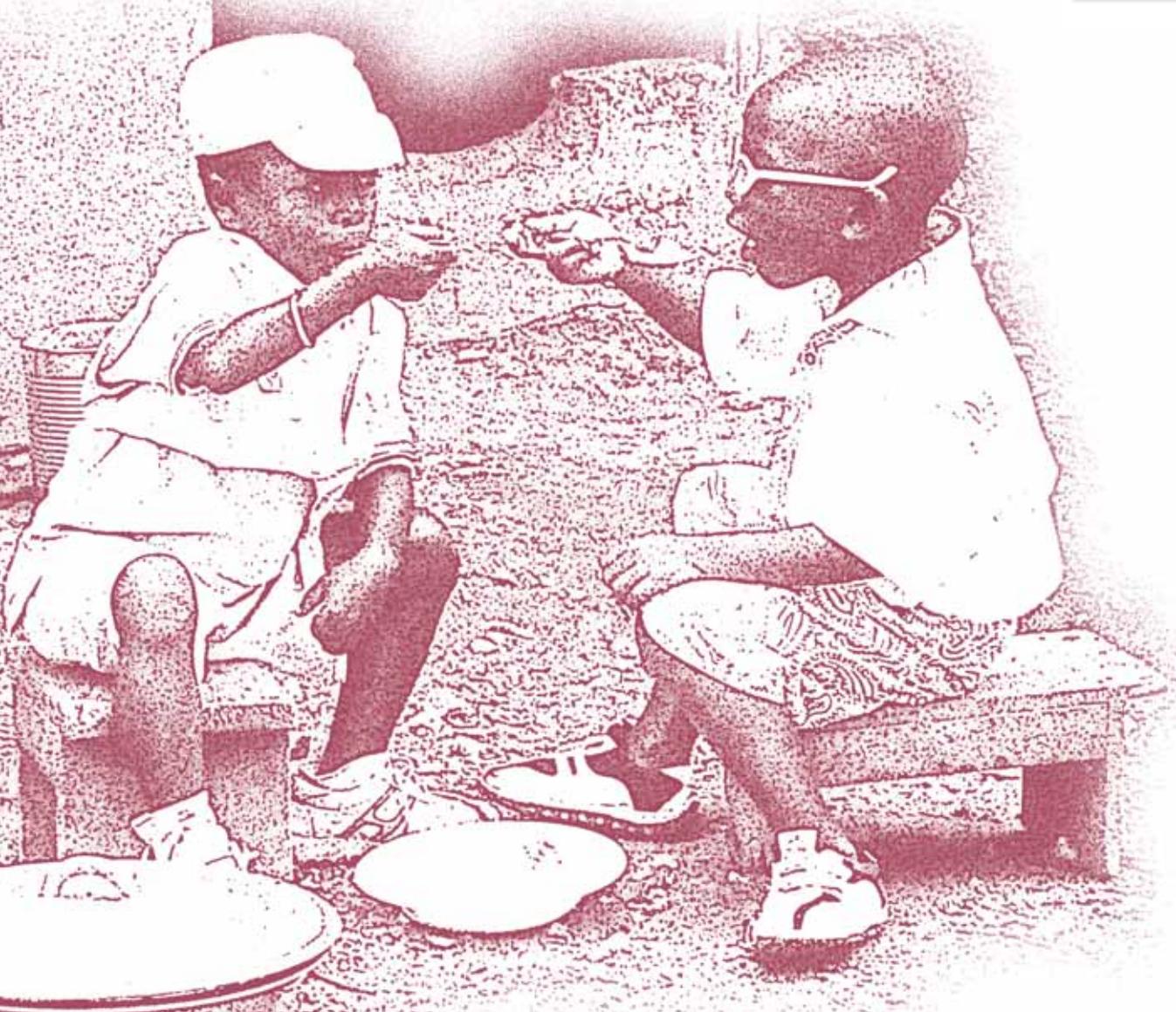
Κληθήκαμε να εργαστούμε για μια εκπαίδευση που ευαγγελίζει, μια εκπαίδευση που δεσμεύεται απέναντι στην αλληλεγγύη και στον κοινωνικό μετασχηματισμό, που αποδίδει αξία στους διάφορους πολιτισμούς και σέβεται το περιβάλλον: μια εκπαίδευση χωρίς διακρίσεις, που δημιουργεί νέα πεδία δράσης για εκείνους που στερούνται ευκαιριών²⁵.

63. Η “Αποστολή Ad gentes”²⁶ (Προς τα Έθνη), την οποία επανέφεραν αυτά τα τελευταία χρόνια οι Μαριανοί Αδελφοί, αποτελεί και για εμάς τους Λαϊκούς ένα κάλεσμα να ανοίξουμε το πνεύμα και την καρδιά μας σε νέες μορφές παρουσίας και γενναιοδωρης προσφοράς, που μέχρι τώρα δεν είχαμε καν υποψιαστεί.

64. Μαζί, μέσα από την προσωπική μας ιδιαιτερότητα και από την κοινή μας Αποστολή, αναζητούμε το θέλημα του Θεού. Εκείνος μας καλεί να αναζωογονίσουμε την Αποστολή διευρύνοντάς την και ανοίγοντάς την σε νέες προκλήσεις. Μας αποστέλλει να μετατρέψουμε το θέλημά Του σε πραγματικότητα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

3 Η KOINOTIKΗ ZΩΗ

3 Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

- Ο Θεός είναι κοινωνία μέσα στη διαφορετικότητα
 - Η δική μας εμπειρία κοινωνίας: το οικογενειακό πνεύμα
 - Η οικογένεια ως σύμβολο κοινωνίας
- Λημπιουργώντας δεσμούς κοινωνίας σε όλη τη διάρκεια της ζωής
- Το τραπέζι του La Valla...
 - ...μας ενώνει με ολόκληρο τον κόσμο
- Η κοινότητα δημιουργείται με το μοίρασμα
 - Το Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας
 - Κοινότητες συμβίωσης Αδελιφών και Λαϊκών
 - Άλλες Ομάδες Μαριανών Λαϊκών
 - Νέες δομές που οδηγούν σε δεσμούς κοινωνίας

“ Κατά τη διάρκεια όλων εκείνων των μπνών πόνου και αθεβαιότητας, που ο μικρός μας γιος ήταν στο νοσοκομείο με μια εικόνα του Αγίου Μαρκελλίνου για συντροφιά στο κρεβάτι του, αισθανόμουν ότι η Μαριανή μας οικογένεια υπέφερε μαζί μας, προσευχόταν για μας και χαιρόταν με μας, όταν τα πράγματα πάγιαναν καλά. Γνωρίσαμε το αυθεντικό νόημα της λέξης “κοινωνία”. Αν αυτό δεν είναι κοινωνική ζωή, τότε τι είναι; **”**
(Ισπανία)

Ο Θεός είναι κοινωνία²⁷ μέσα στη διαφορετικότητα

65. Ο Θεός μάς αποκάλυψε ότι η καρδιά Του είναι κοινωνία μέσα στην πολλαπλότητα: είναι Ἐνας και Τριαδικός: είναι Αγάπη, αγαπά και είναι αγαπητός²⁸, είναι μια δύναμη αγάπης που πάντα αγαπά. Ως τέκνα αυτού του Θεού, λαχταρούμε να βγούμε από τα όρια του εαυτού μας για να συναντήσουμε τους άλλους και να βιώσουμε την ίδια τη ζωή του Θεού.

66. Η Εκκλησία, ως σημείο της Βασιλείας του Θεού, βιώνει αυτήν την Τριαδική αγάπη. Συνεπώς αντανακλά στο εσωτερικό της το μόνο και το πολλαπλό πρόσωπο της ανθρωπότητας και, πιστή στην αποστολή της, επιφέρει την ενότητα μέσα στη διαφορετικότητα.

67. Εμείς, οι Μαριανοί Λαϊκοί, επιθυμούμε να ακολουθήσουμε το Χριστό έχοντας ως πρότυπό μας την Πλαναγία και μετέχουμε σε αυτόν τον τρόπο ζωής με ένα ιδιαίτερο αίσθημα: το αίσθημα του οικογενειακού πνεύματος.

²⁷ **Κοινωνία:** επαφή τέτοιας εγγύτητας και ρεαλισμού, που ξεπερνά κάθε περιγραφή. Η ελληνική λέξη “κοινωνία” χρησιμοποιήθηκε στην Καινή Διαθήκη για να εκφράσει τη σχέση του χριστιανού με τον αληθινό Θεό, ο οποίος αποκαλύφθηκε από τον Ιησού Χριστό, και τη σχέση των χριστιανών μεταξύ τους. Ο ίδιος ο Θεός, Ἐνας και Τριαδικός, είναι κοινωνία τριών προσώπων, ενώ στο πρόσωπο του Χριστού η κοινωνία του ανθρώπου με το Θεό έγινε πραγματικότητα. Μετέχοντας στην κοινή ανθρώπινη φύση, ακόμα και στην αδυναμία της, ο Χριστός έδωσε στους ανθρώπους τη δυνατότητα να γίνουν «κοινωνοί θείας φύσεως» (Β' Πέτρου 1: 4).

²⁸ Βλ. Άγιος Αγγουστίνος: “*De Trinitate*”, VIII, 10,14.

Η δική μας εμπειρία κοινωνίας: το οικογενειακό πνεύμα

“ Η ομορφιά, η στοργή, ο σεβασμός και η φροντίδα για τους άλλους είναι δυνατόν να υπάρξουν· ένα κομμάτι ψωμί, μια θέση στο τραπέζι της οικογένειάς μας για να ξεκουραστεί κανείς κατά την πορεία του, ένα φιλί αδελφικό. Αυτός είναι ο λόγος που πολλοί από εμάς,

Αδελφοί και Λαϊκοί, συνεχίζουμε να επιλέγουμε αυτό το όνειρο.

(Αργεντινή) **”**

68. Ο Μαρκελλίνος Champagnat μετέδωσε στους πρώτους Αδελφούς μια μορφή σχέσης που θασιζόταν στο παράδειγμα της Πλαναγίας. Ζούσαν σε μια ατμόσφαιρα οικογένειας, σπιτικής θαλπιωρής, εγγύτητας. Το αίσθημα της αδελφοσύνης τούς ακολουθούσε όπου πήγαιναν και αποτελούσε μέρος του εκπαιδευτικού συστήματος των σχολείων τους. Αποκαλούμε αυτή τη μορφή σχέσης οικογενειακό πνεύμα και είναι για μας ένα θεμελιώδες στοιχείο της κληρονομιάς που λάβαμε από τον Άγιο Μαρκελλίνο. Είναι αυτό το χαρακτηριστικό γνώρισμα του χαρίσματός μας που, από την αρχή, ελκύει περισσότερο τους ανθρώπους και το οποίο μας διακρίνει. Είναι το μεγάλο προφητικό μας σημείο.

²⁹ Βλ. Fr. Jean-Baptiste Furet, “Απόγειες, Μαθήματα, Προτάσεις και Διδαχές”, κεφάλαιο XXVIII, Lib. Emmanuel Vitte, Λιόν 1927, σελ. 275-285.

Το παρόν κείμενο παρουσιάζει τις μικρές αρετές με τρόπο προσαρμοσμένο στη ζωή των Λαϊκών, ουσιαστικά όμως ανταποκρίνεται στο κείμενο του Fr. Jean-Baptiste.

69. Το οικογενειακό πνεύμα είναι ένας τρόπος ύπαρξης που μας θεραπεύει από τις πληγές μας και μας μεταμορφώνει. Μας βοηθάει να εμπιστευόμαστε τους άλλους, να αποδεχόμαστε τα όριά μας, να νιώθουμε ότι μας εκτιμούν και να αξιοποιούμε τα χαρίσματα που μας έδωσε ο Θεός. Είναι η σχέση εκείνη κατά την οποία δεν χρειάζεται να προσποιούμαστε αλλά να χαιρόμαστε απλά τη συνύπαρξη με τους άλλους.

70. Μέσα από αυτό το πνεύμα αναδύονται οι μικρές εκείνες λεπτομέρειες που μας χαρακτηρίζουν στη σχέση μας με τους άλλους. Όπως ο Άγιος Μαρκελλίνος, καλλιεργούμε τις μικρές αρετές²⁹: συγχωρούμε τα μικρά καθημερινά παραστρατήματα, κατανοούμε την

άποψη του άλλου βάζοντας τον εαυτό μας στη θέση του, είμαστε ευδιάθετοι, προβλέπουμε τις ανάγκες των άλλων και επιδεικνύουμε μεγάλη προσοχή και απλότητα όταν τους παρέχουμε την υπηρεσία μας, είμαστε υπομονετικοί και καταδεκτικοί, γνωρίζουμε πότε να παραγωρύμε τη θέση μας στους άλλους όταν είναι η σειρά τους να δράσουν... Με τον τρόπο αυτό πλουτίζουμε την καθημερινή μας ζωή και συνεχίζουμε να ωριμάζουμε εμβαθύνοντάς την.

71. Το οικογενειακό πνεύμα μάς προσφέρει τη χάρη να αποτελούμε για τους άλλους μια αντανάκλαση της κοινωνίας που υπάρχει μεταξύ των προσώπων της Αγίας Τριάδας και να δεχόμαστε με στοργή εκείνους που νιώθουν ότι έχουν αποκοπέι από οποιαδήποτε εστία. Για το λόγο αυτό η Μαριανή Ποιμαντική μας δράση πρέπει να χαρακτηρίζεται από το συγκεκριμένο τρόπο συνύπαρξης, ο οποίος μας διακρίνει και διαποτίζει την αποστολή μας.

72. Όπως η Παναγία, οδεύουμε προς εκείνους που μας χρειάζονται, επισκεπτόμαστε την Ελισάβετ, χαιρόμαστε ο ένας με τη συντροφιά του άλλου και οικοδομούμε μαζί μια οικογένεια³⁰. Φροντίζουμε για το νιόπαντρο ζευγάρι στην Κανά, προσφέροντάς τους με απλότητα τη βούθειά μας, και απολαμβάνουμε το καλό κρασί μαζί τους³¹. Προσευχόμαστε ο ένας για τις ανάγκες του άλλου στην Ιερουσαλήμ και θιώνουμε την αδελφοσύνη, χτίζοντας με τον τρόπο αυτό μια κοινότητα «ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ»³².

Η οικογένεια, σύμβολο κοινωνίας

“ Με τη χάρη του Θεού συνειδητοποιώ πόσο η στοργική σχέση που έχω με τη γυναίκα μου και με τα παιδιά μου στηρίζει και εμπλουτίζει τη σχέση μου με την ευρύτερη κοινότητα και τη συμβολή μου σε αυτήν. Όσο απαιτητική και εξαντλητική κι αν είναι συχνά η οικογενειακή ζωή μέσα στο βιαστικό και πολυάσχολο κόσμο μας, η γυναίκα μου και τα παιδιά μου είναι για μένα η κύρια πηγή ευθυκρισίας, ανάπτυξης, ευτυχίας και τρυφερότητας.

(Η.Π.Α.) ”

³⁰ Βλ. Κατά Λουκάν 1: 39-56 (Η επίσκεψη της Παναγίας στην Ελισάβετ).

³¹ Βλ. Κατά Ιωάννην 2: 1-11 (Ο γάμος στην Κανά).

³² Βλ. Πράξεις Αποστόλων 1: 12-14: «Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπό δρους τοῦ καλουμένου ἔλαιονος... Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβισαν εἰς τό ὑπερῷον... Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει...»

73. Η οικογένεια είναι ο πρωταρχικός τόπος όπου βιώνουμε την κοινωνία. Μέσα σε αυτήν ωριμάζουμε ως άνθρωποι και ως μαθητές του Χριστού. Μαζί με τις φυσιολογικές δυσκολίες και τις συγκρούσεις που προκύπτουν στη ζωή μιας οικογένειας, στους κόλπους της αναπτύσσονται επίσης η κατανόηση μεταξύ των συντρόφων, η αυταπάρυνση στη φροντίδα των παιδιών, των πλικιωμένων ή των ασθενών, η αποδοχή της διαφορετικότητας του άλλου, η ενότητα ώστε όλοι να ζουν με αξιοπρέπεια και ο καθένας να έχει τη δική του θέση, η καλλιέργεια της αφοσίωσης, η σιγουριά ότι θα υπάρχει πάντα μια θέση στο τραπέζι για εκείνον που απουσιάζει.

74. Για πολλούς από εμάς, ο γάμος αποτελεί μια θεμελιώδη πτυχή της κλήσης μας ως Λαϊκών. Η σχέση αμοιβαίας προσφοράς των συζύγων αντανακλά την αγάπη του Θεού, πάντα συνεπή και παρούσα μέσα στον κόσμο. Οι οικογένειές μας, ακολουθώντας το παράδειγμα της οικογένειας της Ναζαρέτ και της κοινότητας του La Valla, θέλουμε να είναι ανοιχτές, πηγές άφθονης ζωής που πολλαπλασιάζεται στο πρόσωπο των παιδιών μας, στην αποστολή και στην προσέγγιση εκείνων που μας χρειάζονται.

75. Οι ανύπαντροι λαϊκοί μεριμνούν για τη δική τους οικογένεια με ιδιαίτερη ευαισθησία, επιζητώντας να είναι προδύμη ενότητας μεταξύ των αδελφών τους, πηγή κατανόησης και φροντίδας για τους γονείς τους και σημείο αναφοράς για τις νεότερες γενιές της οικογένειας.

76. Αναγνωρίζουμε ότι υπάρχουν ανάμεσά μας νέες μορφές οικογένειας. Όποιες κι αν είναι οι περιστάσεις, εμείς ως Μαριανοί Λαϊκοί θέλουμε να τις αντιμετωπίζουμε σαν χριστιανικές εστίες, όπου οι σχέσεις στηρίζονται στην αγάπη και την αλληλοκατανόηση.

77. Οι Μαριανοί, όποια κι αν είναι η κατάσταση της ζωής μας, φροντίζουμε για το μιοναδικό αυτό δώρο του Θεού, την οικογένειά μας, και καρποφορούμε δημιουργώντας οικογένεια με αφετηρία τη δική μας προσωπική κλήση.

Λημιουργώντας δεσμούς κοινωνίας σε όλη τη διάρκεια της ζωής

“ Τίποτα δε μου δίνει μεγαλύτερη χαρά από το να αφιερώνω κάθε μου προσπάθεια ώστε όλοι εμείς, Αδελφοί και οι Λαϊκοί, να αναλώνουμε με ενθουσιασμό τη ζωή μας, ενθαρρύνοντας ο ένας τον άλλο, για να κάνουμε πραγματικότητα το όραμα του Αγίου Μαρκελίνου. ”
(Μεξικό)

Το τραπέζι του La Valla...

78. Η δύναμη του οικογενειακού πνεύματος συγκεντρώνει όλους εμάς που βιώνουμε το Μαριανό χάρισμα σε μια νέα οικογένεια μαθητών του Χριστού, με το παράδειγμα της Πλαναγίας. Το τραπέζι του La Valla αποτελεί σύμβολο της σχέσης που μας ενώνει.

79. Η κοινωνία που βιώνεται μεταξύ Λαϊκών και Αδελφών συμπληρώνει και εμπλουτίζει τη συγκεκριμένη κλίση του καθενός μας και το διαφορετικό τρόπο ζωής μας. Δεν υπάρχει απλά και μόνο θέση και για τους δυο μας στο τραπέζι, αλλά χρειαζόμαστε ο ένας την παρουσία του άλλου.

80. Ένα τέτοιο μοίρασμα απαιτεί να αφιερώνουμε χρόνο σε κοινές συναντήσεις και διάλογο. Οι άνθρωποι συγκεντρώνονται γύρω από το ίδιο τραπέζι για να μιλήσουν, να γελάσουν, να βρεθούν μαζί. Είναι αναγκαίο να αναζητούμε και να προβλέπουμε συγκεκριμένες στιγμές και κατάλληλους χώρους για επικοινωνία σε βάθος, για ποιοτικές συναντήσεις που μας συγκεντρώνουν γύρω από αυτό που είναι ουσιώδες. Έτσι θα είναι ευκολότερο να κατανοήσουμε τους διαφορετικούς τρόπους σκέψης και ζωής και να δεχτούμε τα όρια τα δικά μας και των άλλων, μέσα σε κλίμα πραγματικής αδελφοσύνης.

...μας ενώνει με ολόκληρο τον κόσμο

81. Το τραπέζι του La Valla μεγάλωσε και καλωσορίζει όλους όσοι βρίσκονται γύρω μας. Επιδιώκουμε να είμαστε όργανα ειρήνης στην εργασία μας, στην καθημερινή μας ζωή, στο βάθος της καρδιάς μας. Ο μόχθος της καθημερινότητας μπορεί να μας απομακρύνει ορισμένες φορές από τους άλλους ανθρώπους, ακόμα και να μας φέρει αντιμέτωπους μαζί τους· επιθυμούμε όμως να θιώσουμε τις δυσκολίες αυτές ἐν Θεῷ, ειρηνικά και γαλάνια, αναζητώντας την ενότητα και όχι τη διαίρεση.

82. Το απλό τραπέζι των πρώτων Frères μάς κρατά σε κοινωνία με την Εκκλησία, το Λαό του Θεού, και με τα μέλη άλλων Χριστιανικών Εκκλησιών, τους αδελφούς μας στην πίστη, με τους οποίους ακολουθούμε την ίδια πορεία προς τον ένα και μοναδικό Κύριο, το Χριστό. Μας ενώνει επίσης και με άλλους ανθρώπους που δεν πιστεύουν ή που ανήκουν σε άλλες θρησκείες, με τους οποίους μοιραζόμαστε την κοινή δέσμευση της οικοδόμησης ενός κόσμου πιο δίκαιου.

83. Ως αδέλφια που μοιραζόμαστε την κοινή ανθρώπινη φύση μας, επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε δίκτυα αμοιβαίας υποστήριξης, για να καταστήσουμε ορατή και σαφή την ανεξαρτησία όλων των ανθρώπων. Ο Ιησούς μάς καλεί να φροντίσουμε για τον πλανήτη μας, το “κοινό μας σπίτι”, την κατοικία κάθε ύπαρξης.

Η κοινότητα δημιουργείται με το μοίρασμα

“ Η κοινοτική ζωή με ανάγκασε να θγω από την προσωπική μου άνεση, να συναντήσω και να ζήσω με ανθρώπους, τους οποίους φυσιολογικά δεν θα είχα ποτέ γνωρίσει. Με έμαθε να σκέψομαι και να υπολογίζω τους άλλους πριν φροντίσω για τον εαυτό μου. Ξωρίς καμιά αμφιβολία, η κοινοτική ζωή με βούθησε να διευρύνω τους ορίζοντές μου και να δω τη ζωή από μια άποψη πιο θετική.

(Νέα Ζηλανδία) **”**

84. Το οικογενειακό πνεύμα ευνοεί τη δημιουργία του κατάλληλου χώρου και χρόνου για να μιαραστούμε την πίστη και τη ζωή μας: γεννά την κοινότητα. Ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού, της Παναγίας και του Αγίου Μαρκελλίνου, ενωνόμαστε με άλλους για να πορευθούμε μαζί, να μιαραστούμε τα βιώματά μας και να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο, ώστε να ωριμάσουμε στην πίστη και στην αποστολή.

85. Ο καθένας από μας θιώνει μια διαφορετική πραγματικότητα: γι' αυτό διαφέρουν και οι συγκεκριμένες μορφές που μπορεί να πάρει η κάθε κοινότητα. Το πρότυπο της κοινότητας, όπου όλοι μένουν κάτω από την ίδια στέγην και έχουν τα πάντα κοινά, αποτελεί μια δυνατότητα που μας προσφέρεται αλλά δεν συνιστά το μοναδικό Μαριανό ιδεώδες για τους Λαϊκούς.

86. Σήμερα στο Μαριανό κόσμο υπάρχουν ποικίλες μορφές έκφρασης της κοινοτικής ζωής: το Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας, οι Κοινότητες συμβίωσης Μαριανών Αδελφών και Λαϊκών και άλλες Μαριανές ομάδες.

Το Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας

“ Είμαι μέλος μιας Μαριανής Αδελφότητας μαζί με όλη μου την οικογένεια.
Τι ευτυχία να γεννηθεί αυτό το κίνημα! Ο σύζυγός μου, τα παιδιά μου κι εγώ βρίσκουμε σ' αυτό μια πηγή «ύδατος ζωντος» και μια διαρκή έμπνευση, που μας κάνει να αισθανόμαστε ότι η ζωή μας δεν έχει νόημα παρά μονάχα μέσα από την πίστη. Αυτός ο δεσμός που μας ενώνει στενά με τους Αδελφούς και με το Τάγμα, μας ωθεί να εμβαθύνουμε στην χριστιανική μας ζωή και να δίνουμε μαρτυρία γι' αυτήν στο χώρο της εργασίας μας και στην κοινότητα όπου είμαστε ενταγμένοι.

(Βραζιλία) ”

³³ Βλ. Αδ. Charles Howard, Γενικός Ηγούμενος, “*To Kínema Champagnat tis Mariáni Oikoyénias: mía chráp yia ton kathéna apó mas (Σχέδιο Ζωής)*” (Εγκύλιο του Γενικού Ηγουμένου των Μαριανών Αδελφών, τόμος XXIX (7), 15 Οκτωβρίου 1991, σελ. 348).

³⁴ Βλ. Αδ. Charles Howard, Γενικός Ηγούμενος, αυτ., σελ. 411-419.

³⁵ Βλ. Καταστατικό 167.4.

³⁶ «Όλοι μας κατανοούμε ότι το οριστικό κέμενο του Σχεδίου για το Κίνημα Champagnat θα το συντάξει η ίδια η ζωή· θα γραφτεί από την καρδιά των Λαϊκών, την πίστη τους, τη βίωση της Πνευματικότητας του Αγίου Μαρκελλίνου. Αυτό το ταπεινό κέμενο δε συνιστά παρά μονάχα τη χάραξη των κατευθυντήριων γραμμών και τον καθορισμό του πρώτου θίματος που πρέπει να γίνει για το ξεκίνημα μιας πορείας, την οποία η Μαριανή Οικογένεια θα πρέπει να διανύσει τα επόμενα χρόνια.» (Βλ. Αδ. Charles Howard, Γενικός Ηγούμενος, αυτ., σελ. 401).

87. Το Κίνημα Champagnat είναι μια οργάνωση αναγνωρισμένη από το Τάγμα και αποτελείται από Μαριανές Κοινότητες Λαϊκών. Η 18^η Γενική Σύναξη των Μαριανών Αδελφών (1985) ενέκρινε τη δημιουργία του και ο Αδ. Charles Howard, Γενικός Ηγούμενος την εποχή εκείνη, ενθάρρυνε την ανάπτυξή του, θέλοντας έτσι να ανταποκριθεί σε αυτό που εκείνος αντιλήφθηκε ως αυθεντικό κάλεσμα από το Άγιο Πνεύμα³³. Σήμερα το Κίνημα αριθμεί χιλιάδες μέλη σε όλο τον κόσμο και μέσα σε λίγες δεκαετίες δημιούργησε ένα δίκτυο Αδελφοτήτων, που δραστηριοποιούνται σε τοπικό και σε διεθνές επίπεδο.

88. Το “Σχέδιο Ζωής”³⁴ (κείμενο του Αδ. Charles Howard που περιγράφει το σκοπό, το πνεύμα και τον τρόπο λειτουργίας του Κινήματος Champagnat) περιγράφει ένα γόνιμο τρόπο ανάπτυξης της κοινοτικής ζωής και εξακολουθεί να είναι, μέχρι και σήμερα, πηγή έμπνευσης για το Κίνημα, προκειμένου αυτό να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις που του παρουσιάζονται τα τελευταία χρόνια: να αποκτήσει μεγαλύτερη αυτονομία και να αναλάβει περισσότερες ευθύνες στο χώρο της κλίσης των Μαριανών Λαϊκών· να έλθει σε επαφή με τη νέα γενιά· να μεταδώσει το πάθος για τη Μαριανή κλίση, είτε του Αδελφού είτε του Λαϊκού· να εμπλακεί στην ανάληψη πρωτοβουλιών για νέες μορφές της Μαριανής Αποστολής· να ενταχθεί πιο αποτελεσματικά στην πραγματικότητα του Μαριανού κόσμου.

89. Το Κίνημα Champagnat, ως προέκταση του Τάγματος³⁵, έχει ήδη αποφέρει πολλούς καρπούς στους τομείς της πνευματικότητας και της αποστολής. Χάρη σε αυτό αυξήθηκαν οι Μαριανές κλίσεις, γεγονός που αποτελεί πηγή ελπίδας για το μέλλον του χαρίσματός μας. Το Κίνημα πρέπει να επικεντρώσει σήμερα τις προσπάθειές του στον εκσυγχρονισμό του “Σχεδίου Ζωής” και να συνεχίσει να αναπτύσσει τη ζωτικότητά του³⁶.

Κοινότητες συμβίωσης Αδελφών και Λαϊκών

“ Περάσαμε μερικές ημέρες μαζί, Αδελφοί και Λαϊκοί, κάνοντας πνευματικές ασκήσεις. Τότε ήταν που, βλέποντας πώς ήμασταν όλοι

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ενωμένοι, ανάβλυσε από μέσα μου το κάλεσμα να συνεχίσω την επόμενη χρονιά αυτό που βίωσα στις διακοπές, κατά τη διάρκεια των πνευματικών ασκήσεων: να ζήσω σε μια κοινότητα Αδελφών και Λαϊκών, στην υπηρεσία των νέων.

(Γαλλία) ”

90. Υπάρχει σήμερα ένα σημαντικός αριθμός Μαριανών Κοινοτήτων, όπου Αδελφοί και Λαϊκοί μοιράζονται τη ζωή τους μέσα στο πλαίσιο της κοινής αποστολής. Μερικές από αυτές τις κοινότητες συγκροτήθηκαν για να βοηθήσουν τους νέους ενήλικες στη διάκριση³⁷ της κλίσης τους· άλλες μέσα από τη δράση τους σε έργα κοινωνικής ένταξης· άλλες αναπτύσσοντας προγράμματα κοινής ζωής και αποστολής. Κάποιες έχουν πρόσκαιρη λειτουργία, άλλες μονιμότερη διάρκεια ζωής. Όλες όμως μαρτυρούν τον πλούτο που γεννά η κοινοτική συμβίωση ανθρώπων με διαφορετικά δεδομένα ζωής.

91. Τέτοιες κοινότητες συγκροτούνται επίσης και σε άλλα Μοναχικά Τάγματα καθώς και σε διάφορα κινήματα που επιθυμούν να προωθήσουν νέες μορφές εκκλησιαστικής ζωής. Φέρνουν μια ανανεωμένη ζωτικότητα στο χάρισμα, όταν εξαρχής προέρχονται από την πρωτοβουλία και την πνευματική καθοδήγηση μοναχών και λαϊκών και μέσα από την κατάλληλη διάκριση.

Άλλες Ομάδες Μαριανών Λαϊκών

“ Το οικογενειακό πνεύμα που βιώνω μέσα από τη δέσμευσή μου στην Ομάδα Μαριανών Λαϊκών όπου ανήκω, με ωθεί να εκδηλώνω το Μαριανό χάρισμα στη σχολική μου κοινότητα, μεταξύ των συναδέλφων και των μαθητών μου.

(Αυστραλία) ”

³⁷ **Διάκριση:** Στο χώρο της πνευματικότητας, ο όρος “διάκριση” χρησιμοποιείται αναφορικά με τη διαδικασία που ακολουθεί ο χριστιανός για να πάρει σημαντικές αποφάσεις, υποδεικνύοντας ότι πρέπει να διακρίνει με σοφία και σύνεση, μεταξύ ομοειδών πραγμάτων ή καταστάσεων, τι είναι καλύτερο για εκείνον, ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος με τον οποίο εκείνος προσωπικά θα ακολουθήσει το Χριστό. Στη θεολογία η διάκριση αποτελεί μια θαθιά θρησκευτική αξία που βασίζεται στην πίστη, στη μελέτη του Λόγου του Θεού, στη βούθεια που μπορεί κάποιος να λάβει από έναν πνευματικό καθοδηγητή και στην εμπειρία που αποκτά βιώνοντας την έναν Χριστῷ ζωή.

92. Σε πολλές χώρες οι Λαϊκοί βιώνουν την κοινοτική ζωή μέσα από ποικίλες δομές και έργα του Τάγματος (εκπαιδευτικές κοινότητες σε σχολεία και κοινωνικά έργα, επαρχιακές επιτροπές, ομάδες εμψύχωσης,...), καθώς και άλλες Μαριανές Ομάδες, προσθέτοντας έτσι τη δική τους ξεχωριστή πινελιά στην πολυχρωμία των εκφράσεων του χαρίσματος.

93. Η κοινοτική ζωή των Λαϊκών, που ενθαρρύνεται από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, αναπτύσσεται και θα αποκτήσει νέες μορφές έκφρασης στο μέλλον. Αν παραμείνουμε ανοιχτοί στην αφιθαίνα διδαχή, θα ενισχύσουμε μαζί τη Μαριανή Αποστολή και Πνευματικότητα.

Νέες δομές που οδηγούν σε δεσμούς κοινωνίας

“ Έχω συχνά την αίσθηση ότι ανίκω στο Μαριανό κόσμο, γιατί οι Αδελφοί μού το επέτρεψαν και ότι θα έπρεπε να είμαι ευγνώμων για όλα όσα μου έδωσαν. Παρόλο που αυτό είναι εν μέρει αλήθεια, θα πίθελα να με αναγνωρίζουν ως Μαριανό, γιατί εγώ ο ίδιος επέλεξα να είμαι και γιατί αισθάνομαι Μαριανός και Λαϊκός μέσω της κλίσης μου: είμαι δηλαδή ισότιμα συνυπεύθυνος σε ό,τι περιλαμβάνει η έννοια “Μαριανός”. μετέχω στην ίδια Πνευματικότητα και στην ίδια Αποστολή, από μια διαφορετική κατάσταση ζωής.

(Ισπανία) **”**

94. Σε πολλές Επαρχίες δημιουργούνται νέες δομές, οι οποίες φανερώνουν την κοινωνία μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών. Η Αποστολή είναι ένας απ' τους τομείς όπου αυτή η καινοτομία διακρίνεται πιο καθαρά.

95. Η συνυπευθυνότητα στην Αποστολή κατέστησε αναγκαία τη σύγκληση συνελεύσεων και συνάξεων και τη συγκρότηση επαρχιακών επιτροπών και

ομάδων, όπου Λαϊκοί και Αδελφοί εργάζονται δίπλα-δίπλα. Ορισμένες Επαρχίες έχουν δημιουργήσει δομές όπου Αδελφοί και Λαϊκοί αναλαμβάνουν από κοινού τη διοίκηση και την εμψύχωση των Μαριανών έργων. Οι Λαϊκοί δεν εκτελούν μόνο αποφάσεις, αλλά συμμετέχουν και στο συνολικό σχεδιασμό της Αποστολής. Επιπλέον, έχουν συγκροτηθεί διευρυμένα Επαρχιακά Συμβούλια, στα οποία Αδελφοί και Λαϊκοί συνεργάζονται για να καλύψουν με δημιουργικότητα τις τρέχουσες ανάγκες.

96. Οι κοινότητες Μαριανών Λαϊκών προσφέρουν μια καινούργια όψη στο χάρτη της Μαριανής ζωής, ένα σημείο αναφοράς για το χάρισμα, που μπορεί να δώσει νέα ώθηση στην Αποστολή, παρόλο που, προς το παρόν, ο αριθμός των Αδελφών μειώνεται.

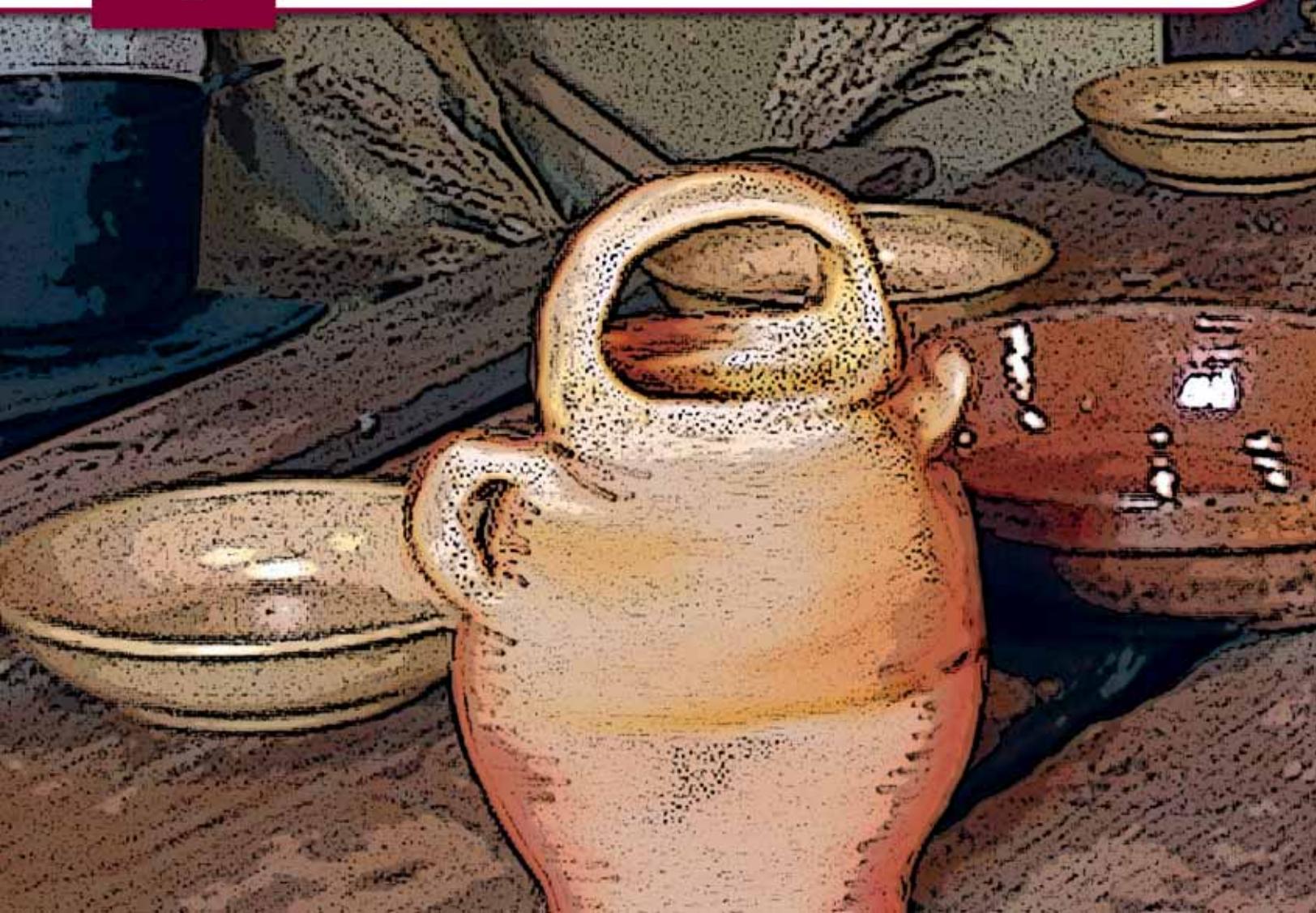
97. Η κοινωνία όμως μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών ξεπερνά τα όρια της εκπλήρωσης της Αποστολής. Ο Ιησούς μάς καλεί να πιούμε μαζί από το «ὕδωρ τό ξῶν»³⁸, να προσευχηθούμε ενωμένοι και να μοιραστούμε την πνευματικότητά μας. Πρέπει να συνεχίσουμε να αναπτύσσουμε δραστηριότητες και δομές που ευνοούν αυτή τη διάσταση, όπως πνευματικές ασκήσεις για Αδελφούς και Λαϊκούς, εμπειρίες κοινής επιμόρφωσης και βίωσης του χαρίσματος ή άλλες μορφές υποστήριξης.

98. Οι συναντήσεις μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών αποτελούν σημαντικές ευκαιρίες για να γνωρίσουμε καλύτερα ο ένας τον άλλο, να αποδεχτούμε ο ένας τον άλλο γι' αυτό που είμαστε και να βιώσουμε περισσότερο από ποτέ την κοινωνία με το Θεό που μας αποστέλλει να φανερώσουμε το χάρισμα του Αγίου Μαρκελλίνου στο σύγχρονο κόσμο.

99. Όσο συνεχίζουμε να πορευόμαστε μαζί, νέες μορφές σχέσης θα αναδύονται, όλο και πιο ισχυρές και βαθιές, που θα απαιτούν νέες δομές για να υποδεχθούν και να ενισχύσουν τη ζωτικότητα του χαρίσματος. Μαζί μπορούμε να οραματιστούμε την εστία, μεγάλη και φωτεινή, όπου θα ακμάσει η Μαριανή ζωή αύριο.

³⁸ Βλ. Κατά Ιωάννην 4: 10: «εἰ ἦδεις τὸν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἔστιν δὲ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σύ ἀνήπτισας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν».

4 Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

4

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

- Ζώντας «ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ»
- Ακολουθώντας τον Ιησού,
το κέντρο της ζωής του Μαριανού
Λαϊκού
- 'Οπως η Παναγία
- Ένας τρόπος ζωής «ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ»
- Συσχετισμός
μεταξύ Αποστολής, Κοινωνικής Ζωής
και Πνευματικότητας

“ Ποιος καλύτερος τρόπος ζωής προτείνεται σήμερα στον κόσμο μας από τη Μαριανή Πνευματικότητα!

Η ευλάβεια στην Πλαναγία, το οικογενειακό πνεύμα, η απλότητα, η αγάπη για την εργασία και την παρουσία δίπλα σε οικογένειες που μας χρειάζονται, όλα αυτά μας φέρνουν αντιμέτωπους με την πρόκληση να ζούμε, μέρα με τη μέρα, βίημα-βίημα, με μεγάλη εμπιστοσύνη στο Θεό, με το χαμόγελο στα χείλη, την αναγγελία αυτού του Χαρμόσυνου Μπνύματος: ο Ιησούς μάς αγαπά!

(Μεξικό) ”

Ζώντας «ἐν Πνεύματι Ἅγιω»

100. Πνευματικότητα σημαίνει να ζεις από το Θεό και ἐν Θεῷ. Είναι σαν το χυμό του δέντρου· δεν είναι ορατός αλλά υπάρχει, τρέφει το δέντρο και αναπτύσσει τους καρπούς. Με παρόμοιο τρόπο, ο χριστιανός θιώνει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, που δίνει νόημα στην ύπαρξή του, τρέφει τις πεποιθήσεις του, στηρίζει και καθοδηγεί τη δράση του.

101. Πνευματικότητα σημαίνει να θέλεις να ζεις τη ζωή σε βάθος και όχι επιφανειακά. Ο άνθρωπος που είναι ανοιχτός στην πνευματικότητα ανακαλύπτει ότι η κάθε στιγμή της ζωής του είναι χρόνος χάριτος. Έχει την ικανότητα να διατηρεί την ελπίδα του ζωντανή στη χαρά όπως και στον πόνο. Αποφασίζει να ζει με πληρότητα κάθε στιγμή της ύπαρξής του, είτε χαρούμενη είτε δύσκολη. Αυτή η στάση ζωής δε συγχέεται με την τυπολατρική θρησκευτικότητα αλλά οδηγεί σε μια πραγματική μεταστροφή του βίου.

102. Ο Άγιος Μαρκελλίνος και οι πρώτοι Αδελφοί χούσαν ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ. Η

³⁹ ΒΔ. Καταστατικό, 49.

Μαριανή παράδοση συνέλεξε τις εμπειρίες και τη διδασκαλία τους, την κληρονομιά τους³⁹, και συνεχίζει να την μεταδίδει από γενιά σε γενιά με έναν τρόπο πιστό στα γεγονότα του παρελθόντος και ταυτόχρονα σύγχρονο. Το ρυάκι αυτής της παράδοσης έχει γίνει σήμερα ένας μεγάλος ποταμός με άφθονο νερό, που διαποτίζει τους λαούς και τους πολιτισμούς σε ολόκληρο τον κόσμο. Εμείς, οι Μαριανοί Λαϊκοί, συνεισφέρουμε σε αυτό το ρεύμα της παράδοσης με τα προσωπικά μας θιώματα από τη σχέση μας με το Θεό.

103. Η Μαριανή Πνευματικότητα βρίσκεται σε αρμονία με τη ζωή του Λαϊκού,

γιατί είναι πρακτική και αφομοιώνει την καθημερινότητά του. Ο χώρος όπου γίνεται πράξη βρίσκεται ανάμεσα στα παιδιά, στο σπίτι, στην εργασία. Οι άνθρωποι και οι περιστάσεις της ζωής τους αποτελούν το βιβλίο του Θεού, το οποίο διδασκόμαστε και μέσα από το οποίο μαθαίνουμε να διαθάζουμε τη ζωή. Είναι μια Πνευματικότητα εύκολη στη μετάδοση και στη σύλληψή της, η οποία μας συνδέει με τις ελπίδες των παιδιών και των νέων μας.

**Ακολουθώντας τον Ιησού,
το κέντρο της ζωής του Μαριανού Λαϊκού**

“ Ο τρόπος με τον οποίο Βίωνα τη Μαριανή
Πνευματικότητα άλλαξε
όταν ένας Frère μού είπε: «Ο Μαρκελλίνος
ήθελε να έχουμε
την πρώτη θέση στη Φάτνη, στο Σταυρό
και στην Αγία Τράπεζα.» ”

(Βραζιλία)

104. Η Πνευματικότητά μας επικεντρώνεται με πάθος στο Χριστό. Είμαστε μαθητές Του και επιθυμούμε να ακολουθούμε τα βήματά Του, ώστε οι σχέσεις μας στην οικογένεια, στην εργασία και οπουδήποτε άλλού να φωτίζονται από το φως Του. Βιώνοντας τις διάφορες καταστάσεις της ζωής μας ἐν Θεῷ, αναπτύσσουμε τη σχέση οικειότητας που έχουμε με τον Ιησού.

105. Ο Άγιος Μαρκελλίνος μάς δίδαξε πώς να βασίζουμε την ύπαρξή μας στο Χριστό, ακολουθώντας Τον σε τρεις συγκεκριμένες στιγμές της ζωής Του: στη Φάτνη, στο Μυστικό Δείπνο και στο Σταυρό.

106. **Η ενσάρκωση του Χριστού, η Φάτνη**, μας μαθαίνει να συμμεριζόμαστε τη χαρά και τον πόνο των ανθρώπων που είναι γύρω μας, μέσα στον κόσμο· να επιστρέψουμε στην ουσία υιοθετώντας έναν απλό τρόπο ζωής· να ενθουσιαζόμαστε με τα παιδιά και να ανακαλύπτουμε στην εύθραυστη φύση τους το πρόσωπο του Θεού.

- Ο Θεός είναι παρών στο πρόσωπο των παιδιών και των νέων, κυρίως στο πρόσωπο εκείνων που δεν “θρίσκουν θέση στο πανδοχείο”⁴⁰. Επιθυμούμε να Τον ατενίζουμε εκεί κάθε ημέρα της ζωής μας.

107. **Ο Μυστικός Δείπνος, η Αγία Τράπεζα**, μας μαθαίνει να πραγματοποιούμε το όραμα του Θεού για την ανθρωπότητα, το όραμα της κοινής τράπεζας ανάμεσα στα τέκνα του ίδιου Πατέρα⁴¹: να εξυμνούμε τη γιορτή της ζωής· να στρατευόμαστε στον αγώνα ενάντια στις σύγχρονες δυνάμεις αποκλεισμού των ανθρώπων.

- Ο Θεός είναι παρών, συμφιλιώνοντας τους πάντες και τα πάντα, στον Έρτο και στον Οίνο της ζωής Του που παραδόθηκε για μας. Επιθυμούμε να Τον ατενίζουμε εκεί, στο τραπέζι του μεγάλου δείπνου της Βασιλείας⁴².

⁴⁰ Βλ. Κατά Λουκάν 2: 7:
«Καὶ ἔτεκε τὸν ὄνον
αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον, καὶ
ἔσπαργάνωσεν αὐτὸν
καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν
ἐν τῇ φάτνῃ, διότι
οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος
ἐν τῷ καταλύματι».

⁴¹ Βλ. Κατά Λουκάν
15: 11-32 (Η παραβολά
του σπλαχνικού πατέρα ή
του Ασώτου Υιού).

⁴² Βλ. Κατά Λουκάν
14: 15-24 (Η παραβολά
του μεγάλου δείπνου).

⁴³ Τίτλος του συγγράμματος του Urs Von Balthasar:
“Μόνο η αγάπη είναι αξιόπιστη”, Σαλαμάνκα
1975.

⁴⁴ Βλ. Αποκάλυψης Ιωάννου 21: 4: «Καὶ ἔξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεός πᾶν δάκρυνον ἀπό τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὕτε πένθος οὕτε κραυγῆ οὕτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τά πρῶτα ἀπῆλθον».

108. Ο Σταυρός, η ύστατη δωρεά του Ιησού, μας μαθαίνει να είμαστε πιστοί στην αγάπη μέχρι το θάνατο, γιατί μόνο η αγάπη είναι αξιόπιστη⁴³. μας διδάσκει την έννοια της καθημερινής αυτοθυσίας, εκεί όπου κρύβεται η διαφράγματος ευτυχίας· τη στοργή που αγκαλιάζει τον πόνο του αδελφού.

– Ο Θεός είναι παρών και μας καλεί να αφοσιωθούμε στην αγάπη και να πιστέψουμε στην νίκη της Ανάστασης. Επιθυμούμε να Τον λατρεύουμε εκεί, εξαλείφοντας κάθε δάκρυ από τα μάτια εκείνων που θρηνούν⁴⁴.

109. Βιώνουμε τη Μαριανή Πνευματικότητα σημαίνει τελικά ότι ανακαλύπτουμε την πηγή του μόνιμου πάθους του Μαρκελλίνου για τη Βασιλεία του Θεού και, όπως εκείνος, απαντούμε “Ναι”. Σημαίνει ότι αναζωογούμε την πρωταρχική μας αγάπη, ανανεώνουμε τη δέσμευσή μας να ακολουθούμε τον Ιησού, όπως έκανε η Παναγία.

Όπως η Παναγία

“ Η Παναγία είναι το πρότυπο, το οποίο νιώθω ότι καλούμαι να μιμηθώ: γυναίκα ανοιχτή στην παρουσία του Θεού, που συμμερίζεται τις ανησυχίες, τις χαρές και τις δυσκολίες των ανθρώπων του χωριού της. Πιστεύω ακράδαντα ότι η Παναγία εξακολουθεί να είναι «ἡ τῶν πάντων Χορηγός» και ότι Εκείνη είναι που κάνει τα πάντα ανάμεσά μας.

(Ισπανία) ”

110. Η Παναγία είναι το πρότυπό μας στην προσπάθειά μας να ακολουθήσουμε τον Ιησού. Προσφέρει τη ζωή της ώστε ο Θεός να την διαπλάσει όπως πλάθει τον πιλό μέσα στα χέρια Του: “Ἄς γίνει σε μένα σύμφωνα με το λόγο σου”⁴⁵. Ως η πρώτη μαθήτρια του Ιησού, “διατρούσε όλα αυτά τα λόγια στην καρδιά της και τα σκευφτόταν συνεχώς”⁴⁶. Ακούει, αποδέχεται και φέρνει καρπούς. Ο Ιησούς είναι παρών ανάμεσά μας μέσα από τα χαρακτηριστικά του προσώπου της Παναγίας.

111. Η Παναγία είναι επίσης για μας πρότυπο απλότητας και εργατικότητας. Δίπλα σ' εκείνη και στον Ιωσήφ, ο Ιησούς μαθάνει να συνάπτει διαπροσωπικές σχέσεις, να βλέπει τον κόσμο, να ανακαλύπτει την κλήση Του. Όπως εκείνη, ευαγγελίζουμε και διαπαιδαγωγούμε με την παρουσία μας. Στην οικογένειά μας, στο χώρο της εργασίας μας, συναντώντας φίλους και γείτονες, καθιστούμε ορατό το μπτρικό πρόσωπο της Εκκλησίας με τον τρόπο της Παναγίας.

112. Στρατευμένοι στον αγώνα για την απελευθέρωση των αποκλεισμένων, διακηρύσσουμε παντού, προφέροντας τα λόγια της Παναγίας: «Μεγαλύνει ή ψυχή μου τόν Κύριον», ότι γνωρίζουμε πως ο Θεός είναι εκείνος που εμπινέει και στηρίζει τις προσπάθειές μας για τη δημιουργία ενός κόσμου όπου οι άνθρωποι που πεινούν θα γεμίσουν με αγαθά»⁴⁷.

113. Το άγαλμα της Παναγίας, που ο Άγιος Μαρκελλίνος επέλεξε για τους Αδελφούς του, είναι και δικό μας σύμβολο: η Καλή Μπέρα. Θέλουμε σε κάθε μας σχέση να αποτυπώνεται η δική της τρυφερότητα, το δικό της πλοσίασμα. Με ευσπλαχνία φανερώνουμε στον κόσμο το θαυμαστό δώρο του Θεού που έγινε άνθρωπος.

114. Τρέφουμε ιδιαίτερη εμπιστοσύνη στο πρόσωπο της Παναγίας. Όπως ο Άγιος Μαρκελλίνος, δηλώνουμε ότι *Εκείνη είναι που έκανε τα πάντα ανάμεσά μας*⁴⁸. Έχουμε τη χαρακτηριστική συνίθεια να πορευόμαστε προς τον Ιησού μέσω της Παναγίας, της αγαπημένης Του Μπέρας. Η ευλάβεια στην Παναγία θέτει τον Ιησού στο κέντρο της ζωής μας και μας στηρίζει στην οδό του Ευαγγελίου.

⁴⁵ Βλ. Κατά Λουκάν 1: 38: «Εἴπε δέ Μαριάμ· ίδού ή δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατά τό οριζά σου».

⁴⁶ Βλ. Κατά Λουκάν 2: 19: «Η δέ Μαριάμ πάντα συνετίχει τά ορίματα ταῦτα συμβάλλοντα σὲ τὴν καρδίαν αὐτῆς.»

⁴⁷ Βλ. Κατά Λουκάν 1: 53: «Πεινῶντας ἐνέπλισεν ἀγαθῶν καὶ πλούτουնτας ἔξαπέστειλε κενούς.»

⁴⁸ Βλ. Αδ. Jean-Baptiste, “Η ζωή”, σελ. 97.

Ένας τρόπος ζωής «ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ»

“ Ο Μαριανός τρόπος ζωής δεν είναι μια εμπειρία που βιώνεται σε συγκεκριμένες στιγμές ή σε κάποιους χώρους, αλλά είναι κάτι που εσωτερικεύουμε και βιώνουμε συνεχώς, όπου κι αν βρισκόμαστε, ένας πραγματικά ιδιαίτερος τρόπος ζωής.

(Νότια Αφρική) **”**

115. Συνεπαρμένοι από τον Ιησού, θέλουμε να ζήσουμε σε στενή σχέση μαζί Του. Ο Άγιος Μαρκελλίνος μάς έμαθε την **άσκηση της συνεχούς παρουσίας του Θεού**, που συνοδεύει τις καθημερινές μας υποχρεώσεις και τους δίνει νόημα. Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, αναβλύζει αυθόρυμπτα από την καρδιά μας η προσευχή ευχαριστίας, παράκλησης και παράδοσης στα χέρια του Κυρίου μας.

“ Κάνοντας κάθε μέρα μια επίσκεψη στο παρεκκλήσι του σχολείου, έμαθα να αποθέτω τη ζωή μου στα χέρια του Θεού μέσω της Καλίς μας Μπέρας. Βλέπω στο πρόσωπο των Μαριανών Αδελφών μια έκφραση της αγάπης που έχει ο Θεός για μένα. Μέσω εκείνων πλησιάζω το Θεό, μέρα με τη μέρα, μέχρι να αφεθώ οριστικά στα χέρια Του στην άλλη ζωή.

(Σρι Λάνκα) **”**

116. Χρησιμοποιούμε πολλά μέσα για να καλλιεργήσουμε μέσα μας το αίσθημα της παρουσίας του Θεού⁴⁹: θέτουμε την ημέρα μας στα χέρια Του και την

⁴⁹ Βλ. “Το Νερό μέσα από το Βράχο”, § 80-87.

εξετάζουμε υπό το φως του Ευαγγελίου· συμμετέχουμε μαζί με τη χριστιανική κοινότητα στη Θεία Ευχαριστία της Κυριακής καθώς και σε άλλα Μυστήρια· εμβαθύνουμε

πνευματικά και προσευχόμαστε με το Λόγο του Θεού· συμμετέχουμε στην κοινοτική προσευχή· αφιερώνουμε χρόνο για να προσευχηθούμε στην Παναγία ή για να επιδοθούμε σε άλλες μορφές ευλάβειας προς το πρόσωπό της.

117. Από αυτή την οικειότητα με το Θεό πηγάζει, ως δώρο και καθήκον ταυτόχρονα, ο τρόπος ύπαρξης που μας χαρακτηρίζει, **η απλότητα**⁵⁰. Η άπειρη αγάπη του Θεού μάς επιτρέπει να είμαστε ανυπόκριτοι και ειλικρινείς: γνωρίζουμε τις αδυναμίες μας και αποδεχόμαστε τον εαυτό μας με αυτές. Γι' αυτό οι ανθρώπινες σχέσεις μας γίνονται όλο και περισσότερο ανοιχτές και αδελφικές.

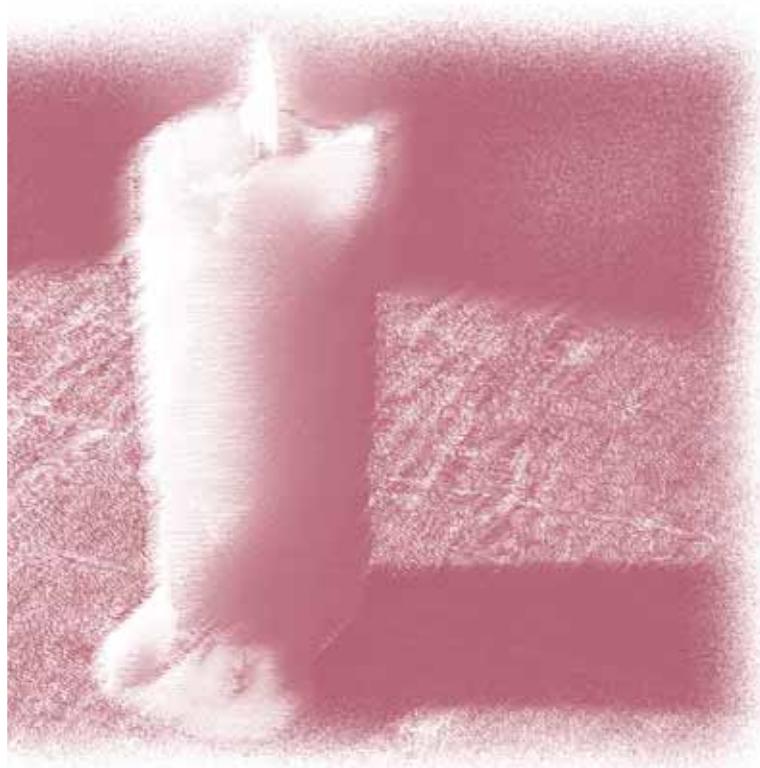
118. Η απλότητα είναι η πηγή **τής αίσθησης του χιούμορ** που έχουμε, ενός χιούμορ που δεν προσβάλλει και δεν πληγώνει, αλλά που μεταμορφώνει σε γιορτή την καθημερινότητά μας. Μας βοηθά να ξεπερνούμε τις δυσκολίες και να βλέπουμε τη ζωή μέσα από μια νέα, ευρύτερη οπτική γωνία, εκείνη του Θεού.

119. Από την απλότητα γεννιέται επίσης και **η αγάπη για την εργασία**. Με πάθος για τη Βασιλεία του Θεού, διαθέτουμε τον εαυτό μας στην υπηρεσία της Μαριανής Αποστολής, ανάλογα με τις ικανότητές μας και με τις περιστάσεις της ζωής μας. Εκτελούμε οποιοδήποτε απαραίτητο καθήκον και, όπως ο Άγιος Μαρκελλίνος, είμαστε πάντα έτοιμοι “να σπκάσουμε τα μανίκια για να πάρουμε την αξίνα και το φυτύρι”. Γνωρίζουμε ότι το πιο σημαντικό τελικά είναι να ζούμε στην υπηρεσία των άλλων.

120. Η άσκηση του επαγγέλματός μας δεν είναι για μας απλά και μόνο ένας τρόπος επιβίωσης αλλά συνιστά επιπλέον τη δέσμευσή μας να εργαστούμε για τη Βασιλεία του Θεού, τη συνυπευθυνότητά μας για τη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου. Προσπαθούμε να κάνουμε τους γύρω μας να ξεπεράσουν την αντίληψη ότι η εργασία αλλοτριώνει και καταστρέφει τη φύση και την μετατρέπουμε σε τρόπο εξανθρωπισμού.

⁵⁰ Βλ. “Το Νερό μέσα από το Βράχο”, § 33-41.

121. Με τον τρόπο αυτό, η ζωή μας αποκτά μία διάσταση προφητική και έρχεται σε ρήξη με ορισμένα εγωκεντρικά ιδεώδη της σύγχρονης κοινωνίας. Η κοσμική επιτυχία, το κοινωνικό κύρος, ο άκρατος καταναλωτισμός, αποτελούν έννοιες, οι οποίες έχουν ένα διαφορετικό νόημα για μας που τις αντιλαμβανόμαστε μέσα από τη σχέση μας με το Θεό, σύμφωνα με τον τρόπο του Μαρκελλίνου.

Συσχετισμός μεταξύ Αποστολής, Κοινωνικής Ζωής και Πνευματικότητας

“ Πιστεύω ότι η πνευματικότητα αγκαλιάζει όλες τις πλευρές της ζωής μας. Δε συνίσταται μόνο σε ό,τι θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε θρησκευτικό στοιχείο, αλλά είναι μια αναζήτηση του Θεού σε κάθε διάσταση της ζωής. Οταν στέκομαι για να σκεφτώ τον τρόπο με τον οποίο η Μαριανή Πνευματικότητα διαμόρφωσε τη ζωή μου, συνειδητοποιώ ότι αυτή η πνευματικότητα δεν πρόβαλε τυχαία αλλά σε μια πολύ συγκεκριμένη στιγμή της προσωπικής μου ιστορίας. Με τον ίδιο τρόπο και ο Μαρκελλίνος βίωσε προσωπικά το κάλεσμα του Θεού και ανταποκρίθηκε. ”

(Αυστραλία)

122. Η πνευματικότητα δεν μας κρατά αποκομμένους από την πραγματικότητα, αλλά εμβαθύνει σε αυτήν και μας επιτρέπει να την βιώσουμε πιγγαία: όπως ο Μωυσής στην έρημο, κάνει να αναβλύσει νερό μέσα από το θράχο⁵¹. Για το λόγο αυτό, η πνευματικότητά μας είναι σίγουρα μια πνευματικότητα αποστολική, αφού μας θωεί να ανακαλύψουμε την παρουσία του Θεού μέσα στον κόσμο και ο κόσμος μάς οδηγεί στο Θεό⁵².

123. Η ζωή μας συγκεντρώνεται έτσι ἐν Χριστῷ στις τρεις διαστάσεις του Μαριανού χαρίσματος: η **Πνευματικότητα** μας οδηγεί να αναλάβουμε την **Αποστολή** και γεννά την **Κοινωνική Ζωή**: η **Κοινωνία** μάς ενισχύει στην εκτέλεση της **Αποστολής** και αναπτύσσει την **Πνευματικότητα**: η **Αποστολή** μάς κατευθύνει να ανακαλύψουμε νέες όψεις της **Πνευματικότητας** και μας βοηθά να βιώσουμε την **Αδελφοσύνη**.

⁵¹ Βλ. Ἐξόδος 17: 1-7 (Ο Μωυσής, ακολουθώντας τις υποδείξεις του Θεού, χτυπά με το ραβδί του το θράχο, στο όρος Χωρίβ, και από εκεί βγαίνει νερό για να πιει ο λαός).

⁵² Βλ. “*To Νερό μέσα από το Θράχο*”, § 124.

5

ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ

ΤΟ ΜΑΡΙΑΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ

5

ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΡΙΑΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ

- Μαζί, μάρτυρες του χαρίσματος**
- Η σχέση με τα άλλα
Μαριανά Μοναχικά Τάγματα**
- Η σχέση με το
Τάγμα των Μαριανών Αδελφών**
- Δεσμοί με Μαριανά Κινήματα**
- Η αναγνώριση της κλίσης**
- Προς ένα νέο Μαριανό μοντέλο
μέσα στην Εκκλησία**

“ Δεν ξέρω τι μου επιφυλάσσει το μέλλον, αλλά νιώθω γεμάτος ενθουσιασμό απέναντι στην πρόκληση της ανακάλυψης νέων τρόπων να είμαι Μαριανός. ”
(Η.Π.Α.) ”

Μαζί, μάρτυρες του χαρίσματος

124. Η κλύση των Μαριανών Λαϊκών αποτελεί μια νέα έκφραση του χαρίσματος του Μαρκελλίνου Champagnat. Συνεπώς, δεν νοείται Μαριανός Λαϊκός παρά μόνο αν βρίσκεται σε κοινωνία με το Τάγμα των Αδελφών, εκεί όπου το χάρισμα έλαβε την πρωτότυπη μορφή του, εκεί όπου ανακαλύψαμε τον πλούτο της ταυτότητάς μας.

125. Η ζωή του χριστιανού λαϊκού εκδηλώνεται μέσα σε μια πληθώρα πλαισίων της σύγχρονης ζωής και εκφράζεται με διαφορετική προσωπική πορεία για τον καθένα. Επομένως και η μορφή της σχέσης των Μαριανών Λαϊκών με το Τάγμα και με τις άλλες Μαριανές ομάδες εξελίσσεται διαφράστης και ποικίλλει ανάλογα με τον πολιτισμό και την ιστορία του κάθε τόπου. Απέναντι σ' αυτή την ποικιλομορφία, το ουσιώδες είναι να διατηρείται το αίσθημα αδελφοσύνης, σύμφωνα με την επιθυμία του Αγίου Μαρκελλίνου: «*Να υπάρχει ανάμεσά σας μια καρδιά και ένα κοινό πνεύμα, ώστε να λένε για τους Μικρούς Αδελφούς της Μαρίας όπως για τους πρώτους Χριστιανούς: Δείτε πώς αγαπούνται μεταξύ τους!*⁵³

126. Αυτό το ίδιο αίσθημα αδελφοσύνης μάς συνδέει επίσης και με ανθρώπους που βιώνουν το Μαριανό χάρισμα μέσα από διαφορετικές καταστάσεις ζωής: κληρικοί, γυναικεία μοναχικά τάγματα ή άλλα εκκλησιαστικά κινήματα. Παράλληλα, υπάρχουν άτομα από άλλα χριστιανικά δόγματα που μοιράζονται μαζί μας το χαρισματικό κάλεσμα και των οποίων ο βίος μάς εμπλουτίζει.

⁵³ Βλ. Αδ. Jean-Baptiste Furet, “*Ο βίος του Ιωσήφ Βενέδικτου Μαρκελλίνου Champagnat – Πνευματική Διαθήκη*” (έκδοση με αφορμή την επέτειο των 200 χρόνων από τη γέννησή του, Ρόμη, 1989), σελ. 242.

5

ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΡΙΑΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ

⁵⁴ Βλ. Κατά Ιωάννην 3: 8.

⁵⁵ Βλ. *Redemptoris Missio* (Εγκύλιος του Πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ πάνω στη λυτρωτική αποστολή της Εκκλησίας – Ρόμη, 7 Δεκεμβρίου 1990), π.º 55.

⁵⁶ Βλ. Διεθνής Σύνελευση για τη Μαριανή Αποστολή (Mendes, Βραζιλία – Σεπτέμβριος 2007): Τελικό κείμενο – 2^ο κάλεσμα: η έκφραση “Μαριανοί του Champagnat” εμφανίζεται για πρώτη φορά στο κείμενο αυτό. Αναφέρεται σε όλους εκείνους που ακολουθούν το χάρισμα του Αγίου Μαρκελλίνου, από οποιαδήποτε κατάσταση ζωής.

127. Το Μαριανό χάρισμα, δωρεά του Αγίου Πνεύματος που “ὅπου θέλει πνεῖ”⁵⁴, αγγίζει σήμερα και την καρδιά ανδρών και γυναικών που ανήκουν σε άλλες θρησκείες ή έχουν διαφορετικές πεποιθήσεις⁵⁵. Εμείς, ως Μαριανοί Αδελφοί και Λαϊκοί, υποδεχόμαστε αυτούς τους ανθρώπους, που βρίσκουν στο χάρισμα του Champagnat έναν τρόπο για να βιώσουν σε βάθος την προσωπική τους θρησκευτική εμπειρία και τη δέσμευσή τους απέναντι στην ανθρωπότητα.

Η σχέση με τα άλλα Μαριανά Μοναχικά Τάγματα

128. Λόγω της προέλευσής του, το Μαριανό χάρισμα του Champagnat διατηρεί μια ιδιαίτερη σχέση με τα άλλα Μαριανά Μοναχικά Τάγματα: τους Μαριανούς Πατέρες, τις Μαριανές Αδελφές, τις Αδελφές Ιεραπόστολους του Τάγματος της Πλαναγίας. Έχουμε ως κοινά στοιχεία μαζί τους ένα τμήμα της ιστορίας μας καθώς και την πνευματική μας πορεία με την Πλαναγία, που μας οδηγεί στον Ιησού. Σε κάποιες χώρες του κόσμου συνεργαζόμαστε στην εκπλήρωση της Αποστολής, γεγονός που ενισχύει τους δεσμούς μεταξύ μας. Επιθυμούμε να εμπλουτίσουμε αυτή τη σχέση, να την καταστήσουμε περισσότερο στενή, συμβάλλοντας με τη δική μας ταυτότητα των Μαριανών Λαϊκών του Champagnat⁵⁶.

129. Έχουμε επίσης το αίσθημα ότι ανήκουμε στην ίδια οικογένεια με τα διάφορα εκκλησιαστικά κινήματα πιστών και τα Μοναχικά Τάγματα τοπικών Εκκλησιών, που γεννήθηκαν από το χάρισμα του Champagnat, ιδιαίτερα με τις Μικρές Μαριανές Αδελφές του Champagnat (Τουατεμάλα) και τις Μαριανές Κόρες του Καλού Ποιμένα (Νιγηρία).

130. Επιπλέον, σε κάποιες χώρες, μοιραζόμαστε την Αποστολή μας με ιερείς του τοπικού κλήρου, οι οποίοι νιώθουν ότι καλούνται να βιώσουν το Μαριανό χάρισμα. Το γεγονός αυτό μας εμπλουτίζει με τρόπο μοναδικό. Μέσα από την ιδιαίτερη κλήση τους, οι ιερείς αυτοί παρουσιάζουν στην Εκκλησία ένα νέο Μαριανό πρόσωπο.

Η σχέση με το Τάγμα των Μαριανών Αδελφών

“ Από την ημέρα που γνώρισα την προσωπικότητα του Μαρκελίνου Champagnat, προσπαθώ διαρκώς να αριμάζω στην πίστη, εμβαθύνοντας στη γνώση του εαυτού μου και νιώθοντας μέλος της Κοινότητας των Μαριανών. Παλαιότερα, ήμουν περισσότερο ανεξάρτητος. Το καλύτερο πράγμα που μου συνέβη, από τότε που συνάντησα τους Μαριανούς, είναι το γεγονός ότι κατάφερα να καταλάβω πως αυτό που ο Θεός θέλει από μένα είναι το ίδιο με αυτό που θέλει από τους Frères. Ο Θεός μού χάρισε το περιβάλλον όπου ανήκω.

(Αυστραλία) ”

131. Το γεγονός ότι μοιραζόμαστε το χάρισμα με το Τάγμα των Μαριανών Αδελφών απαιτεί, κυρίως, το χτίσιμο μιας σχέσης ευέλικτης, που να επιτρέπει την αποτελεσματική επικοινωνία ανάμεσα στους Frères και στους Λαϊκούς. Το Μαριανό χάρισμα γεννήθηκε πρωταρχικά με τη δημιουργία του Τάγματος των Μαριανών Αδελφών μέσα σε αυτό ανακαλύψαμε την κλήση μας και μαζί του επιθυμούμε να μοιραστούμε την πορεία μας.

132. Η σχέση αυτή πρέπει να εμβαθύνεται μέσα στην πραγματικότητα κάθε τόπου, ξεπερνώντας τις δυσκολίες που παρουσιάζονται. Αναζητούμε χρόνους συνάντησης ώστε να γνωριστούμε καλύτερα και να ενισχύσουμε την προσωπική μας κλήση. Οι ομάδες των Λαϊκών όπως και οι κοινότητες των Αδελφών πρέπει να ανοίξουν αμοιβαία τις πόρτες τους. Έτσι θα δείξουν ότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια και ότι είναι ενωμένοι σε μια καρδιά.

133. Σε έναν κόσμο όλο και περισσότερο παγκοσμιοποιημένο, οι τοπικές και οι διεθνείς συναντίσεις και εμπειρίες αποκαλύπτουν ότι το Μαριανό χάρισμα υπερβαίνει τα σύνορα και διευκολύνει το διάλογο μεταξύ πολιτισμών και παραδόσεων. Αυτές οι συναντίσεις αποτελούν ευκαιρία για να γνωρίσουμε διαφορετικές μορφές της ενσάρκωσης του Μαριανού χαρίσματος σήμερα και μας προσφέρουν την έμπνευση για να το ανανεώσουμε.

134. Αν και η ποιότητα της σχέσης μας βασίζεται κυρίως στην αυθόρυπτη δια- προσωπική επικοινωνία, υπάρχει επίσης, στο δεσμό μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών, μια διάσταση θεσμική. Χάρη στον πλούτο των διαδικασιών που θιώσαμε κατά τις τελευταίες δεκαετίες, ήρθε πλέον ο καιρός να αναπτύξουμε νέες δομές, που θα επιτρέψουν να εμβαθύνουμε περισσότερο σε αυτή τη θεσμική σχέση.

Δεσμοί με Μαριανά Κινήματα

“ Μαζί με άλλους Λαϊκούς αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε μια διαδικασία σύνδεσης όλων των Μαριανών δραστηριοτήτων που υπάρχουν αυτή τη σπιγμή στην Καταλονία σε επίπεδο Λαϊκών. Αποκαλέσαμε το σχέδιο: “Μαριανό Κίνημα Λαϊκών” και αφιερώνουμε σε αυτό μεγάλο μέρος των δυνάμεών μας, με την καθοδήγηση των Αδελφών. Πιστεύουμε ότι οι Λαϊκοί μπορούν να εκφραστούν με ποικίλους τρόπους και ότι το Μαριανό χάρισμα είναι ζωντανό σε πολλές καρδιές, που πάλλονται σε αρμονία μαζί του. ”
(Ισπανία)

135. Το Τάγμα των Αδελφών, στη διάρκεια της ιστορίας του, διατήρησε μια πλούσια παράδοση στενών σχέσεων με Λαϊκούς, άνδρες και γυναίκες, που ένιωθαν να ελκύονται από το Μαριανό χάρισμα. Ήτσι γεννήθηκαν οι **Ενώσεις Μαριανών Αποφοίτων**, οι οποίες, λόγω της ταυτόπτας τους, ξεκίνησαν μια μελέτη πάνω στη συμμετοχή των Λαϊκών στη Μαριανή Πνευματικότητα και στην Αποστολή. Η μελέτη αυτή οδήγησε μερικούς στην ανακάλυψη της κλίσης τους ως Μαριανών Λαϊκών.

136. Οι **Προσκείμενοι στο Τάγμα** είναι άνθρωποι (λαϊκοί, ιερείς ή μοναχοί) με τους οποίους το Τάγμα μοιράζεται τα πνευματικά αγαθά της μοναχικής οικογένειας των Αδελφών⁵⁷, γιατί έχουν επιδείξει εξαιρετική αγάπη και υποστήριξη στο Μαριανό έργο. Έχουν έτσι μια επίσημη αναγνώριση εκ μέρους του Τάγματος.

⁵⁷ Βλ. Καταστατικό, 8.

137. Το **Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας** συνδέεται με τις Μαριανές Επαρχίες μέσω της ρωτής έγκρισης και αναγνώρισης της κάθε Αδελφότητας από τον αρμόδιο Αδελφό Επαρχο. Σε κάθε χώρα έχουν συσταθεί διαφορετικές δομές, που εξασφαλίζουν το δεσμό των Αδελφοτήτων με την Επαρχία, αλλά που διατηρούν ταυτόχρονα την αυτονομία τους.

138. Οι **Κοινότητες συμβίωσης Αδελφών και Λαϊκών** προϋποθέτουν μια άλλη μορφή σχέσης με το Τάγμα. Οι Λαϊκοί στις κοινότητες αυτές μοιράζονται τη ζωή, την πνευματικότητα και την αποστολή με τους Αδελφούς και υπολογίζονται ρητά ως αναγνωρισμένα μέλη των κοινοτήτων στην οργάνωση της αντίστοιχης Επαρχίας.

139. Οι άλλες **Ομάδες Μαριανών Λαϊκών**, η καθημιά με τη δική της ιστορία και πορεία, έχουν διάφορες μορφές σχέσης με το Τάγμα. Το ουσιώδες στην κλίση ενός Μαριανού Λαϊκού είναι ο δεσμός του με το χάρισμα. Από αυτό το δεσμό

γεννιέται η κοινωνία με τους Αδελφούς, κοινωνία που δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη την επιθυμία να ανήκει κάποιος σε μια κοινότητα ή σε ένα κίνημα του Τάγματος.

Η αναγνώριση της κλήσης

“ Με προσκάλεσαν σε πνευματικές ασκήσεις, των οποίων το κεντρικό θέμα ήταν ο ρόλος του Αδελφού και του Λαϊκού στην ανασυγκρότηση του Τάγματος.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Ευχαριστίας έλαβε χώρα η ανανέωση των όρκων των Αδελφών και της δέσμευσης των Λαϊκών. Σε εκείνη την τελετή συνειδηπούνσα την επιλογή της ζωής μου να ακολουθώ τον Ιησού στην υπηρεσία των άλλων, μέσα στην καθημερινότητά μου, όπως ο Άγιος Μαρκελλίνος.

(Κολοφία) **”**

⁵⁸ Βλ. Αδ. Charles Howard, Γενικός Ηγόμενος, “*To Κίνημα Champagnat της Μαριανής Οικογένειας: μία χάρη για τον καθένα από μας (Σχέδιο Ζωής)*” (Εγκύλιοι του Γενικού Ηγουμένου των

Μαριανών Αδελφών,
τόμος XXIX,
15 Οκτωβρίου 1991,
σελ. 413 και 148,
§ 6 και 22).

140. Κάθε χριστιανική κλήση γεννιέται μέσα στην Εκκλησία και για την Εκκλησία και υπορρετεί το καλό όλου του κόσμου. Για το λόγο αυτό, οι Μαριανοί Λαϊκοί επιθυμούν να αναγνωρίζεται η ιδιαίτερη κλήση τους από την Εκκλησιαστική κοινότητα, όπως και η κλήση κάθε λαϊκού που έλκεται από άλλο ιδρυτικό χάρισμα.

141. Σύμφωνα με το “Σχέδιο Ζωής” του Κινήματος Champagnat⁵⁸, οι Αδελφό-τητες, μετά από τα κατάλληλα διαβήματα προσωπικής και ομαδικής διά-κρισης, βλέπουν τη Μαριανή τους κλήση να επιβεβαιώνεται μέσω της επίσημης αναγνώρισής τους από τον Αδελφό Έπαρχο.

142. Παρόμοια, και άλλα άτομα και ομάδες αισθάνονται την ανάγκη να ζητήσουν την αναγνώριση της κλίσης τους από την αντίστοιχη Μαριανή Επαρχία, το Τάγμα ή την τοπική Εκκλησία. Υπάρχουν όμως και άνθρωποι που, έχοντας συνειδητοποιήσει ότι βιώνουν τη Μαριανή κλίση, δεν θεωρούν απαραίτητη μια τέτοια αναγνώριση.

143. Ζούμε σε μια εποχή ενδιαφέρουσας και πολυσύνθετης δημιουργικότητας.

Ορισμένες Επαρχίες πειραματίζονται με νέους τρόπους αποδοχής της κλίσης των Μαριανών Λαϊκών. Αδελφοί και Λαϊκοί, πρέπει να διακρίνουμε τους καλύτερους τρόπους για να επιτρέψουμε την ενίσχυση της ζωτικότητας που αναβλύζει από αυτή την εξάπλωση. Η θεσμοθέτηση των πρωτοβουλιών που γεννιούνται στις διάφορες Επαρχίες θα συμβάλει στη σταθεροποίηση αυτής της αναγνώρισης.

Προς ένα νέο Μαριανό μοντέλο μέσα στην Εκκλησία

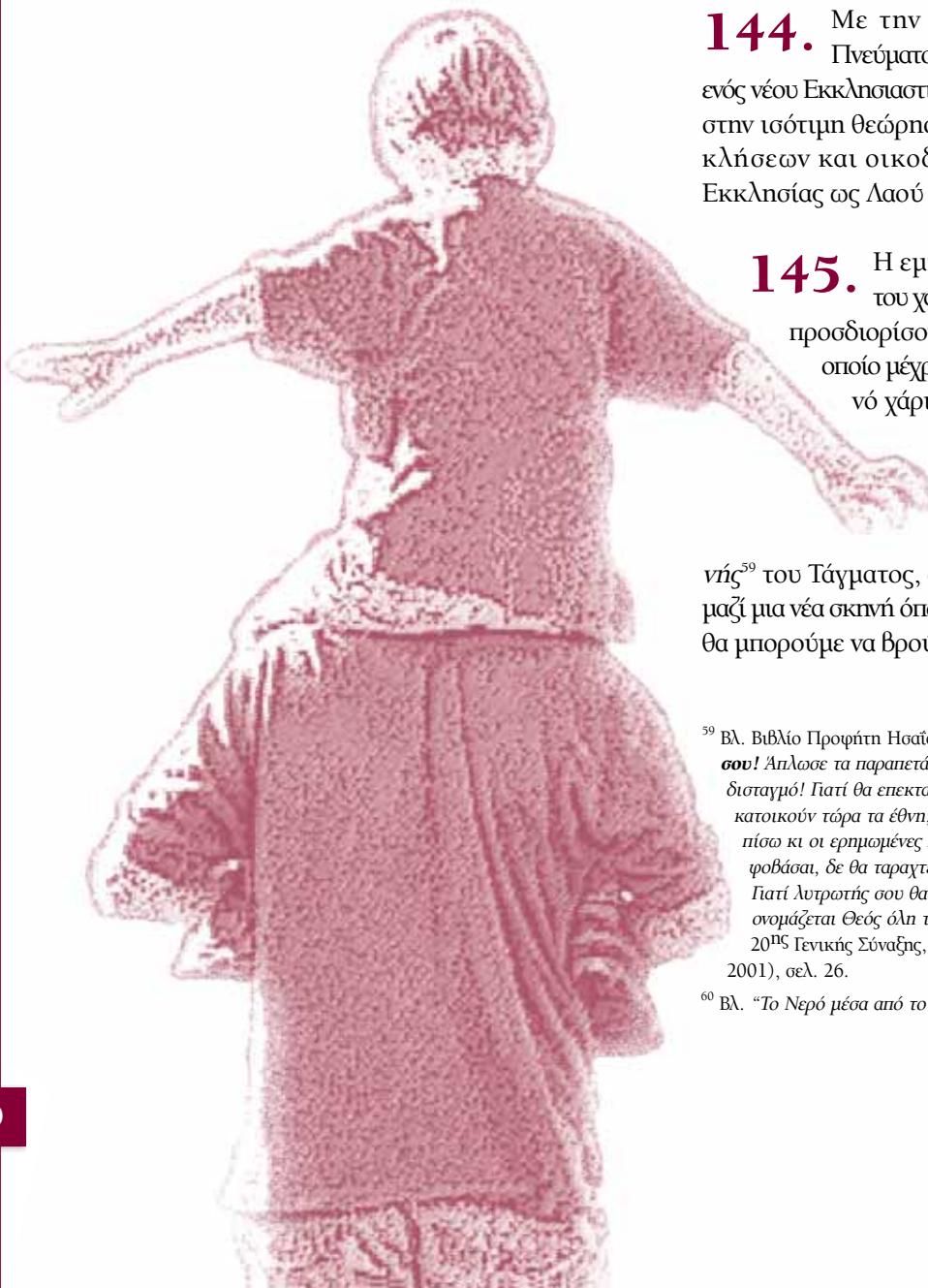
“ Ο σύζυγός μου κι εγώ θέλουμε να μελετήσουμε νέους τρόπους ένταξης των Λαϊκών στις δραστηριότητες του Τάγματος.

Οραματίζόμαστε μια Μαριανή κοινότητα, π οποία θα συγκεντρώνει Αδελφούς, ανύπανδρους Λαϊκούς, ζευγάρια και οικογένειες, ιερείς... που επιθυμούν να αφιερωθούν στη Βίωση του Μαριανού χαρίσματος. Αναρωτιόμαστε πώς άνθρωποι σαν κι εμάς μπορούν να νιώσουν ότι ανήκουν και ότι είναι πραγματικά ενωμένοι με τη μεγάλη Μαριανή οικογένεια, δηλαδή με το Τάγμα, χωρίς να έχουν την υποστήριξή του, την αναγνώριση από αυτό και συγκεκριμένους δεσμούς μαζί του.

(Καναδάς) ”

5

ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΕΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΜΑΡΙΑΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ

144. Με την καθοδήγηση του Αγίου

Πνεύματος συμβάλλουμε στη γέννηση
ενός νέου Εκκλησιαστικού μοντέλου, που θα σύζεται
στην ισότιμη θεώρηση όλων των χριστιανικών
κλίσεων και οικοδομείται κατ' εικόνα της

Εκκλησίας ως Λαού του Θεού «ἐν κοινωνίᾳ».

145. Η εμπειρία της κοινής βίωσης

του χαρίσματος μας ωθεί να επανα-
προσδιορίζουμε το θερμικό μοντέλο, το
οποίο μέχρι τώρα ενσάρκωντε το Μαρια-
νό χάρισμα μέσα στην Εκκλησία.

Η πραγματικότητα φαίνεται
να μας υποδεικνύει ότι
πρέπει, όχι μόνο να διευ-
ρύνουμε το χώρο της σκη-
νής⁵⁹ του Τάγματος, αλλά επίσης να ιφιάξουμε
μαζί μια νέα σκηνή όπου όλοι, Αδελφοί και Λαϊκοί,
θα μπορούμε να θρούμε τη θέση μας⁶⁰.

⁵⁹ Βλ. Βιβλίο Προφήτη Ησαΐα 54: 2-5: «Πλάτυνε τη σκηνή σου! Άπλωσε τα παραπετάσματα της κατοικίας σου χωρίς δισταγμό! Γιατί θα επεκταθείς δεξιά κι αριστερά. Τη γη που κατοικούν τόρα τα έθνη, οι απόγονοί σου θα την πάρουν πίσω κι οι ερημωμένες πόλεις θα κατοικηθούν. Μη φοβάσαι, δε θα ταραχτείς μην ντρέπεσαι, δε θα ταπεινωθείς. Γιατί λυτρωτής σου θα γίνει ο Άγιος Θεός του Ιεραπίλ, που συνομάζεται Θεός όλη της γης.» Επίσης βλ. Μίνυμα της 20^{ης} Γενικής Σύναξης, “Ἄς επιλέξουμε τη ζωή” (Ρόμη 2001), σελ. 26.

⁶⁰ Βλ. “Το Νερό μέσα από το Βράχο”, § 114.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

6 ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

The background of the image is a photograph of a crucifixion scene. A dark silhouette of a person on a cross is set against a sky transitioning from blue at the top to green and yellow at the bottom. In the foreground, the lower half of a man's face and his hands are visible. He has a shaved head and is wearing a light-colored, possibly white, robe. His hands are clasped together in front of him.

ΤΗΣ ΚΛΗΣΗΣ

6

ΠΟΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΚΛΗΣΗΣ

- Η κλήση, μια πορεία πίστης**
- Στάδια της πορείας**
 - **Αφουγκραζόμαστε
το κάλεσμα του Θεού...**
 - **Διακρίνουμε σε αυτό το κάλεσμα
την επιλογή του Μαριανού
τρόπου ζωής...**
 - **Και ζούμε μαζί
σε συνεχή ανάπτυξη**
- Θεμελιώδη χαρακτηριστικά
της πορείας**
- Καθώς βαδίζουμε, χαράζουμε την
πορεία μας: διαρκής επιμόρφωση**

“ Επιθυμία μου για το μέλλον είναι να συνεχίσει να μεγαλώνει η Μαριανή οικογένεια, εκείνοι που μας βλέπουν να μπορούν να λένε: «Δείτε πώς αγαπούνται μεταξύ τους» και, χάρη στην αδελφοσύνη που υπάρχει ανάμεσά μας, οι κλήσεις των Αδελφών και των Λαϊκών να αυξάνονται, για την εξάπλωση της Βασιλείας του Θεού, πραγματοποιώντας το όραμα του Αγίου Μαρκελλίνου.

(Μεξικό) ”

Η κλήση, μια πορεία πίστης

146. Η κλήση είναι η θετική απάντησή μας στο γεμάτο αγάπη κάλεσμα του Θεού. Περιλαμβάνει όχι μόνο τις αρχικές αποφάσεις για την πραγματοποίηση ενός σχεδίου χριστιανικής ζωής, αλλά επίσης την υπόσχεση αφοσίωσης στον Κύριο, μια υπόσχεση που συνεχώς ανανεώνεται, μέσα στις διαρκώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της ζωής μας.

147. Αγαπάμε την κλήση μας ως Λαϊκών, όπως αγαπάμε και την κλήση των Μοναχών, και δεσμευόμαστε για τη διάδοση και των δύο. Με πάθος για το χάρισμα, μοιραζόμαστε την ευθύνη της εμψύχωσης μιας ποιμαντικής του συνόλου των Μαριανών κλήσεων, που θα πολλαπλασιάσει τα μέλη της οικογένειάς μας.

148. Η Παναγία είναι το πρότυπό μας στην πορεία της κλήσης μας. Μας μαθαίνει να θεμελιώνουμε τη ζωή μας στο Χριστό, να τον ακολουθούμε μέχρι το Σταυρό⁶¹ και να γευόμαστε τη χαρά της Ανάστασης⁶².

⁶¹ Βλ. Κατά Ιωάννην 19: 25-27: «Είστικεισαν δε παρά τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μίτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ...».

⁶² Βλ. Πράξεις Αποστόλων 1: 14: «Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτερούντες δύοθυμαδόν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σύν γυναιξὶ καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ.»

Στάδια της πορείας

“ Με μεγάλη συγκίνηση μπορώ να πω ότι η εμπειρία μου ως Μαριανού Λαϊκού είναι ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή. ”
(Χιλιά)

Αιφουγκραζόμαστε το κάλεσμα του Θεού...

“ Όταν ήμουν μαθητής, με εντυπωσίαζε πάντοτε ευχάριστα ο τρόπος με τον οποίο ο Διευθυντής, που ήταν Frère, συμπεριφερόταν στον κόσμο. Είμαι σίγουρος ότι αυτό με επηρέασε στην επιλογή του επαγγέλματός μου. Το γεγονός ότι πίστεψε σε μένα και μου έδειξε ανεπιφύλακτη εμπιστοσύνη ήταν πολύ σημαντικό για τη μετέπειτα πορεία μου. Χωρίς τη δική του υποστήριξη δεν θα είχα γίνει Μαριανός Λαϊκός. ”
(Γερμανία)

149. Πολλοί λαϊκοί δεν έχουν ακόμα συνειδητοποιήσει την προσωπική χριστιανική τους κλίση. Σε ορισμένες κοινωνίες, υπό το βάρος κάποιων παραδόσεων, οι λαϊκοί έχουν γίνει παθητικά μέλη της Εκκλησίας. Δεν νιώθουν το κάλεσμα του Θεού να υπηρετήσουν την Εκκλησία και, κατ' επέκταση, την ανθρωπότητα, γιατί κανείς δεν τους βούθησε ποτέ να το αιφουγκραστούν.

150. Είναι απαραίτητο να παροτρύνουμε τους λαϊκούς να τολμήσουν το ταξίδι της κλίσης τους, ξεκινώντας με τη διάκριση ανάμεσα στα διάφορα χαρίσματα και στις ποικίλες διακονίες της Εκκλησίας. Για το σκοπό αυτό, πρέπει να δημιουργή-

σουμε χώρους επανευαγγελισμού, όπου θα μπορεί να αναπτυχθεί η προσωπική σχέση με το Θεό. Αυτό συνεπάγεται την εφαρμογήν ενός σχεδίου ανθρωποκεντρικής επιμόρφωσης, Χριστιανικής και Μαριανής, για όλους τους λαϊκούς, άνδρες και γυναίκες, που ενδιαφέρονται.

151. Αυτούς τους χώρους επανευαγγελισμού, τους προτείνουμε σε ανθρώπους που επιδεικνύουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη Μαριανή ζωή στις διάφορες μορφές της. Καλούμε αυτά τα άτομα να ξεκινήσουν μια διαδικασία διάκρισης.

152. Η πομαντική των νέων, που περιλαμβάνει συγκεκριμένα στάδια και ποικίλες δραστηριότητες, είναι μια οργανωμένη δράση ιδιαίτερα σημαντική για τη συνειδητοποίηση της κλίσης. Αδελφοί και Λαϊκοί, συμμετέχουμε σε αυτή, προσφέροντας τη μαρτυρία της δικής μας Χριστιανικής και Μαριανής κλίσης. Ζώντας ανάμεσα στους νέους, μοιραζόμαστε τις ανησυχίες και τις ανάγκες τους· τους ενθαρρύνουμε να συναντήσουν το Θεό και να ανταποκριθούν στο κάλεσμά Του με προθυμία και γενναιοδωρία.

**Διακρίνουμε σε αυτό το κάλεσμα
την επιλογή του Μαριανού τρόπου ζωής...**

“ Συχνά αμφέβαλλα για την κλίση μου, καθώς αναρωτιόμουν αν εμπνεόταν πραγματικά από τη Μαριανή Πνευματικότητα. Άλλα ο Θεός δεν παύει να γράφει την ιστορία Του, ακόμα και στις αντιξοότητες. Μου πάρε πολύ χρόνο μέχρι να καταλάβω πόσο απλή είναι η Μαριανή κλίση και συγχρόνως πόσο δεσμευτική. Σιγά-σιγά, άρχισα να αντιλαμβάνομαι ότι αυτό το κάλεσμα στη ζωή μου ήταν σαν να είχε υπάρξει ειδικά για μένα.

(Βραζιλία) ”

153. Όπως κάθε κλήση, η Μαριανή ζωή γεννιέται μέσα από μια προοδευτική ανακάλυψη. Μας συνεπαίρνουν πρώτα ο τρόπος με τον οποίο ζούσε ο Άγιος Μαρκελλίνος ως χριστιανός και η πορεία της κοινότητας εκείνων που ακολουθούν το χάρισμά του και αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός μάς καλεί να ενταχθούμε σε αυτή την οικογένεια.

154. Για να φτάσουμε όμως εκεί, είναι απαραίτητη η διάκριση. Προϋποθέτει τρία στάδια: να συνειδητοποιήσουμε την προσωπική μας ιστορία, ερμηνεύοντάς την υπό το φως του Θεού, να ξεχωρίσουμε τα δευτερεύοντα από τα ουσιώδη στην ζωή και να επιλέξουμε με αποφασιστικότητα.

155. Κατά τη διάρκεια αυτής της διάκρισης, είναι απαραίτητο να αντιταραθάλουμε την ζωή μας με τη ζωή των συντρόφων μας στο ταξίδι της κλήσης. Γι' αυτό δεχόμαστε και προσφέρουμε πνευματική καθοδήγηση, βοηθώντας ο ένας τον άλλο να πάρουμε τις αποφάσεις μας, υπό το φως της πίστης. Έτσι, όπως όταν στεκόμαστε μπροστά από ένα καθρέφτη, μπορούμε να ανακαλύψουμε το πραγματικό μας πρόσωπο, την κλήση μας.

Και ζούμε μαζί σε συνεχή ανάπτυξη

“ Αναγκάστηκα να αναγνωρίσω ότι η επιθυμία μου να αλλάξω τους άλλους και η τάση μου να είμαι απαίτητικός απέναντί τους δεν ήταν ο σωστός δρόμος. Χρειάζεται απλά να καθοδηγώ και να κατανοώ την πορεία ανάπτυξης του καθενός, που αναμφίβολα μοιάζει με τη δική μου πορεία. Ο καθένας έχει το δικό του ρυθμό. ”
 (Περού)

156. Αδελφοί και Λαϊκοί είμαστε συνυπεύθυνοι για τη ζωτικότητα του χαρίσματος. Γι' αυτό οι συναντίσεις κοινής επιμόρφωσης είναι απαραίτητες. Προγραμματίζουμε, πραγματοποιούμε και αξιολογούμε διαδικασίες επιμόρφωσης που

μας εμπλουτίζουν αφοιθαία. Οι εμπειρίες που βιώνουμε σ' αυτό τον τομέα είναι ιδιαίτερα γόνιμες. Μας παροτρύνουν να παραμείνουμε δημιουργικοί, επινοώντας νέες και αποδοτικότερες πρωτοβουλίες.

157. Η κοινή επιμόρφωση συμπληρώνεται με την εξειδικευμένη επιμόρφωση στην αντίστοιχη κλίση του καθενός. Η ανάπτυξη της κλίσης των Λαϊκών περιλαμβάνει περιόδους εμβάθυνσης σε ό,τι χαρακτηρίζει τη ζωή μας, μέσα από τη Μαριανή προοπτική: αρραβώνας και γάμος, φροντίδα των παιδιών, των πλικιωμένων και των ασθενών της οικογένειας, εργασία, πολιτική επιλογή και στράτευση, κρίσεις και προβλήματα της ζωής, σύνταξη και τρίτη πλικιά.

158. Στη διάρκεια της ειδικής αυτής επιμόρφωσης, η συνεισφορά άλλων Λαϊκών, που βιώνουν διαφορετικές καταστάσεις, μπορεί να αποκαλύψει απρόσμενες πλευρές της ζωής⁶³, απέναντι στις οποίες δεν ήμασταν ίσως αρκετά ευαίσθητοι.

Θεμελιώδη χαρακτηριστικά της πορείας

159. Οι διαδικασίες επιμόρφωσης πρέπει να βιώνονται κοινοτικά. Οι άλλοι μάς βοηθούν να ωριμάσουμε. Χωρίς τον πλούτο που μας προσφέρουν και την αδελφική επισήμανση των σφαλμάτων μας, παραμένουμε κλεισμένοι στον εαυτό μας και η κλίση μας αποδυναμώνεται.

160. Στόχος της επιμόρφωσης είναι να δώσουμε νέα πνοή στην προσωπική μας ιστορία. Πιστεύουμε ότι η εμπειρία είναι δρόμος ανάπτυξης: μια εμπειρία που μελετάμε, ερμηνεύουμε και μοιραζόμαστε με την κοινότητα.

161. Αυτές οι διαδικασίες επιμόρφωσης είναι ολοκληρωμένες και ολοκληρώνουν, καθώς αγκαλιάζουν κάθε διάσταση της ζωής, ανθρώπινη, χριστιανική και Μαριανή, και ευνοούν την ενότητα της ζωής μας ἐν Χριστῷ.

⁶³ Βλ. *Vita Consecrata* (Μετασυνοδική Αποστολική Παραίνεση του Πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ πάνω στην Αφιερωμένη Ζωή και την Αποστολή της μέσα στην Εκκλησία και στον κόσμο – Ρόμη, 25 Μαρτίου 1996), π. 54.

⁶⁴ Βλ. Αδ. Benito Arbués,
Γενικός Ηγούμενος,
“Προχωρώντας ειρηνικά,
αλλά χωρίς καθυστέρηση” –
Εγκύλοι, τόμος XXX, η^ρ 1
(8 Νοεμβρίου 1997), σελ. 36.
Ο Αδ. Benito δημιεύεται έναν
διμορφό αφερικάνικο μύθο:
«Πρόκεπται για μια ινδιάνικη
ψυλή που κατασκινώνει από
τα πανάρχαια χρόνια στους
πρόποδες ενός ψηλού
βουνού. Ο αρχηγός της, Βαριά
άφροστος, καλεί τους τρεις
γιους του και τους λέει:
“Θέλω να σκαρφαλώσετε στο
ιερό όρος. Αυτός που θα μου
φέρει το ωραίωτερο δάρο θα
με διαδεχτεί ως αρχηγός”. Ο
ένας από τους τρεις γιους του
έφερε ένα όμορφο και σπάνιο
λουλούδι. Ο άλλος του
πρόσωφερε μια υπέροχη,
πολύχρωμη πέτρα. Ο τρίτος
γιος λέει στον πατέρα του:
“Δεν σου έφερα τίποτα. Από
την κορυφή του βουνού
μπόρεσα να δω, στην άλλη
πλευρά του, θαυμάστες
κοιλαδές και μια λίμνη με
κρυστάλλινα νερά. Η θέα μού
προκάλεσε τόσο δέος, που δεν
μπόρεσα να σου φέρω τίποτα
αλλά ορφανιστόκα αυτό το
νέο τόπο για τη ψυλή μας.”

Και ο γέρος αρχηγός
απάντησε: “Εσύ θα είσαι ο
δάρο το όφαμα ενός
καλύτερου μέλλοντος για τη
ψυλή μας.”»

162. Η επιμόρφωση περιλαμβάνει επίσης τη συνειδητοποίηση των αιτίων
αποκλεισμού τόσων ανθρώπων από την κοινωνία μας, καθώς και τη στράτευ-
ση στον αγώνα για δικαιοσύνη και διαρκή ανάπτυξη.

Καθώς βαδίζουμε, χαράζουμε την πορεία μας: διαρκής επιμόρφωση

“ Ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη και τη διάκρισή
μου είναι η αγάπη μου για την Καλή μας Μπέρα·
ο βίος του Αγίου Μαρκελλίνου, που μου χρησιμεύει
ως στήριγμα και ως πρότυπο στην καθημερινή μου ζωή·
η εμπειρία της κοινοτικής ζωής στο ποιμαντικό έργο του
σχολείου και στη Μαριανή Αδελφότητα όπου ανήκω·
η εμπειρία της ζωής μέσα στην Εκκλησία και της
γνωριμίας μου με όλα τα άλλα κινήματα· η εμπειρία της
αγάπης που μοιράζομαι με τη γυναίκα μου και με τα παιδιά
μου· η καθημερινή επαφή μου με τους νέους, που τρέφει
το πνεύμα μου και με φέρνει πιο κοντά στο Θεό.

(Ισπανία) ”

163. Η ζωή του Μαριανού Λαϊκού γεννά τη δική της σοφία. Όταν μοιραζόμαστε
την πίστη στην κοινότητα και εμβαθύνουμε σε αυτήν, η χριστιανική και
Μαριανή κλήση μας ενισχύεται. Με αυτήν την έννοια, οι κοινότητες των Λαϊκών πρέπει
να γίνουν κοινότητες που επιμορφώνουν.

164. Η διαρκής Μαριανή επιμόρφωση συμπληρώνεται με επιμορφωτικά προ-
γράμματα σε επίπεδο επαρχιακό και διεθνές. Αυτά τα προγράμματα μας

θονθούν να απλώσουμε τη ματιά μας πέρα από τα όρια της ομάδας μας και να ανακαλύψουμε νέους ορίζοντες στην πίστη μας⁶⁴.

165. Αυτά τα προγράμματα επιμόρφωσης πρέπει να οργανώνονται και να εμψυχώνονται από ανθρώπους που γνωρίζουν πώς να κεντρίζουν το ενδιαφέρον και να καθοδηγούν πνευματικά τους συμμετέχοντες. Μας θονθούν να θέτουμε ερωτήματα στον εαυτό μας και μας παροτρύνουν να βρίσκουμε τις δικές μας απαντήσεις.

166. Η δημιουργία ενός δικτύου ατόμων και κοινοτήτων είναι θεμελιώδης για την ανάπτυξη της κλίσης των Λαϊκών και για την επιμόρφωση μέσα από την ανακάλυψη διαφορετικών αντιλήψεων και πολιτισμών⁶⁵.

167. Η συμμετοχή στη ζωή της τοπικής και της παγκόσμιας Εκκλησίας είναι απαραίτητη για να ωριμάσουμε στην πίστη. Μας θονθά να συγκρίνουμε τη δική μας ζωή με εκείνη της ευρύτερης Εκκλησιαστικής κοινότητας και να διατηρήσουμε τη θεβαίότητα ότι είμαστε πιστοί μαθητές του Ιησού.

168. Η συνάντηση με ανθρώπους που ανίκουν σε άλλα χριστιανικά δόγματα, σε άλλες θρησκείες ή που δεν πιστεύουν, μας αποκαλύπτει νέες κλίσεις του Αγίου Πνεύματος. Μας μαθαίνει να είμαστε βαθύτερα άνθρωποι και χριστιανοί⁶⁶. Επιθυμούμε να γνωρίσουμε καλύτερα αυτούς τους ανθρώπους, συμμετέχοντας μαζί τους σε συναντήσεις διαδογματικές και διαθρησκευτικές.

169. Ως Μαριανοί Λαϊκοί, αναλαμβάνουμε, μαζί με τους Αδελφούς, νέες και τολμηρές πρωτοβουλίες επιμόρφωσης. Έχουμε μπροστά μας την πρόκληση να θονθήσουμε να προβάλει η αυγή⁶⁷ μιας νέας Μαριανής ζωής και να ενισχύσουμε αυτήν που ήδη υπάρχει, καθιστώντας την περισσότερο δημιουργική, πιστή στο χάρισμα και δυναμική. Το μέλλον εξαρτάται από την απάντησή μας.

⁶⁴ Βλ. Διεθνής Συνέλευση για τη Μαριανή Αποστολή (Mendes, Βραζιλία – Σεπτέμβριος 2007): Τελικό κείμενο – 2° στοιχείο (Κλήση 4 και Αποστολή 4) και 4° στοιχείο (4).

⁶⁵ Βλ. *Redemptoris Missio* (Εγκύλιος του Πάπα Ιωάννη-Παύλου ΙΙ πάνω στη λυτρωτική αποστολή της Εκκλησίας – Ρόμη, 7 Δεκεμβρίου 1990), π. 28 και 29.

⁶⁶ Βλ. Αδ. Basilio Rueda, “Εναρκτήρια ομιλία της 1^{ης} Γενικής Συνδιάσκεψης (Προφορικοί Στοχασμοί ενός Αδελφού Γενικού Ηγούμενου προς τους Επάρχους Αδελφούς του)”— Εγκύλιοι, τόμος XXV, 1^ο Ιουλίου 1971, σελ. 399 (παραθέτει o Yves Congar).

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

66 Σήμερα,
νιώθουμε ότι ανήκουμε
σε μια οικογένεια.

Αισθανόμαστε ευτυχισμένοι,
ευλογημένοι και ευγνώμονες,
γιατί μαζί, Αδελφοί και Λαϊκοί,
μπορούμε να μοιραστούμε
την ίδια Πνευματικότητα
και την ίδια Αποστολή.

Μια νέα εμπειρία Εκκλησίας
γεννιέται σήμερα.

(Βολιβία) 99

Αγαπητοί αδελφοί και αγαπητές αδελφές,

Είμαστε ευτυχείς που σας απευθύνουμε αυτή την επιστολή. Αποτελούμε μια ομάδα ανθρώπων που, αν και πολύ διαφορετικοί μεταξύ μας, αισθανόμαστε όλοι το βαθύ και ισχυρό κάλεσμα να είμαστε Μαριανοί Λαϊκοί και θέλουμε να μοιραστούμε μαζί σας τη χαρά μας, γιατί γνωρίζουμε και νιώθουμε μέσα μας σαν δυνατό βίωμα ότι:

Ο Θεός μάς χάρισε το δώρο της Μαριανής κλήσης

Έχουμε νιώσει την άπειρη αγάπη του Θεού στη ζωή μας και η αγάπη αυτή μας συνεπήρε. Γι' αυτό επιθυμούμε να είμαστε, πάνω απ' όλα, μαθητές του Χριστού, πιστοί υπηρέτες της Βασιλείας Του.

Ακολουθώντας το Χριστό και χάρη στο παράδειγμα πολλών Αδελφών,

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ανακαλύψαμε ότι ο Θεός μάς κάλεσε να βιώσουμε το Μαριανό χάρισμα ως μία προσωπική κλήση. Όπως η Παναγία, απαντήσαμε “Ναι” στο κάλεσμα αυτό.

Αυτή η κλήση μάς συνδέει άφροπτα με τους Αδελφούς και μας επιτρέπει να μοιραζόμαστε μαζί τους την αποστολή, την πνευματικότητα, την επιμόρφωση, τη ζωή. Είμαστε απολύτως θέβαιοι ότι οι αντίστοιχες κλήσεις μας, χωρίς να συγχέονται, φωτίζονται αμοιβαία και ότι είμαστε, οι μεν για τους δε, μια μόνιμη πηγή πλούτου.

Συνειδητοποιούμε την κλήση να ακολουθήσουμε το Χριστό με τον τρόπο του Champagnat. Ο Άγιος Μαρκελλίνος είναι η έμπνευσή μας. Μας οδηγεί στον Ιησού μέσω της Πλαναγίας, που είναι η *Καλή μας Μπέρα* και η *Χορηγός των πάντων*. Μαζί με την Εκκλησία, πιστεύουμε ότι η κλήση μας αυτή είναι δωρεά του Θεού για την ανθρωπότητα και ότι μας ωθεί να διαιωνίσουμε το χάρισμα του Μαρκελλίνου στην ιστορία.

Το Μαριανό χάρισμα διαποτίζει την ύπαρξή μας. Μας είναι αδύνατο να αντικρίσουμε τη ζωή μας διαφορετικά. Η ζωή μας απλώνεται και ενισχύεται με την αποστολή, καλλιεργείται με την πνευματικότητα και εμπλουτίζεται με την κοινωνία μεταξύ των Μαριανών. Αποστολή, πνευματικότητα και κοινοτική ζωή είναι τα τρία χρώματα, τα οποία, μαζί σε μοναδική αρμονία μεταξύ τους, μας χαρακτηρίζουν και μας κάνουν να λέμε ότι είμαστε Μαριανοί!

Οι ανάγκες των παιδιών και των νέων ψλέγουν την καρδιά μας

και οραματιζόμαστε μια Μαριανή Αποστολή που θα εξαπλωθεί
και θα αναμορφωθεί δυναμικά μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών

Αισθανόμαστε ότι το όραμα του Μαρκελλίνου είναι σήμερα περισσότερο ζωντανό από ποτέ. Εκατομμύρια παιδιά και νέοι θιώνουν την εγκατάλειψη, την εκμετάλλευση, την αδιαφορία. Η κραυγή τους είναι η κραυγή του Θεού που ψλέγει την καρδιά μας, μας αποσπά από την άνετη ζωή μας και μας αποστέλλει να τους υπηρετήσουμε.

Γι' αυτό πιστεύουμε ότι η Μαριανή παρουσία, εκείνη των Αδελφών όπως και εκείνη των Λαϊκών, πρέπει να απλωθεί σήμερα, χωρίς καθυστέρηση. Πρέπει να φτάσουμε μέχρι την τελευταία γωνιά του κόσμου, εκεί όπου μας χρειάζονται.

Ως Μαριανοί, είμαστε συνυπεύθυνοι να ανταποκριθούμε σε αυτή την κοινή αποστολή, αναλαμβάνοντας διαφορετικά καθήκοντα. Μαζί θέλουμε να αποφασίζουμε, να σχεδιάζουμε, να πραγματοποιούμε και να αξιολογούμε αυτό που ο Θεός μάς ζητάει:

- Να ευαγγελίζουμε τα παιδιά και τους νέους, εκεί όπου είναι και όπως είναι, μέσα

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

στην πλουραλιστική και σύνθετη κοινωνία όπου ζουν και όπου συχνά δεν διαφαίνεται καμιά ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, ενώ η ζωή τους παρασύρεται από τα θέλγητρα του καταναλωτισμού και από την επιφανειακή αντίληψη της καθημερινότητας.

- Να εργαζόμαστε ακατάπαυστα για έναν κόσμο πιο δίκαιο, απ' τον οποίο κανείς δεν θα είναι αποκλεισμένος και η δυστυχία θα εκλείψει· έναν κόσμο όπου θα μπορούμε όλοι να αναπτύξουμε τη βαθύτερη ύπαρξή μας, να ζήσουμε ως τέκνα του Θεού.
- Να αναπτύξουμε μεταξύ μας καθώς και μέσα στο πλαίσιο της κοινωνίας μας νέες σχέσεις αμοιβαιότητας ανάμεσα στους ανθρώπους, μαθαίνοντας να εκτιμούμε τον άλλο γι' αυτό που είναι και διαπαιδαγωγώντας τη νέα γενιά για έναν κόσμο, όπου όλοι θα είναι ταυτόχρονα ίσοι και διαφορετικοί.
- Να εμβαθύνουμε στον οικουμενικό και διαθρησκευτικό διάλογο. Πράγματι, ακούγοντας τους αδελφούς μας που ανήκουν σε άλλες Εκκλησίες ή θρησκεύματα, ακούμε το Άγιο Πνεύμα που, μέσω αυτών, μας περιμένει για να μας οδηγήσει μαζί προς το Θεό.
- Να διαδώσουμε μια νέα σχέση με τη φύση, περισσότερο βασισμένη στις αξίες του Ευαγγελίου, γεννημένη από την επιθυμία να την σεβαστούμε και να την

ψροντίσουμε, σχέση που θα επιτρέψει στους νέους μας να θαυμάσουν τη Δημιουργία του Θεού και να ζήσουν με τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλιστεί η συνέχιση της ύπαρξης του πλανήτη μας.

Για όλους αυτούς τους στόχους, δεσμευόμαστε ολόψυχα να προσφέρουμε τον καλύτερο εαυτό μας στην εκπλήρωση της αποστολής.

Θέλουμε να ζούμε «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» με τρόπο Μαριανό

Ος χριστιανοί, θέλουμε να ζούμε «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». Έχουμε διδαχθεί από τον Άγιο Μαρκελλίνο να συναντούμε τον Ιησού στη Φάτνη, στη Θεία Ευχαριστία και στο Σταυρό. Η Μαριανή Πνευματικότητα:

- μας ενθαρρύνει να βιώνουμε τη συνεχή παρουσία του Θεού στην καθημερινή μας ζωή·
- μας παροτρύνει να ζούμε με αιλότητα, με τη διαφάνεια εκείνη που προέρχεται από τη γνώση ότι ο Θεός μάς αγαπά ανεπιφύλακτα, γεγονός που από μόνο του αποτελεί προφητικό σημείο για τον κόσμο·

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

- μας γεμίζει με χαρά, δημιουργικότητα, ενθουσιασμό για τις νέες ευκαιρίες που μας παρουσιάζονται την κάθε ημέρα της ζωής μας.
- μας καθιστά υπηρέτες της ανθρωπότητας, ζηλωτές εργάτες της Βασιλείας του Θεού.

Το γεγονός ότι είμαστε μαθητές του Χριστού, με τον τρόπο του Αγίου Μαρκελλίνου, μας διδάσκει το οικογενειακό πνεύμα, το οποίο μας συγκεντρώνει για να συγκροτήσουμε κοινότητα και μας ενώνει με τους Αδελφούς, ως μέλη της μεγάλης Μαριανής οικογένειας.

Η Παναγία είναι το πρότυπό μας. Μας μαθάινει να ζούμε ως οικογένεια, να ευαγγελίζουμε με την παρουσία μας, να είμαστε αφιερωμένοι στην υπηρεσία των φτωχών, να είμαστε ανοιχτοί απέναντι σε όλους όσοι ζουν δίπλα μας. Θέλουμε να ζούμε ἐν Χριστῷ, μιμούμενοι τον τρόπο με τον οποίο έδειχνε την αγάπη της η Μητέρα Του. Η Παναγία, που μας συντροφεύει στην πορεία μας, μας οδηγεί στο Θεό.

Θέλουμε να πορευθούμε μαζί με τους Αδελφούς και να αναζωογονήσουμε το Μαριανό χάρισμα

Μαζί, καθώς μοιραζόμαστε τη ζωή, την αποστολή και την πνευματικότητά μας, γνωρίζουμε όλο και καλύτερα ο ένας τον άλλο. Ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του

Θεού, ανακαλύπτουμε και εκτιμάμε ό, τι μας ενώνει και ό, τι μας διαφοροποιεί. Διαπιστώνουμε με χαρά ότι η αδελφοσύνη που υπάρχει ανάμεσά μας αυξάνεται και εμπλουτίζεται, ότι μια “νέα σκηνή” στίνεται απ’ όλους μας.

Τώρα είναι ο καιρός να κάνουμε τα βήματα, που το Άγιο Πνεύμα μάς ζητά. Δεν πρέπει να διαφεύγουμε τις προσδοκίες του Θεού. Πιστεύουμε ότι το Άγιο Πνεύμα μάς καλεί:

- **Να παρουσιάσουμε, μαζί, το πρόσωπο του Θεού στον κόσμο.** Λαϊκοί και Αδελφοί, έχουμε τρόπους ζωής που αλληλουσμπληρώνονται. Οι Λαϊκοί, ενταγμένοι στην εγκόσμια πραγματικότητα, οδηγούμε τον κόσμο στο Θεό εξαγιάζοντάς τον. Οι Αδελφοί, μέσω των μοναχικών τους όρκων, είναι προφήτες της Βασιλείας. Μαζί, παρουσιάζουμε το πρόσωπο του Θεού στον κόσμο.
- **Να δημιουργήσουμε περισσότερους χώρους βαθιάς και αραιβαίας επικοινωνίας,** χώρους που θα μας επιτρέψουν να μοιραζόμαστε τη ζωή σε όλες τις πτυχές της: να χαιρόμαστε τη συνύπαρξη, να σχεδιάζουμε την αποστολή, να προσευχόμαστε ενωμένοι, να βιώνουμε μαζί την ιστορία και τη διαμόρφωσή μας ως Μαριανών... Όλα αυτά μας βοηθούν να εμβαθύνουμε στο αίσθημα αδελφοσύνης που υπάρχει ανάμεσά μας και να γίνουμε μια πραγματική οικογένεια.
- **Να μάθουμε να συγχωρούμε.** Οι σχέσεις των ανθρώπων δεν είναι πάντα εύκολες. Υπάρχουν άνθρωποι που είναι πληγωμένοι εσωτερικά, πονούν και

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

προκαλούν πόνο. Οι διενέξεις δεν πρέπει να μας φοβίζουν. Σημασία έχει να μάθουμε πώς να θεραπεύουμε τις πληγές, τις δικές μας και των άλλων, να καταλαβαίνουμε και να δεχόμαστε τα όρια του καθενός και να συμφιλιωνόμαστε συγκεντρωμένοι γύρω από το ίδιο τραπέζι.

- **Να αυξάνουμε και να αναζωογονούμε διαρκώς τη Μαριανή μας κλίση.** Είναι πλέον επείγουσα ανάγκη για μας να προτείνουμε σε άλλους να ακολουθήσουν τη Μαριανή κλίση, αυτή του Αδελφού ή του Λαϊκού, και να τους καθοδηγήσουμε πνευματικά, γιατί η καρδιά μας φλέγεται από την επιθυμία να εκπληρώσουμε την αποστολή που ο Θεός μάς εμπιστεύθηκε: να πορευθούμε προς τα παιδιά και τους νέους που μας προσμένουν.
- **Να εμπλακούμε σε διαδικασίες επιμόρφωσης στη Μαριανή κλίση του Αδελφού και του Λαϊκού.** Επιθυμούμε η μαρτυρία μας να προσελκύσει πολύ περισσότερους ανθρώπους και ο ενθουσιασμός μας να εξαπλωθεί. Η αγάπη μάς διακατέχει και θέλουμε κι άλλοι άνθρωποι να γνωρίσουν αυτή την αγάπη, που ολοκληρώνει τη ζωή μας.

Αγαπητέ αδελφέ, αγαπητή αδελφή, θέλουμε να σου πούμε ότι ο Θεός, σήμερα, ευλογεί αυτή την οικογένεια, προκαλώντας τη γέννηση μιας νέας μορφής Μαριανής ζωής: της ζωής του Μαριανού Λαϊκού. Τον ευχαριστούμε γι' αυτή τη δωρεά και Του

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΜΕΝΟΙ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

ζητούμε να μεταστρέψει την καρδιά μας ώστε να φανεί αντάξια του καλέσματός Του.

Με απόλυτη απλότητα, ζητούμε από τον Κύριο να μας βοηθήσει να είμαστε πιστοί μαθητές Του σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας. Μαζί με τους Αδελφούς, αισθανόμαστε απεσταλμένοι από Εκείνον για να κάνουμε ευρύτερα γνωστό και να βιώσουμε βαθύτερα το χάρισμα του Αγίου Μαρκελλίνου, για το καλό των παιδιών και των νέων, το καλό της Εκκλησίας και του κόσμου. Είμαστε καλεσμένοι να οραματιστούμε, να προσευχηθούμε και να πραγματοποίουμε μαζί το θέλημα του Θεού.

“ Ονειρεύομαι έργα Μαριανά, όπου ο άνθρωπος θα έχει πάντοτε την πρώτη θέση. Έργα, όπου η Αποστολή θα είναι τόσο καλά κατανεμημένη, ώστε θα μπορεί να σχεδιαστεί, να αποφασιστεί και να πραγματοποιηθεί από κοινού, με πνεύμα συνυπευθυνότητας. Ονειρεύομαι ότι γινόμαστε όλοι και περισσότερο θαρραλέοι και τολμηροί στην επιλογή μας να είμαστε δίπλα στους λιγότερο ευνοημένους. Ονειρεύομαι μια οικογένεια Λαϊκών και Αδελφών, όπου θα στηρίζουμε ο ένας τον άλλο και, όλοι μαζί, θα έχουμε την ευθύνη της αμοιβαίας προσφοράς. Μια οικογένεια όπου ο Χριστός θα είναι, πραγματικά, το κέντρο της ζωής μας.

(Ισπανία) ”

Αυτό είναι, πράγματι, ένα Χαρμόσυνο Μήνυμα!

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

“
Σε ευχαριστώ, Κύριε,
γιατί με κάλεσες να Σε ακολουθήσω.
Σε ευχαριστώ, Θεοτόκε,
για την τρυφερή παρουσία σου κοντά μου.
Σε ευχαριστώ, Άγιε Μαρκελλίνε,
γιατί μου μετέδωσες το πάθος σου
και μου επέτρεψες να μετάσχω στο σχέδιό σου.
Σας ευχαριστώ, Αδελφοί,
γιατί μοιραστίκατε μαζί μου το θησαυρό σας,
γιατί με καλέσατε να ονειρευτώ μαζί σας,
με πνεύμα αδελφοσύνης,
και να βιώσω την Αποστολή σας.
Σας ευχαριστώ όλους,
Μαριανούς Αδελφούς και Λαϊκούς,
γιατί μου μάθατε
ότι μπορώ να είμαι πιο ευτυχισμένος
όταν ξέρω πώς να αγαπώ και πώς να εργάζομαι:
να εργάζομαι γι' αυτό που αγαπώ
και να αγαπώ αυτό για το οποίο εργάζομαι.

Αμήν.

(Ουρουγουάν)

”

ΟΔΗΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κλήση του Μαριανού Λαϊκού

- 1.** Με ποιο τρόπο εμφανίσθηκε το Μαριανό χάρισμα στην πορεία της ζωής σου;
- 2.** Οι Λαϊκοί τοποθετούνται απέναντι στο Μαριανό χάρισμα με διαφορετικούς τρόπους. Εσύ πώς συνδέεσαι με αυτό; Γιατί;
- 3.** Σύμφωνα με την εμπειρία σου ως Μαριανού Αδελφού ή Λαϊκού, ποια ήταν η προσφορά των άλλων Αδελφών και Λαϊκών σ' εσένα; Και ποια ήταν η δική σου προσφορά προς εκείνους;

Η Αποστολή

- 1.** Μίλησε για την εμπειρία της συμμετοχής σου στη Μαριανή Αποστολή.
- 2.** Ποιες ήταν οι φωτεινές και ποιες οι σκοτεινές στιγμές που βίωσες κατά τη συμμετοχή σου στη Μαριανή Αποστολή;
- 3.** Μέσω ποιων νέων μορφών παρουσίας, με ποιους νέους τρόπους και σε ποιους νέους τόπους αισθάνεσαι ότι καλείσαι να υπηρετήσεις τη Μαριανή Αποστολή;

Η Κοινοτική Ζωή

- 1.** Τι σε παρακινεί να δημιουργείς σχέσεις αυθεντικές, απλές και ανοιχτές και να βιώνεις το οικογενειακό πνεύμα;
- 2.** Η κοινοτική διάσταση είναι μέρος της εμπειρίας της κλήσης των Λαϊκών. Πώς βιώνεις εσύ αυτή τη διάσταση; Τι περισσότερο θα ευχόσουν να δεις στον τομέα αυτό;
- 3.** Με ποιους τρόπους και σε ποιους τόπους βιώνεις τη συνάντηση και συνεργασία μεταξύ Αδελφών και Λαϊκών; Πώς μπορούμε να προοδεύσουμε σ' αυτόν τον τομέα ως άτομα, ως Επαρχία και ως Τάγμα;

Η Πνευματικότητα

- 1.** Πού συναντάς ευκολότερα το Θεό στη ζωή σου; Ποια είναι τα κυριότερα εμπόδια που αντιμετωπίζεις στην πορεία σου αυτή; Μπορείς να υπολογίζεις σε κάποιο συγκεκριμένο άτομο για να σε βοηθήσει και να σε καθοδηγήσει πνευματικά;
- 2.** Με ποιον τρόπο η Πλαναγία είναι πρότυπο της ζωής σου; Ποια είναι τα κυριότερα σημεία της προσωπικότητας και της ζωής της που σε ελκύουν περισσότερο; Σε ποια από αυτά αισθάνεσαι ότι θα έπρεπε να εμβαθύνεις;
- 3.** Μέσα από συγκεκριμένα παραδείγματα μίλησε για τον τρόπο με τον οποίο βιώνεις την παρουσία του Θεού στο πλαίσιο της οικογένειάς σου, της εργασίας σου, της Μαριανής Αδελφότητας όπου πιθανόν ανίκεις, της ενορίας σου, της τοπικής Εκκλησίας...;

ΟΔΗΓΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σημείωση: Η ίδια ερώτηση μπορεί να τεθεί αναφορικά με άλλα χαρακτηριστικά της Μαριανής Πνευματικότητας: την απλότητα, την αίσθηση του χιούμορ, την αγάπη για την εργασία,...

Ερώτηση πάνω στο σύνολο των Κεφαλαίων 2, 3 και 4:

4. Πώς θιώνεις στη ζωή σου τη σχέση μεταξύ αποστολής, κοινοτικής ζωής και πνευματικότητας; Πιστεύεις ότι η ζωή σου συνενώνεται στην Χριστού στις τρεις αυτές διαστάσεις του Μαριανού χαρίσματος;

Μορφές σχέσης με το Μαριανό χάρισμα

1. Για τους Λαϊκούς:

Πώς θιώνεις τη σχέση που έχεις, είτε ατομικά είτε ως μέλος μιας ομάδας Λαϊκών, με το Τάγμα και / ή με το Μαριανό χάρισμα;

Για τους Αδελφούς:

Ποια είναι τα συναισθήματά σου απέναντι στους Λαϊκούς οι οποίοι, είτε ατομικά είτε ως μέλον μιας ομάδας, εκφράζουν την επιθυμία να έχουν μια βαθύτερη σχέση με το Τάγμα και / ή με το Μαριανό χάρισμα;

2. Πιστεύεις ότι η επίσημη αναγνώριση της Μαριανής κλήσης ενός Λαϊκού είναι σημαντική; Γιατί; Κατά τη γνώμη σου, ποια θα έπρεπε να είναι η πορεία ενός Λαϊκού για να φτάσει σε αυτή την αναγνώριση και τι ακριβώς πρέπει να σημαίνει μια τέτοια επιβεβαίωση;

- 3.** Λαμβάνοντας υπόψη τη δική σου Μαριανή εμπειρία (του Αδελφού ή του Λαϊκού), προς ποι νέο Μαριανό μοντέλο πιστεύεις ότι το Άγιο Πνεύμα μάς οδηγεί, ατομικά και συνολικά;

Πορεία ανάπτυξης της κλήσης

- 1.** Μελέτησε την πορεία της πίστης σου. Ποια υπήρξαν τα βήματα ή τα στάδια, στη διάρκεια αυτής τη πορείας, που σου επέτρεψαν να ανακαλύψεις τη Μαριανή σου κλήση ως Αδελφού ή ως Λαϊκού;
- 2.** Από ποιες πτυχές της ζωής αισθάνεσαι ότι προβληματίζεσαι αυτόν τον καιρό που το Μαριανό χάρισμα γνωρίζει μια νέα ζωτικότητα και ένα νέο τρόπο ερμηνείας του; Ποια μορφή επιμόρφωσης θα μπορούσε να μας βοηθήσει να απαντήσουμε σε αυτές τις προκλήσεις;
- 3.** Ο καθένας από μας έχει συναντήσει στη ζωή του πρόσωπα σημαντικά που τον βοήθησαν να ανακαλύψει τη Μαριανή κλήση του, να εμβαθύνει σε αυτήν και να την βιώσει καλύτερα. Σκέψου και παρουσίασε τρόπους, με τους οποίους θα μπορούσαμε όλοι εμείς, Αδελφοί και Λαϊκοί, να προάγουμε τις αντίστοιχες κλήσεις μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

*Ευχαριστούμε
μέσα από την καρδιά μας
όλους εκείνους τους Λαϊκούς,
που μας έστειλαν
τη μαρτυρία τους σχετικά
με τη Μαριανή τους κλίση.
Αυτές οι μαρτυρίες
δίνουν ψυχή στο κείμενο:*

*(στον κατάλογο αναφέρονται
τα ονόματα των Λαϊκών
που πρόσφεραν
τη μαρτυρία τους,
ανά Μαριανή Επαρχία)*

Αμαζόνιος:
Aldemízia Magalhães,
Alice, Edilene Petry, Éster
Aquino, Gisalda Mariano,
Sernizia Araújo, Vânia
Magalhães (ως ομάδα
Λαϊκών), Maria de Nazaré
do Nascimento (Βραζιλία).

Ανατολική Ασία:
Charita Y. Salibio, Ladislao
Flores, Olimpia S.
Cristobal (Φιλιππίνες),
Gabriel Khoo, Joseph Chua
(Σιγκαπούρη).

Λατικό Μεξικό:
Luis H. Medrano, María de
los Ángeles Noriega,
Patricia C. Ríos (Μεξικό).

Hermitage:
Catherine Demougin, Jean-
Marie Weibel, Pierre και

Mireille Reynaud (Γαλλία),
Δημήτρης Κώστας (Ελλάδα),
Josep Buetas (Ισπανία).

**Ηνωμένες Πολιτείες
της Αμερικής:**
Alice J. Miesnik, Kate
Authenrieth, Pedro Garcia-
Casals, Vincent Andiorio
(Η.Π.Α.).

Ιβηρική:
Ana Sarrate, Andrés Gil,
Andrés Larambebere,
Lucila Lobo, Manuel
Ángel Poyatos
(Ισπανία).

Καναδάς:
Adrienne Rainville,
Claude Harvey, Claude
Prégent, Linda Corbeil
(Καναδάς).

**Κεντρική
Αμερική:**
Lilian Cobar (Ελ
Σαλβαδόρ), Francisco
Porres (Γουατεμάλα),
Víctor uiñones–Miranda
(Πόρτο Ρίκο).

**Κεντρική και
Βόρεια Βραζιλία:**
Geraldinho Costa, José
Jorge Ribeiro, Layza
Gomes, Maria da
Conceição Santana,
Maria de Lourdes Leal,
Silas Rodrigues
(Βραζιλία).

**Κεντρική και
Νότια Βραζιλία:**
Ivete Maria Piai
Nascimento, Karin
Eliana Lacerda, Lúcia
Lima Coelho (Βραζιλία).

**Κεντρικό
Μεξικό:**
Alba Guerrero, Héctor
G. Flores, Pedro
Chinchilla (Μεξικό).

**Κεντροδυτική
Ευρώπη:**
Aiden Clarke (Ιρλανδία),
Alfred Urban (Τεργμανία),
Tony McLean (Βρετανία).

Κορποστέλα:
Carmina Romo, Roberto
González, Sonia Calvete
(Ισπανία).

Μαδαγασκάρη:
Pauline Ramampiandra,
Rufine Lalatiana,
Solonirina J.
Rahantamalala
(Μαδαγασκάρη).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Μελανοία:

Benedict Tooming
(Πλαπούά Νέα
Γουινέα).

Μελβούρν:

Barbara Radford, Gail
Coates, Maria
Outtrim, Peter
Chalkley (Αυστραλία).

Μεσόγειος:

Carlos Ares, Carlos και
Mercedes Ramos,
Dolores Moreno
(Ισπανία).

Νέα Ζηλανδία:

Ami Aukusitino (Νέα
Ζηλανδία).

Νιγηρία:

Achi Godwin
Chibueze, Andrew
Chukwuka Okwuo,
Ohawuchi Anthonia
Eje (Νιγηρία).

Νορβηγία:

Claudia Rojas,
Francisco Murillo,
María Eugenia
Muñetón, Ruperto
Lasso, Teresa Hernández
(Κολομβία), Peggy
Vivas (Βενεζουέλα).

Νότια Ασία:

D.A. Siyambalapitiya,
G.K.L. Jayantha
Fernando, W.T.A.
Leslie Fernando
(Σρι Λάνκα).

Νότια Αφρική:

Caron Darby, Hugh
Fynn, Michelle de
Rosnay Parker, Valerie
Vella (Νότια Αφρική).

Παναγία

των Ανδεων:

Ricardo και Silvia
Miño (Βολιβία),
Carolina Vargas
(Χιλή), Doris Castillo
(Περού).

Παραγουάν:

Emilio Tomás Delgado,
Marisa Armoa
(Παραγουάν).

Πίο Γκράντε:

Edison Jardim de
Oliveira, Reni Giaretta
Oleksinski, Rosani
Brochier Nicoli
(Βραζιλία).

Σίδνεϊ:

Carmel Luck,
John Pestana, Tania
Pestana, Mark Tuffy
(Αυστραλία).

Σταυρός του Νότου:

Feno και Mónica
Larrambebere,
Magdalena Peychaux
(Αργεντινή), Ana
Karina Parente
(Ουρουγουάν).

